

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 14
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ
ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА ВРЪЗКА НА
ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 22 ЮЛИ 2021 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: проф. Янаки Стоилов – служебен министър на правосъдието, и Боян Магдалинчев – представляващ Висшия съдебен съвет

ОТСЪСТВА Севдалин Мавров

На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен секретар на Висшия съдебен съвет

Резултати от гласуването на решенията по протокола. *Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.*

Откриване на заседанието – 09.33 ч.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Засега са регистрирани 15 от членовете на Висшия съдебен съвет. Това ми дава възможност да открия днешното заседание на Съвета и да Ви предложа неговия дневен ред.

(в залата влизат журналисти)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Освен вече предоставените Ви точки са постъпили допълнителни предложения от Тодор Събчев относно предложение за извършване на одит на Единната информационна система на съдилищата и Единния портал за електронно правосъдие да бъде включена като точка 39 и поредица от допълнителни предложения, Проекти на становище по конституционно дело № 12/2021 г.; Проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 2 от 2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица; Проект за изменение и допълнение на Правила за достъп до електронни съдебни дела в Единния портал за електронно правосъдие на Висшия съдебен съвет; Проект на решение по искането на административния ръководител на Софийски районен съд за осигуряване на средства за изплащане на полагащо се трудово възнаграждение; Проект на решение по искането на административния ръководител на Военно-апелативен съд за осигуряване на средства за изплащане на възнаграждения по граждански договор; Проекти на няколко решения, да не ги чета от административни ръководители за осигуряване на средства за ремонти или за други нужди и така до точка 59. Имате ги пред Вас, някои от тях са и с друг предмет.

Моля, първо тези, които приемат допълненията към дневния ред, да гласуват. Моля, вече репортерите да освободят залата. (журналистите напускат залата)

Двадесет и един „за“. „Против“? „Против“ няма. Допълненията са приети.

Моля Ви, тези, които приемат дневния ред в неговата цялост, заедно с вече предоставените Ви точки плюс допълнително гласуваните, да изразят своя вот.

Моля, гласувайте. Двадесет и един „за“. Благодаря! „Против“?
– Няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ОТТЕГЛЯ т. 4 и т. 39 от дневния ред.

II. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни

точки:

40. Проекти на становище по конституционно дело № 12/2021 г.

Внася: Комисията по правни въпроси

41. Проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 2 от 2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица (обн., ДВ, бр. 50 от 2015 г.).

Внася: Комисията по правни въпроси

42. Проект за изменение и допълнение на Правила за достъп до електронни съдебни дела в Единния портал за електронно правосъдие на Висшия съдебен съвет на Република България.

Внася: Комисията по правни въпроси

43. Проект на решение по искането на административния ръководител на Софийски районен съд за осигуряване на средства за изплащане на полагащо се трудово възнаграждение.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

44. Проект на решение по искането на административния ръководител на Военно-апелативен съд за осигуряване на средства за изплащане на възнаграждения по граждански договор.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

45. Проект на решение по искането на административния ръководител на Районен съд гр. Стара Загора за осигуряване на средства за обзавеждане на работни места за новоназначени съдебни помощници.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

46. Проект на решение по искането на административния ръководител на Районен съд гр. Дулово за осигуряване на средства за аварийен ремонт на отоплителна инсталация.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

47. Проект на решение по искането на административния ръководител на Районен съд гр. Ботевград за осигуряване на средства за подмяна на компресор и дефектирала циркуляционна помпа.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

48. Проект на решение по искането на административния ръководител на Административен съд София – град за осигуряване на средства за ремонт на западната фасада на сградата.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

49. Проект на решение по искането на административния ръководител на Районен съд гр. Ямбол за осигуряване на средства за текущ ремонт на зали и фойе.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

50. Проект на решение за корекция по бюджета на Районен съд гр. Горна Оряховица за 2021 г. с цел осигуряване на средства за ремонтни дейности, доставка и монтаж на обзавеждане за съдебни зали и служба „Бюро съдимост“.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

51. Проект на решение по искането на административния ръководител на Районен съд гр. Перник за осигуряване на средства за закупуване на климатици.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

52. Проект на решение по искането на административния ръководител на Районен съд гр. Златоград за осигуряване на средства за закупуване на климатици.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

53. Проект на решение по искането на административния ръководител на Районен съд гр. Горна Оряховица за осигуряване на средства за закупуване на климатици.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

54. Проект на решение по искането на административния ръководител на Окръжен съд гр. Ловеч за осигуряване на средства за закупуване на копирна машина.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

55. Проект на решение за корекция на бюджета на Районен съд гр. Нова Загора за 2021 г. с цел осигуряване на средства за текущ ремонт.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

...

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

57. Проект на решение относно получените и изразходваните командировъчни пари от членовете на Висшия съдебен съвет, председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, главния прокурор на Република България, главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет и директора на Националния институт на правосъдието за II-ро тримесечие на 2021 г.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

58. Справка за размера на утвърдените и усвоените средства от органите на съдебната власт по § 51-00 „Основен ремонт на ДМА“ към 30.06.2021 г.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

59. Проект на решение за създаване на работна група във връзка с разглеждане на искания от органите на съдебната власт за отпускане на парични помощи.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Дневният ред е приет, това дава възможност да пристъпим към неговото изпълнение.

Първа точка е предложение от министъра на правосъдието на основание чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173, ал. 3 от ЗСВ за предсрочно освобождаване от длъжност на главния прокурор на Република България Иван Стоименов Гешев поради наличие на обстоятелства по чл. 129, ал. 3 т. 5 от Конституцията на Република България във връзка с информация, представена от министъра на вътрешните работи.

В началото като вносител на предложението във Висшия съдебен съвет ще се опитам да го представя в рамките на 15 минути, без да повтарям текста, с който разполагате, и след това мисля, че е редно да дам думата на главния прокурор приблизително в същото време да изрази своето становище, и по-нататък ще проведем дискусиата във всички нейни измерения, засягащи процедурата и същината на това, с което започваме. Не предлагам в началото поне регламент, който да ограничава изказванията. Ще помоля те да бъдат стегнати, в тях да се изразяват всички съществени мотиви, които засягат както развитието на самото обсъждане, така и позицията, която се изразява към направеното предложение. (Прекъснат.)

ИВАН ГЕШЕВ (без включен микрофон): Извинявам се, че Ви прекъсвам. В проекта на ЗСВ обсъжданията са закрити. Разпоредбите на Закона за съдебната власт предвиждат такъв тип дискусия при закрити врата. Искам да заявя, че държа да бъде излъчвана пряко дискусиата, включително и становището на колегите.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Да, Благодаря Ви! Аз също поддържам тя да бъде открита, но мисля, че ние нямаме задължение да провеждаме закрито това обсъждане, тъй като това се отнася до дисциплинарните производства, но аз сега не искам да започвам с тази страна на дискусиата, нека поне вече да се изразяват мнения в хода на самото заседание.

Уважаеми членове, ...(Прекъснат.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Министър, една молба.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Заповядайте, г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Само бих искал да кажа следното. Във Върховния касационен съд се разглежда дело № 2485 по описа на съда за 2021 г. В това дело участвам аз като председател на Върховния касационен съд, делото е насрочено преди внасяне на искането във Висшия съдебен съвет. В този смисъл само уведомявам, че към 09.55 ч. ще прекъсна своето участие, но заявявам, че държа след това да се върна, да участвам в дискусиата, включително и в гласуването. Просто исках да го кажа.

А по отношение на публичността, смятам, че публичността е важна в работата на Висшия съдебен съвет. Никъде в закона при такива изслушвания не се говори за закрити монитори. В този смисъл мисля, че за всички е ясно, че това изслушване трябва да бъде направено публично. Няма никакво съмнение, че г-н Главният прокурор трябва да бъде изслушан. Благодаря Ви!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Аз не мисля, и г-н Панов, благодаря Ви за това, че ориентирате за Вашите ангажменти и за Вашето участие. Смятам, че не става дума нито за процедура по изслушване, нито за дисциплинарно производство, а това е процедура, която е огледална на избора на главен прокурор, само че при конкретни конституционни основания, но пак казвам – предпочитам да представя всичко това в моето встъпително изказване, а по-нататък ще чуем мнението на членовете на Висшия съдебен съвет.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, на 16 юли т.г. в качеството на министър на правосъдието на Република България, на основание чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173, ал. 2 от Закона за съдебната власт отправих до Пленума на Висшия съдебен съвет

предложение относно допуснати нарушения на Иван Гешев в качеството му на главен прокурор на Република България, съставляващи основание за неговото освобождаване по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията.

По писмото на главния прокурор на Република България, което той изпрати на 20 юли до Висшия съдебен съвет, уточнявам, че моето предложение се позовава на данни и факти, съдържащи се в информацията и приложенията към нея на Бойко Рашков – министър на вътрешните работи, изпратени до министъра на правосъдието, които са Ви предоставени за обсъждане. Затова в инициращото искане не ги повтарям.

В информацията министъра на вътрешните работи се съдържат също данни и твърдения за извършени от Иван Гешев престъпления. Те би следвало да се разглеждат по друг ред, поради което на Вашето внимание поставям само въпросите от компетентността на Висшия съдебен съвет.

В последните дни основната защитна теза на поддържащите главния прокурор е, че с внасянето на това предложение се посяга на независимостта на съдебната власт и в частност на прокуратурата.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, възможно ли е когато държавен орган упражнява свое законово правомощие това да се квалифицира като посегателство към друг орган? Известно ли е на всички участници в този дебат, че разделението на властите върви заедно с взаимния контрол между тях на принципа „власт – власт възпира“? Изглежда някои бъркат независимост с недосегаемост, а недосегаеми лица в правовата държава няма. След като за година време нямаше мои предшественици и членове на Висшия съдебен съвет, които да предприемат тази инициатива, се налага да го направя аз, макар и като служебен министър.

Мотивите на моето предложение се отнасят към посочените в Конституцията 3 основания за предсрочно прекратяване на мандата на главния прокурор: тежко нарушение, системно неизпълнение или действия, които накърняват престижа на съдебната власт. В този ред ги конкретизирам и привеждам факти в тяхно потвърждение.

Действия на главния прокурор, които съставляват тежко нарушение на служебни задължения по смисъл на чл. 129, ал. 3, т. 5, предложение първо от Конституцията:

Първо, разгласяване на данни от досъдебни производства, което представлява нарушение на чл. 32 и 33 от Закона за специалните разузнавателни средства. За краткост на моето изложение посочвам само датите, защото всички идентифициращи в случаите данни вече са предоставени писмено.

На 28.01.2020 г. по разпореждане на Иван Гешев са публикувани извадка от постановление и звукозаписи, придобити чрез специални разузнавателни средства (СРС), на разговор между Президента и командващия Военно-въздушните сили.

На 14.07.2020 г., по разпореждане на Иван Гешев прокуратурата е оповестила данни, придобити чрез СРС по отношение на други лица.

На 19.06.2020 г. по разпореждане на Иван Гешев прокуратурата публикува само част от комуникации (чат), като прави подбор на съобщения, съдържащи се в мобилни устройства, иззети от процесуално ангажирани лица. Това противоречи на изискванията за обективност, всеостранност и пълнота на процесуалното разследване.

Възможността на наблюдаващия прокурор да разсекрети информация, събрана чрез прилагане на СРС не е безусловна и трябва да обслужва самия наказателен процес, в противен случай те се използват избирателно и тенденциозно, и нарушават изискванията за

създаване, съхраняване, използване и унищожаване на веществени доказателствени средства. Явно по тази правна квалификация имаме различно разбиране с главния прокурор и с негови подчинени. Те превратно се позовават на съдебни актове, които засягат въпроси, различни от разискваните тук. С тези действия е нарушен чл. 32 от Закона за специалните разузнавателни средства, който императивно забранява използването на данни, придобити с тези средства за друго, освен за предотвратяване, разкриване и доказване на престъпление или за опазване на националната сигурност. Нарушен е и член 33 от същия закон – лицата, на които са станали известни факти и сведения от СРС, както и събраните данни, са длъжни да не ги разгласяват.

Опитът публикуването на данните от СРС да се оправдае с чл. 198, ал. 1 от НПК не намира опора в закона и в теорията. Правото на прокурора да разреши разгласяване на материалите от разследването извън наказателното производство не се отнася до данните, събрани със СРС, защото те се подчиняват на особен режим, т.е. става дума за специални норми по отношение на тези в НПК. Гаранция за спазване на тази забрана е съставът на чл. 145а от НК, предвиждащ наказание лишаване от свобода до 5 години за всеки наказателноотговорен субект.

Второ, публични изявления и коментари, които показват пристрастност и предубеденост, и нарушават презумпцията за невиновност. Описаните по-горе случаи попадат и под това основание. Етичните правила на българските магистрати забраняват публичните изявления или коментари, чрез които се създава впечатление за пристрастност и предубеденост, и се нарушава конфиденциалността. С изявленията и действията си главният прокурор многократно нарушава презумпцията за невиновност, съдържаща се в чл. 6 от Европейската конвенция за правата на човека, чл. 31, ал. 3 от Конституцията и чл. 16 от НПК, като по недопустим начин се възползва от поста си и чрез

широко медийно отразяване на конкретни случаи внушава на обществеността виновност на множество лица по неприключили наказателни дела. Известно е, че това поведение е основание за поредица осъдителни решения по други случаи срещу Република България в Европейския съд по правата на човека.

Действията на главния прокурор са в разрез със задължението му да защитава независимостта, безпристрастността и професионалната репутация на институцията, която представлява. Неговите изявления и тези на говорителя на прокуратурата надхвърлят пределите на обикновеното съобщаване на информация и чрез тях се цели да се създаде обществена нагласа за виовно противоправно поведение, дори на лица, които нямат качеството на обвиняеми. Този тип поведение е в разрез с деполитизацията на главния прокурор.

Трето, злоупотреба с правомощие на служители от Бюрото за защита на лица във връзка с наказателно производство. При акцията в Президентството на 09.07.2020 г., иницирана от главния прокурор служители от Бюрото са били измежду, забележете терминологията, която използва специализирания ръководител на Специализираната прокуратура „поканените“ в сградата. В случая техният брой заедно с други участници в акцията значително надвишава броя на служителите на НСО. Най-ярките проявления на тази демонстративна проява бяха квалифицирани от съда като незаконосъобразни. Самият главен прокурор използва и Бюрото за защита като своя паралелно охранителна служба, макар че неговата защита по закон е поверена на Националната служба за охрана.

Четвърто, по силата на императивна разпоредба на чл. 9 от Закона за съдебната власт делата и преписките трябва да се разпределят на случаен принцип.

В противоречие с този принцип Иван Гешев е въвел други, непублични правила, разпределянето на преписките да става с резолюция на административния ръководител чрез субективен избор на прокурор. Резултатът по същите е предварително предопределен чрез възлагането им на конкретни прокурори от нарочно създадени специализирани отдели в Софийска районна прокуратура и Софийска градска прокуратура, въпреки че съществуват специализирани прокуратури. Както сполучливо се беше изразил един ръководител в прокуратурата преди време, няма нищо случайно в случайното разпределение на делата. Част от тези прокурори са командирани от по-ниски нива, не са се явили на конкурс, с което се заобикалят правилата за кариерно израстване и се създава зависимост от административните ръководители. Преценката на административния ръководител на съответната прокуратура кои преписки и дела с висок обществен интерес е предимно субективна. Поради липса на утвърдени критерии за понятието висок обществен интерес се създава възможност подчинени на главния прокурор прокурори да разпределят конкретни преписки и дела при нарушаване на принципа за случайното им разпределение.

Съзнателното заобикаляне на чл. 9 от Закона за съдебната власт означава, че главният прокурор нарушава служебните си задължения и превишава своята власт.

Действия – това е втората категория основания, действия, които съставляват системно неизпълнение на служебни задължения.

Първо, главният прокурор проявява: непоследователност и системно бездействие по отношение на обществено значими, но неизяснени казуси и дела, включително засягащи лица, които заемат висши държавни длъжности; избирателен подход към акционерите на фалиралата КТБ; отказ да се открие връзка между забогатели по

незаконен начин от хазартна дейност и висши длъжностни лица, които от името на държавата са ръководили и контролирали тази дейност; видеозаписът с кюлчетата злато и пачките евро при премиера и др.

Макар посочената информация да е публикувана в редица медии и да е била предмет на засилен обществен интерес, главният прокурор не е организиран своевременно изясняване на обстоятелствата дали тази информация съдържа данни за извършени престъпни деяния, съответно дали са налице основания за образуване на наказателни производства по тези случаи. Липса информация извършват ли се действия от страна на прокуратурата за проверка на изнесените данни, а разследванията се проточват във времето. Това показва липсата на еднакви критерии при преценката и действията по случаи, засягащи лица заемачи висши държавни длъжности.

Прокуратурата трябва да разследва всеки сигнал или информация за корупция, особено когато става дума за лица, заемачи висши държавни или политически длъжности. Тя дължи на обществото обоснован и аргументиран отговор има ли извършено престъпление и този отговор следва да се даде в разумен срок.

Поради бездействието в редица случаи, като изложените по-горе, главният прокурор се оказва в системно неизпълнение на служебни задължения, т.е. при три и повече случая.

Второ, главният прокурор не е представил отчет за бюджета на Бюрото за защита пред Висшия съдебен съвет, или поне не открих такава информация. Съгласно чл. 14, ал. 7 от Закона за защита на лица застрашени във връзка с наказателно производство Бюрото по защита се отчита на всеки 6 месеца пред Висшия съдебен съвет за изразходваните средства по прилагане на специалната защита. В допълнение съгласно чл. 26, ал. 9 от съответния Правилник за прилагане на закона главният прокурор представя пред Висшия съдебен

съвет отчети за изразходваните средства по прилагане на тази защита. Няма данни, че това изискване е изпълнено по отношение на Висшия съдебен съвет.

Действия, и това е заключителното основание, които накърняват престижа на съдебната власт. Накърняването на престижа на съдебната власт е както последица от извършване на тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, така и самостоятелно основание според Конституцията за предсрочно освобождаване на тримата висши ръководители в съдебната власт.

За разлика от предишните две хипотези преценката за накърнен престиж е колкото правна, толкова и обществено-политическа и морална, и подчертавам този факт, тъй тук опитите да се навлезе в някаква само формализирана казуистика, няма да може да даде отговор на поставените въпроси. За разлика от предишните две хипотези, където наистина става дума за обстоятелства, които са неподлежащи общо взето на различна квалификация, тук е въпрос за прилагания стандарт от тези, които трябва да направят самата преценка.

Прави впечатление, че точно за магистратите за разлика от другите държавни длъжности, наред с останалите изисквания Конституцията предвижда наличие на високи нравствени качества. Това в още по-голяма степен се отнася за най-висшите ръководители в съдебната власт. Следователно в нормативни правни актове, Конституция, закони, етични правила се съдържат не само формално юридически, но и други изисквания, на които правото се позовава. Това потвърждава, че за лица, заемащи определени държавни длъжности установеният професионален и обществен стандарт за поведение е по-висок. По тази причина и поради най-високата йерархична позиция отговорността на председателите на върховните съдилища и на главния прокурор не може да се степенува за разлика от останалите магистрати.

Затова и според мен тук не става дума за стандартна процедура по дисциплинарно производство, където в резултат на установяването на нарушения могат да се степенуват наказанията и единствено Висшият съдебен съвет е поставен пред алтернативата да реши дали лицата, за които става дума, отговарят на изискването и те трябва да продължат да изпълняват своите функции и правомощия или в обратния случай – да бъдат освободени от тях.

Престижът на съдебната власт е изведен като конституционна ценност в чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията. Неговото накърняване е изрично посочено от конституционния законодател, като едно от основанията за освобождаване от длъжност на съдия, прокурор и следовател, като тук има и решение на Конституционния съд.

В изброяването попадат и случаи, които вече споменах, при обсъждане на горните основания, включително в акцията в Президентството от 09.07.2020 г. Тя беше извършена с ненужна показност и с намерение да накърни авторитета на държавния глава. Всички тези действия са непремерени, надхвърлят границите на необходимата пропорционалност за постигане на законно преследвани цели и не ги оправдават.

В предоставената от самия Иван Гешев като приложение № 27 към писмото му до представляващия ВСС статия под заглавие „За Гешев и справедливостта“, публикувана на 02.02.2020 г. се съдържа оценка, че с гореописаните си и други действия той се манифестира като политическа фигура, с която основните политически партии нямамо как да не съобразяват действията и позициите. В статията се сочи още, че имаме нов център на власт в лицето на главния прокурор. Очевидно г-н Гешев се ласкае от тази роля и я приема, след като я включва в своя отговор, който е предоставил на нашето внимание.

Подобна роля на главния прокурор обаче е в противоречие точно с принципа за политическа неутралност и за разделение на властите. Не знам дали той си дава сметка, че с подобни нагласи и действия накърнява престижа на съдебната власт. Това накърняване на престижа може да има две измерения – вътрешно и външно, т.е. по отношение на международния авторитет на Република България.

Един такъв индикатор са европейските доклади за състоянието на съдебната система и конкретно Докладът за върховенството на закона на Европейската комисия, излязъл преди няколко дни. В последния се отбелязва голямото влияние на главния прокурор върху Висшия съдебен съвет, което е резултат от комбинацията от позицията му на главен прокурор, член на Съвета, от влиянието му върху Прокурорската колегия и в Пленума като цяло особено чрез членовете, избрани от Парламента. Неудовлетворителна както за българското общество, така и за Европейската комисия е липсата на ефективно противодействие на корупцията особено по високите етажи на властта. За миналата година Върховният касационен съд е издал общо 33 присъди за корупция, като изцяло потвърдени са 19 от тях. Задача на прокуратурата и най-вече на главния прокурор, още повече при наличие на Специализирана прокуратура, е не просто да образува дела, а да ги довежда до успешен завършек. Същото е положението и с гръмко прогласяваните от главния прокурор конфискации, едва ли не за милиарди левове, а всъщност за миналата година КПКОНПИ е конфискувала незаконно придобито имущество на стойност 12,2 милиона лева.

Главният прокурор на два пъти не се отзова на искане на Мониторинговата група за демокрация, основни права и върховенство на закона в Европейския парламент, което накърнява престижа на българската съдебната власт в международен план.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, на основание на изложените факти и мотиви правя предложение да прецените дали е основание по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България за освобождаване от длъжност на главния прокурор Иван Стоименов Гешев. Ваше правомощие и обществена отговорност е да се произнесете по него. Остава да го направите самостоятелно и безпристрастно съгласно Конституцията и закона, да убедите българските граждани и нашите партньори в правилността на решението, което ще вземете.

Благодаря за вниманието и веднага предоставям думата на главния прокурор Иван Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря! Уважаеми колеги и членове на Висшия съдебен съвет, уважаеми господин Министър на правосъдието професор Янаки Стоилов, първо Ви благодаря за прочетената политическа реч, а след това професор Стоилов, искам да Ви кажа извинявайте. Извинявам Ви се и съжалявам, че сте принуден да подпишете това предложение с ясното разбиране, че то е един политически акт на изпълнителната власт чрез служебен министър на вътрешните работи и министър на правосъдието, който политически акт, за съжаление, освен че няма никакви юридически аргументи или квази-юридически аргументи в крайна сметка преследва една нелегитимна, повтарям – нелегитимна политическа цел. Тази нелегитимна политическа цел е очертана още на първия лист от, някои го наричат доклад, аз ще го нарека изложението на служебния министър на вътрешните работи, а тя основно е не отстраняване на главния прокурор, а компрометиране и делегитимиране на Висшия съдебен съвет, овладяване на части от съдебната власт или на цялата и в крайна сметка нарушаване на основния европейски принцип като

върховенство на правото, независима съдебна власт, разделение на властите и правова държава.

Ще кажа и благодаря, благодаря на своите колеги прокурори, следователи и съдебни служители, благодаря им за това, защото всичко това, което се случва и ще продължи да се случва, е резултат не от това, че прокуратурата не работи, а точно защото прокуратурата работи и защото представители на прокуратурата достойно и смело при спазване на закона направиха действия съобразно българския закон спрямо лица, които в предишни периоди бяха считани за недосегаеми, хора, които разполагат с изключително голям финансов ресурс, хора, които работят за чужди държави, решиха проблема с телефонните измами към този момент, за което благодаря на колегите от МВР, предстои да видим как ще продължи този въпрос при това „взаимодействие“ с МВР. За пръв път бяха повдигнати обвинения на действащ министър от действащо правителство и действащ зам.-министър, както и (тук е моментът да уточня това, което каза г-н Стоилов) са (използвам европейския термин) „замразени“ средства, активи за около 3 милиарда лева, което също е безпрецедентно за новата ни история. Дали тези активи, г-н професор Стоилов му е много ясно, са отнети или не са отнети, е проблем на българския съд, г-н Стоилов и на работата на КПКОНПИ, но прокуратурата си е свършила работата, уведомила е КПКОНПИ и са „замразени“ (европейският термин) около милиард и петстотин милиона лева. Ако някой се постарее да проучи този въпрос, ще се окаже, че може би сме на първото или на едно от водещите места в Европейския съюз.

Така че това, което се случва е резултат от добрата работа на прокуратурата и аз искам да поздравя колегите си, и да им кажа, че се гордея, че заедно сме част от българската прокуратура и съм

сигурен, че ще продължим да работим в интерес на хората и на българските граждани.

Ще продължа с това, че за разлика от един наш колега, уважаван колега, аз няма да си тръгна, защото уважавам институцията Висш съдебен съвет.

Естествено няма да участвам в съответните гласувания, ако се проведат такива, но съм длъжен да кажа няколко неща, за да не се налага и не смятам да се изказвам повече, освен ако не е крайно необходимо.

Първото нещо, което ще кажа е в каква процедура сме. Това е въпрос, който може би ще е обект на дискусиата, както и второто нещо, което ще кажа е, че уважаемият министър на правосъдието трябва да формулира диспозитив, защото той е вносител на това предложение.

По въпросите с допустимостта на това предложение имам различни аргументи, но ще кажа само един – няма да коментирам дали министърът на правосъдието е активно легитимиран, смятам, че не е, но няма да застъпвам тази теза. Ще кажа нещо, което черпя от Конституцията, тъй като професор Стоилов е един от най-уважаваните специалисти в областта на конституционното право. Функциите, конституционно изброените функции на главния прокурор са две: надзор за законност и методическо ръководство. Конституцията има пряко действие. Мисля, че тук нямаме спор, г-н Стоилов. Така че Вие трябва да обосновеете като вносител с кои действия точно съм нарушил тези правомощия и не може да е действие пряко на Конституцията това да се обосновава с каквито и да е законови процедури, още повече, че такива по същество не са налице. Ще приключа с въпроса с допустимостта.

Ще мина, за съжаление, накратко ще се опитам да маркирам какво обсъждаме. Най-общо обсъждаме едно бланкетно предложение

на министъра на правосъдието, което трябва да бъде попълнено по същество от изложението, както го нарекох, на министъра на вътрешните работи, където има доста повече конкретика, естествено, дълбоко не вярвам, бих нарекъл това изложение на г-н Рашков едно правно нищо и ще се обоснова, защото това е така. В този аспект към това предложение са приложени основно прессъобщения и медийни публикации. Само, извинявам се, прессъобщения на прокуратурата, които показват добрата ѝ работа и медийни публикации. Държа да отбележа, че поставените въпроси от професор Стоилов чрез него от министъра, служебния министър (служебно назначения министър, а не избран от българския Парламент) на вътрешните работи са обсъждани при избирането ми като главен прокурор, повтарям при избирането ми като главен прокурор. На същите основания поне част от тях се иска процедура за отстраняването ми от главен прокурор, което за мен най-малкото е юридически nonsens. Тези въпроси са обсъждани и изяснявани от мен при изслушването ми, последното ми изслушване в Народното събрание миналата година. Тези въпроси многократно са поставяни от различни организации, включително бяха обсъдени октомври месец, когато уважаемият от мен колега Лозан Панов внесе подобно искане от Съюза на съдиите в България. Между другото, прочетох, че г-н Рашков дълго се е готвил (за мен е интересно в какво качество, но това е друг въпрос, да не изпадаме в подробности), не знам колко се е готвил, сериозно се е готвил, но това, което аз виждам е, ще използвам юридически термини – компилация от тези внасяни във Висшия съдебен съвет и обсъждани становища да ги речем на различни организации. Между другото, самият г-н Стоилов, по-скоро г-н Рашков чрез г-н Стоилов, т.е. г-н Рашков на първа страница е посочил тези свои първоизточници, тези свои първоизточници, по които е реципирал тези „факти“ (в кавички) и „твърдения“, непочиващи нито на

законодателството, нито на реалната действителност са Български хелзинкски комитет, Съюз на съдиите в България, фондация „Български адвокати за правата на човека“. Съжалявам, ако пропусна някой.

Ще кажа и още нещо. Освен че е обсъждан сходен материал, да го нарека, на Пленума на Висшия съдебен съвет доста пъти такива материали са приети за сведение и никой, казвам никой от Висшия съдебен съвет, трима от Прокурорската колегия или пет от Пленума не е преценил, че има основание за дисциплинарно производство. Ще кажа и няма да се спирам повече, че тези въпроси, част от които са поставени в изложението на уважаемия министър на вътрешните работи чрез уважавания от мен професор Стоилов, се намират на страницата на Комисията „Рио“ от Европейския парламент. И е лъжа, повтарям, лъжа, че главният прокурор не се е явил пред Европейския парламент, отделно той няма такова задължение, но моите заместници участваха в тази среща. По ред причини аз не съм участвал. Отделно писмено отговорихме на поставените въпроси, така че, как да кажа(?), интересен е погледът, че това представлява каквото и да е нарушение. Бих замълчал дотук, за да не изпадам повече в така определение.

Вторият въпрос, който искам да изясня, а и аз вече започнах да изяснявам, какво обсъждаме. Господин Стоилов в бланкетното си предложение, което се постара да допълни устно пред нас е очертал няколко групи въпроси. Аз бих очертал по мой критерий също няколко групи въпроси и ще се опитам, без да Ви отегчавам да посоча тяхната юридическа несъстоятелност, а и фактическа такава.

Първата група въпроси е за това, че главният прокурор носи отговорност за дейността на прокурорите в и за резултатите от тяхната дейност, включително от евентуално извършени някакви нарушения или престъпления. По същата логика, г-н Стоилов, при извършено престъпление или нарушение на Ваш служител, би трябвало да се

търси отговорност от Вас. Главният прокурор и г-н Стоилов знае това, защото е уважаван от мен професор по конституционно право, му е ясно, че след конституционната така наречена реформа 2016 г. по инициатива на определени политически сили беше променен Законът за съдебната власт, според който главният прокурор осъществява, да го наречем, ръководство по отношение само и единствено на административните ръководители, а не и по отношение на отделните прокурори. Господин Стоилов, господин Рашков, който го няма, предполагам, че много добре знаят като изтъкнати представители на българската правна теория това обстоятелство, то е законово регламентирано. Така че да се търси отговорност на база конституционните ми функции и на база тази регламентация на Закона за съдебната власт за действия на конкретни прокурори, още повече при задължително изискване за писмени указания, е юридически несъстоятелно, а отделно действията, които сте описали, са правомерни и при спазване на закона. Така че по същество – тази група въпроси седи по следния начин. Няма задължение главният прокурор да отговаря за действията на отделните прокурори, но ние смятаме, че той трябва да бъде отстранен, защото не е контролирал отделните прокурори, които пък отделно са спазили закона. ето това е първата група въпроси, които очертавате, г-н Стоилов.

Втората група твърдения я очертах. Ще Ви ги маркирам накратко, защото, без да се спирам на подробности, всеки може да погледне протокола от изслушването ми, първото ми изслушване, където подробно бяха коментирани много от твърденията, с които в момента се иска отстраняването ми. Това е вторият кръг въпроси, който се поставя. Не мога да разбера тази логика, може би ще ми обясните юридическата логика, въпросите да бъдат обсъждани за избора на главен прокурор и след това Вие с тези основания чрез ...(неясен израз)

г-н Рашков, чрез Вас иска отстраняване на главния прокурор на същите тези основания. Може би нещо не съм разбрал. След това в тези материали има квази-юридически твърдения, квази-юридически твърдения. По същество в тях няма никакво право.

Четвъртият кръг твърдения, който чухте и от Вас, са по-скоро с политически и журналистически характер. Тоест журналистическа интерпретация на едни съществуващи факти означава, че аз лично, с лични действия, а както знаете наказателната отговорност и дисциплинарната е лична, съм нарушил закона и Конституцията, и тази логика всеки от нас, пред Вас след една статия може да му се търси някакъв вид отговорност, защото някой журналист, спазвайки свободната си воля и вътрешното си убеждение, е интерпретирал определени факти по определен начин.

Това са трите кръга въпроси, които по същество са поставени от Вас към нашето внимание и затова ще мина накратко по тях, за да може да стане горе-долу за какво става въпрос.

Отделно, преди да започна, как го нарекох (?), юридическото нищо - изложението на г-н Рашков, ще направя няколко вметки, за да не се връщам на тях. Във Вашите твърдения, г-н Стоилов, които изложихте пред нас, има дори логически противоречия. Твърдите, че липсва информация по определени досъдебни производства. От друга страна, твърдите, че е изнесена и се извършва нарушение, защото е изнесена такава информация. Аз не знам критерий, може би Вие като един изтъкнат представител на юридическата общност да ми кажете кои факти трябва да бъдат оповестяване и кои факти не могат да бъдат оповестявани. Аз смятам, че това е преценка на конкретен наблюдаващ прокурор на основание чл. 198 от НПК, защото г-н Рашков използва термина „закрита фаза“. Не знам дали е закрита фаза, но определено е непублична досъдебната фаза. След като е непублична, точно заради

това законодателят е предвидил хипотезата на чл. 198, че това става с разрешение на наблюдаващ прокурор, защото съдебната, основната фаза е публична и всеки може да присъства и да слуша аргументите на страните и процеса.

Сочите престъпление. Трябва да Ви е ясно, а то Ви е ясно, но за българските граждани да бъде казано, че престъпление може да твърди прокурорът с обвинителен акт и дали има влязла в сила присъда преценява българският съд след определено производство, понякога и на три инстанции, и тоест Вие твърдите, че аз нарушавам презумпцията за виновност, а от друга страна твърдите в изложението си, че съм извършил престъпление или деликатно го споменавате. Не знам как това кореспондира с тази презумпция, г-н Стоилов. Не знам как кореспондира с презумпцията служебният министър, който твърди, че съм нарушил тази презумпция сутрин и вечер в различни медии да сочи конкретни лица с имена, че са извършили престъпление. Най-малкото това говори за безпринципност, безпринципност.

Минавам на още една бележка. Международният авторитет в резултат на общия Доклад за върховенството на закона. Докладът за върховенството на закона е за всички държави от Европейския съюз. За всички държави от Европейския съюз има бележки, за всички. Отделно бележките, които твърдите Вие, че уронвам престижа са резултат от законодателната дейност или липсата на една от Народното събрание. Аз не мога да нося отговорност за една друга власт, която потенциално може би не си е свършила работата. Това звучи най-малкото абсолютно нелогично. Отделно тези бележки са, в тях има и положителни, мога да ги цитирам, естествено винаги и дори, когато се прилагаше Доклада по механизма за сътрудничество и проверка, бяха използвани политически – един извежда едни заключения, други – други, и аз мога също да извежда други положителни, тук няма да го направя. Факт е, че тези

констатации, които Вие казвате фигурират 10, 12 и повече години. Така че Вашата бележка я възприемам не към себе си, а към някои други власти, а може би и към сегашната. Така че аз не виждам връзка между моето поведение и законодателния процес в Република България. Ако ми обясните каква връзка имам на база законодателството и Конституцията, в която сте специалист, ще съм Ви много благодарен.

Как се образували дела, как не се образували. Пак опираме до това какви са правомощията на главния прокурор.

И сега, бърз прочит на изложението на г-н Рашков, служебният министър, служебно назначеният министър на вътрешните работи. Няма да коментирам на какво основание служебен министър на вътрешните работи иска отстраняване на магистрат. Няма да коментирам как кореспондира с върховенството на закона, с независимост на съдебната власт, няма да коментирам как публикуваш своето изложение на сайта на Министерството на вътрешните работи в лично качество и по този начин ангажираш едва ли не институцията със собственото си лично мнение и какво би представлявало това в една държава, към която ние се стремим, г-н Янаки Стоилов, някоя държава като Германия, Франция. Не знам как ще се възприеме там, но това са едни неща, които няма да влизаме в подробности и затова ще караме по юридическата част, доколкото тя съществува, според мен не съществува, но в крайна сметка това ще е преценка на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Ще започна с една констатация, която за мен е на първо място юридически липсваща и несъществуваща. На второ място е обидна, обидна е към съдебната власт, обидна е към всички прокурори и следователи в частност. Това е обида от действащ служебен министър на вътрешните работи към съдебната власт и към прокурорите и следователите, а това е твърдението, че поради

йерархична зависимост, която доминира над свободата на волята им, т.е. всички те са (няма да използвам думата) да упражняват правомощията си по вътрешно убеждение. Това им пречи да упражняват правомощията си по вътрешно убеждение. Това е обидно, невярно и не почива на законите и на Конституцията. Казах, че аз съм административен ръководител на административните ръководители в прокуратурата и всеки юрист го знае. Да се твърди това нещо, означава нещо различно от юридическа аргументация. Затова казах, че това е политически акт. Повтарям - политически акт, който гони политически и нелегитимни цели.

След това продължаваме с обида (само така мога да я квалифицирам) към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, който е, цитирам „заела пасивна позиция“. Това означава, че един служебен министър на вътрешните работи предпоставя какви трябва да бъдат решенията на Прокурорската колегия, включително на Висшия съдебен съвет като висшия орган в съдебната власт и поставя условия какви трябва да бъдат решенията. Предлагам г-н Стоилов, ако желаете, може да направите предложение за конституционни промени и да бъдат описани каквито са правилните и неправилните решения, които трябва да взема Висшият съдебен съвет, защото към момента на мен те не са ми известни, и продължавам, нейните членове са само привидно на нивото на изискванията за висок професионализъм и нравствени качества, точка, върховенство на закона, правова държава, независимост на съдебната власт, точка. След това са първоизточниците, които вече ги цитирах.

Минаваме към разгласяване на данни по досъдебни производства. Имаше друго мнение на политиците, та и други главни прокурори, ако не Вие като дългогодишен политик, а други политици казваха, че прокуратурата крие. Сега, когато сме максимално открити,

защото е в интерес на българските граждани да знаят кой краде парите им и кой извършва престъпления, евентуално извършва престъпления, защото само българският съд с влязла в сила присъда може да ... (Не се чува.) престъпления. И когато прокуратурата чрез нейните говорители на отделните прокуратури изнася факти, а не нарушава презумпцията за невиновност, и то в обема, който разрешава чл. 198 от НПК и не би застрашил презумпцията за невиновност, се казва защо се изнася тази информация. Явно някой се притеснява от това българските граждани да бъдат информирани в съответствие с изискванията на българската Конституция, защото те имат право, г-н Стоилов, по българската Конституция. Някой се притеснява може би да знае какво си говори Васил Божков, както е цитирано тук, с политици от парламентарна група, с журналисти, включително (цитирам по памет), че „ще променим Конституцията и ще направим Гешев фигурант“ – цитат. Надявам се, този сценарий на г-н Божков предстои да видим дали ще се развие, но той явно застъпва тази теза, има такова желание.

Няма да коментирам какъв отзвук са намерили тези неща. Ще коментирам само, че е смешно за юристи или за студенти втори и трети курс да твърдят, че Законът за специалните разузнавателни средства е специален по отношение на НПК, повтарям, тук има колеги, които се занимават и са се занимавали с наказателно право и процес, материалният закон, Законът за специалните разузнавателни средства, е специален спрямо Наказателно-процесуалния кодекс и би трябвало да отмени разпоредби на Наказателния процесуален кодекс. Потресаващо! По същата логика забраната за допускане, която налага прокурор, в някои случаи може би не трябва да се прилага поради разпоредби, свързани с нормативната база на българските документи за самоличност. Този аргумент е квази юридически. И ще спра дотук.

Тук съм си записал една бележка – „очевидно със знанието и разпореждането на главния прокурор“. Как става така, че е очевидно, г-н Стоилов? Според мен не е очевидно. И разпорежданията са разгласени ... (Не се чува.) ... сведения, което е забранено със закон. Много интересен термин. Очевидно е, че знае, но не спазва. И така. Но да спрем дотук с това нещо.

Ще кажа само за така цитираните, както Вие казвате, данни от СРС. Господин Стоилов, това не са данни, това са веществени доказателствени средства. Тези веществени доказателствени средства, г-н Стоилов, и г-н Рашков – задочно, след приобщаване стават част от досъдебното производство. Те са явни след последната редакция на Закона за специалните разузнавателни средства. Повтарям, явни, повтарям, в публичната фаза на процеса, съдебната, те се обсъждат и всеки един, който желае, може да присъства и да ги чуе, и точно заради това е предвидена разпоредбата на чл. 198, защото това е не закрыта, а непублична фаза – досъдебната, надявам се да не я закрият, да остане само съдебната, но не бих се учудил, и дава възможност на прокурора с негово разрешение да прецени кои части от тези веществени доказателствени средства или от други материали на досъдебното производство могат да бъдат оповестени в интерес на българските граждани и в интерес на правото им да бъдат информирани при спазване на законовите ограничения. Ще цитирам решение. Предполагам, че уважавате г-жа Павлина Панова – настоящ конституционен съдия, докладчик по дело от 2007 г., 2007 г., когато ВДС-ите бяха секретни, извинявам се, не секретни, това е един от видовете възможности ... (Прекъснат.)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Става дума за друг случай, но не искам да Ви прекъсвам. Аз казах, че има различно разбиране по този въпрос... (Не довършва.)

ИВАН ГЕШЕВ: ... където още когато тези ВДС-и са били с гриф, а вече не са, и там много ясно става ясно, че... (Прекъснат.)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Извинявайте, не са били, защото не са имали достъп до тях лицата, които са страни в процеса.

ИВАН ГЕШЕВ: Господин Стоилов, изслушах Ви много търпеливо и уважително. Какъв е казусът – няма значение, въпросът е какво казва ВКС. Върховния касационен съд казва: „*Те стават част от материалите по досъдебното производство и се подчиняват на общите правила от НПК*“. Това казва ВКС. Какъв е казусът, явно някой не е съгласен с Върховния касационен съд. Как коментирам това? Няма да го коментирам. Приключваме с така наречените „ВДС-и“, закритата фаза, следствената тайна и т.н.

Минаваме към темата с „нахлуването“. Казвам, това е, няма да кажа „лъжа“, ще кажа медийна интерпретация, която обслужва определени може би политически тези – не мога да предположа защо, но определено медийна интерпретация и определено не съответства на обективната истина. Аз не съм запознат с досъдебното производство, но на база на подробните съобщения, които бяха публикувани от прокуратурата, и на база на изявлението на административния ръководител на Специализираната прокуратура (мисля, че беше вчера или може би онзи ден) е ясно следното. Има две разрешения на български съд: едно – за претърсване на конкретни кабинети; две – сградата и тези лица, които се претърсват, нямат функционален имунитет; три – или какъвто и да е друг; четири – по същия начин, повтарям, по същия начин бяха предприети действия спрямо действащ министър и действащ зам.-министър в едно министерство и никой не употреби термина „нахлуване“. Пет може би – редът за допускане в тази сграда, доколкото ми беше обяснено, е по два начина: главен секретар (тогава се е казвал, мисля, Димитър Стоянов) и началник кабинет

(тогава се е казал може би Методиев), сградата се охранява от НСО. Няма как и не е вярно, че има нахлуване. Показани са разрешенията от съда, както процедира всеки прокурор и следовател, когато извършва тези действия, наречени „претърсване и изземване“. След това, доколкото ми обясниха колегите, е проведен 15-минутен разговор с едно от двете лица, след което това лице ги е завело до кабинетите, в които ще се извършват действията, а след това е записано и в протоколите, както изисква Наказателно-процесуалният кодекс. Ето това, ако някой смята, че е нахлуване – аз не мога да му забраня да го интерпретира по този начин. Няма как без пропуски да влязат вътре в Президентството. Пропуск и нахлуване – интересна тема.

Продължаваме нататък – това за паравоенните формирания, пак медийните интерпретации (и приключвам), набези и т.н. Политика!

Два пъти съм отказвал да се явя пред Европейския парламент. Това го изяснихме, това даже не заслужаваше да го изяснявам.

След това продължаваме, че това предизвикало масова реакция в професионалните среди. Може би в някои професионални среди на адвокатурата, вероятно... (Не се чува.), аз помня, че предизвика и реакция на Асоциацията на прокурорите, на Камарата на следователите. Явно едните реакции са правилни, а другите – неправилни. Това разграничение аз не знам на каква база законова се прави.

Продължаваме нататък. Цитират се конкретни досъдебни производства – бившият премиер Борисов, къщата в Барселона, пачките, списъкът с магистрати, притежаващи имоти и сметки в чужбина, „Ало, Ваньо“ и т.н., и т.н., и т.н. Ако „Ало, Ваньо“ е едно досъдебно производство, което аз си спомням от медиите, аз тогава съм бил

командирован прокурор в Градска прокуратура. Извинявайте, г-н Стоилов, че не мога като командирован прокурор в Градска прокуратура да нося отговорност за някакво досъдебно производство, евентуално ако съществува такова, което е наблюдавал друг прокурор.

Тук за конкретни досъдебни производства. Връщам се на това, че главният прокурор – каквито и да са медийните импровизации, интерпретации или откровени лъжи, не разследва и не носи отговорност за конкретни разследвания и не носи отговорност за отделни процесуални решения, както на г-н Лозан Панов – председател, на уважаемия от мен председател на Върховния касационен съд не може да се търси отговорност за конкретни съдебни решения, които обществото възприема по един или друг начин. Това е огледално.

Кога има типична и кога нетипична активност. Аз Ви казах, това са решения на конкретни наблюдаващи прокурори в съответствие с медийната политика на конкретната прокуратура и конкретен говорител, и отдел „Публична комуникация“ взима решенията. Главният прокурор не ръководи медийната политика на прокуратурата, г-н Стоилов. Каквото и да говорите, ние, българските прокурори и следователи, сме независими и ... (Намесва се Янаки Стоилов: Нали имате говорител, как да не го ръководите?) Аз не съм разпореждал и не взимам отношение за медийната политика. И така, каквото и да говорите, българските прокурори и следователи взимат своите решения на база на закона и вътрешното си убеждение, както всеки български магистрат, и опитите те да бъдат превърнати в нещо друго, което няма собствена воля (говоря за над 1000-1500 магистрати), не само юридически, то логически е невярно и невъзможно.

Относно правилата за разпределяне на дела, специализирани отдели, ще бъда кратък. Специализацията е препоръка на нашите европейски партньори. Нашите европейски партньори

одобриха създаването на Специализираната прокуратура и на Специализирания съд. Нашите европейски партньори хвалят работата на тези структури. Евроджъст хвали и дава за пример съвместните дейности със Специализираната прокуратура. Благодарение на тези структури беше прекратено, спряно временно – да използвам правилния термин – наблюдението по отношение на България в графата „Организирана престъпност“, и това е факт, това го направиха те. И една, отварям скоби, промяна, разбира се, тя е в ръцете на законодателя, ще означава, че организираната престъпност се разследва в 28 окръжни града на местно ниво, където на всеки е ясно, че при местни обвързаности резултати няма да има, това ще предизвика и за тероризма, и за организираната престъпност регрес, който ще платят българските граждани. Но това е едно отклонение.

Ще кажа за разпределението на делата. Разпределението на делата, г-н Стоилов, се извършва от административния ръководител при спазване на Закона за съдебната власт и съответните вътрешни правила в прокуратурата, от административния. Главният прокурор разпределя само и единствено на съответните заместници, те разпределят на съответната компетентна прокуратура, съответният административен на конкретната прокуратура разпределя на конкретен прокурор. Това е редът. И съответните специализирани отдели, структури към отделни прокуратури, освен че се препоръчва, повтарям, препоръчва от европейските ни партньори, г-н Стоилов, се създават с актове на съответните административни ръководители.

И мисля тук да спра. Мисля, че това достатъчно изясни ситуацията. Така че ето това обсъждаме, колеги. Разбира се, това е моя гледна точка, която не е задължително да е правилна.

Благодаря!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Господин Гешев, имахте възможност каквото и колкото пожелаете да кажете. Не Ви прекъснах, защото смятам, че е коректно да можете да изложите всички Ваши съображения.

ИВАН ГЕШЕВ: Вие не можете да ме прекъсвате, г-н Стоилов, защото Вие водите заседанията, но не можете да създавате регламенти извън Висшия съдебен съвет, което би трябвало да ... (Не се чува.) Извинявайте, с цялото ми уважение към Вас!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Не, защото аз призовах приблизително в едно и също време да разположим моето предложение и Вашия отговор. Вие не сте обвиняем, за да говорите непрекъснато, но имате право наистина да изложите всички аргументи.

Сега преминаваме към изказванията на членовете на Висшия съдебен съвет.

Господин Стоев, заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Уважаеми г-н Министър!

Аз по-скоро искам да поставя един въпрос към Вас като вносител на материалите по точка 1 и след като го мотивирам, да Ви предложи съответно решение.

От внесените от Вас материали и от Вашето днешно изказване установих, че Вие изцяло поддържате написаното от министъра на вътрешните работи, като се позовавате на приложенията към неговото писмо до Вас. За мен лично е малко странно в настоящата процедура, доколкото има такава, със статии от сайтове, анонимни коментари по тях, изрезки от вестници да се установяват определени факти и тези, и то по особено такъв важен въпрос. Трябва ли да приемем тези разпечатки от сайтове и изрезки от вестници за основа на установена фактическа обстановка, върху която евентуално да дебатираме? За мен това е неприемливо, то е все едно да приемем за

безспорно установено примерно посоченото в следните публикации от няколко сайта, които ще си позволя да цитирам:

„ПИК“ от 03.06.2021 година. Заглавие: „Сделка. Бойко Рашков става посланик, ако атакува Борисов и организира ПУЧ срещу Гешев“.

„Блиц“ от 05.07.2021 година. Заглавие: „Скандал в служебното правителство. Бойко Рашков иска Янаки Стоилов да сезира ВСС за освобождаване на Иван Гешев. Правосъдният министър отказал“.

16.07.2021 година, „ПИК“: „Бойко Рашков – посланик, Янаки Стоилов – конституционен съдия“.

18.07.2021 година, „ПИК“: „Момчето на Лилев екзекутира законно избрания главен прокурор“.

Основната линия в тези публикации е, че Вие сте внесъл днешното искане вследствие на въздействие, натиск и с определена користна цел – заемане на поста конституционен съдия, а г-н Бойко Рашков съответно посланик. Аз лично не мога да приема подобно нещо. Нямам никакви съмнения относно Вас, че Вие сте действал с някаква користна цел, още повече че след около два или три месеца ще бъдат ясни номинациите за конституционни съдии, като се надявам, че те ще опровергават подобни инсинуации по Ваш адрес.

По същия начин вярвам, че е абсолютно неудачно днешната, под условие пак казвам, процедура да стартира на основата на именно тези публикации и статии.

В тази насока Ви предлагам да оттеглите последното изречение от Вашето предложение (цитирам): „Внасям за обсъждане информация от Бойко Рашков – министър на вътрешните работи на Република България, заедно с приложенията към нея – 108 страници“.

Тук допълнително се сецам и за още един пример, който мога да дам за публикации, с които ние се запознахме, която гласи (не

цитирам с точност), че ако членовете на Висшия съдебен съвет не възприемат Вашата теза, то Вие ще го внесете в Народното събрание. Съмнявам се лично, че Вие сте казал подобно нещо, тъй като аз поне, доколкото знам, няма такава процедура, а и не считам, че Народното събрание може по какъвто и да е начин да обсъжда отстраняването на главния прокурор.

И на последно място искам да кажа нещо, което бе загатнато от главния прокурор. Нека да не отваряме „кутията на Пандора“. Ако ние възприемем, че на база на статии и публикации може да се образува процедура за отстраняване на главния прокурор, то със същата сила това би важало и за другите „двама големи“, което считам, че нито е допустимо, нито е конституционно обосновано.

Благодаря!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Можеше да цитирате и други статии, още по-показателни, в тези сайтове, така че този въпрос оставям открит.

Други изказвания?

Господин Петров.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря, г-н Министър!

Преди да започна по същество, искам да кажа нещо пред колегите.

Аз съм във Висшия съдебен съвет от 9 април тази година. Не съм гласувал за главния прокурор. Тук съм на мястото на уважаемия наш колега Евгени Диков, който почина. И в тази връзка много неприятно впечатление ми правят едни портрети на членове на Висшия съдебен съвет, които се развяват пред Съдебната палата, между които и на г-н Диков. Това ми напомня на едни други времена. Така започна една одисея 33-та година в Германия. Така бяха посочвани след 44-та година кулаците по българските села и другите наши интелектуалци в България. Може би, без да отричам правото на протест на всеки

български гражданин, тези, които го правят, да се замислят по отношение на колегите, особено, както стана въпрос за починалия г-н Диков.

И сега по същество. В моето изказване аз ще обоснова, че тази процедура, по която се движим в момента, не може да бъде нещо друго, освен вид дисциплинарна процедура и ще обоснова защо министърът на правосъдието не може да прави предложение в тази насока.

Предложението на министъра на правосъдието до Пленума на Висшия съдебен съвет за произнасяне за наличието на обстоятелства по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България за предсрочно освобождаване на Иван Гешев от поста „главен прокурор“ на Република България следва да се остави без разглеждане като недопустимо. Пропуснах да кажа само, че накрая ще направя и предложение за решение по тази точка, тъй като към момента няма такова предложение. Същото е направено от лице, което не е легитимирано от закона да направи предложение за предсрочно освобождаване на главния прокурор. Министърът на правосъдието не е сред кръга лица, на които законът дава такова правомощие. Предложение за освобождаване на главния прокурор от заеманата длъжност може да се направи само от петима членове на Пленума на Висшия съдебен съвет или от трима от членовете на Прокурорската колегия. Основанията за освобождаване на всеки един магистрат са тези, посочени в чл. 129, ал. 3 от Конституцията. Същите са пресъздадени и доразвити в разпоредбите на чл. 165, ал. 1 от Закона за съдебната власт, като основанието по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията е намерило своето място в чл. 165, ал. 1, т. 5 (цитирам): „Наложено дисциплинарно наказание – дисциплинарно освобождаване от длъжност“. Това е така, защото основанията за освобождаване по

чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията (цитирам): *„тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и действия, които накърняват престижа на съдебната власт“* са всъщност дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 1 от Закона за съдебната власт, служещи като основания за реализиране на дисциплинарна отговорност на магистрата.

В Конституцията на Република България в чл. 130в са дадени правомощията на министъра на правосъдието. Тук в т. 3 е дадено, че министърът може да прави предложение за назначаване, поощряване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи, но тук ги няма „тримата големи“. Логически в Закона за съдебната власт те вървят винаги заедно. В тази връзка статутът на главния прокурор е равен на този на председателите на върховните съдилища, но при все това той притежава специфики, които не са характерни за председателите на върховните съдилища. Конституцията установява специфични функции на главния прокурор, извеждайки го по този начин като самостоятелен и едноличен конституционен орган в структурата на съдебната власт, за разлика от председателите на върховните съдилища, което има своето конституционно основание в разпоредбите на чл. 126, ал. 2 от Конституцията на Република България, преди малко г-н Главният прокурор цитира неговите правомощия, какви има само той. Такива правомощия има главният прокурор, а другото му правомощие (самостоятелно е то), това е в чл. 150 – възможността да сезира Конституционния съд. Такива правомощия поотделно двамата председатели на върховните съдилища нямат. Конституционният законодател е съсредоточил и персонализирил в лицето на главния прокурор крайната отговорност за законосъобразно упражняване от прокурорите на правомощията по чл. 127, точки от 1 до 6 от

Конституцията, като създава и допълнителна гаранция за точното и еднакво прилагане на законите в рамките на прокуратурата. Поради това по аргумент на по-силното основание е немислимо изобщо министърът на правосъдието да може да предлага освобождаването на главния прокурор, който се явява самостоятелен и едноличен конституционен орган. За освобождаването от мандатна длъжност преди назначаването на мандата Законът за съдебната власт е предвидил разпоредбата на чл. 175, която регламентира основанията и реда. Прави се разграничение между освобождаването на административния ръководител и освобождаването на главния прокурор и председателите на върховните съдилища предвид особеността им статут. Но няма спор, че когато се касае за съдилищата, че когато се касае за основанието по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България, то това е дисциплинарно нарушение, изискващо дисциплинарно производство. Неслучайно и в чл. 175 от Закона за съдебната власт не се посочват субектите, които могат да инициират дисциплинарно производство, тъй като те са ясно посочени в чл. 312 от Закона за съдебната власт. За главния прокурор и председателите на върховните съдилища разпоредбата препраща към реда по чл. 173 като процедура за установяване на основанието за освобождаване, но не въвежда други специални разпоредби, включително за субектите, които имат право да инициират производство за освобождаване.

Що се отнася до препращането към чл. 173 от Закона за съдебната власт, то е логична последица от статута на главния прокурор и председателите на върховните съдилища, тъй като производството по назначаването и освобождаването се развива пред Пленума на Висшия съдебен съвет, а не пред съответната колегия, както е за всички останали магистрати, включително административните ръководители на органите на съдебната власт. За това имаме

препращане, за реда, че се извършва пред Пленума. Именно прилагането на разпоредбите за дисциплинарното производство предопределя и кръга субекти, които имат право да го инициират. В чл. 312 от Закона за съдебната власт субектите са разграничени в зависимост от длъжностите на лицата, срещу които се предлага образуването на дисциплинарно производство. Министърът на правосъдието е предвиден като възможен инициатор само по отношение на съдиите, прокурорите и следователите, административните ръководители и техните заместници – това е чл. 312, ал. 1 от Закона за съдебната власт. В специалните разпоредби на ал. 2 и ал. 3, и ал. 4 на чл. 312 са посочени субектите, които имат право да предложат налагане на дисциплинарно наказание на член на Висшия съдебен съвет, какъвто е главният прокурор по право. По ал. 2 е уредбата общо за всички членове на Висшия съдебен съвет, независимо дали са изборни или по право, като за всеки един от тях предложение може да бъде направено само от петима от членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет или от трима от членовете на съответната колегия. В ал. 3 и ал. 4, колеги, са допълнени субектите, които освен горепосочените могат да направят предложение за налагане на наказание дисциплинарно освобождаване от длъжност по чл. 130, ал. 8, т. 4 от Закона за съдебната власт, но само по отношение на изборните членове на Висшия съдебен съвет. За главния прокурор, който е член на Висшия съдебен съвет по право, е приложима нормата на чл. 312, ал. 2 от ЗСВ, която е обща за всички членове на Висшия съдебен съвет и същевременно специална по отношение на чл. 312, ал. 1 от Закона за съдебната власт, приложима за всички останали магистрати, с изключение на „тримата големи“. Единствено възможният извод, който следва, е, че предложение за налагане на дисциплинарно наказание на главния прокурор може да бъде направено само от петима

членове на Пленума на Висшия съдебен съвет или от трима членове на Прокурорската колегия. По ал. 2 се прави предложение за налагане на дисциплинарно наказание, без да се регламентира процедурата в Глава 16. Това е така, защото процедурата се развива пред Пленума и тя е тази, по която е избран всеки един от членовете по право. Нещо повече, и за изборните членове, независимо че не са избрани от Висшия съдебен съвет, Пленумът на Висшия съдебен съвет е единственият орган, който може да вземе решение за предсрочното им освобождаване, като за тях процедурата е посочена в чл. 27 от Закона за съдебната власт. Разпоредбата на чл. 175, ал. 5 от ЗСВ препраща към чл. 173 от ЗСВ само относно процедурата, а не по отношение на лицата, които могат да правят предложение.

Очевидно е, че лицата, които могат да правят предложение, са тези по чл. 312, ал. 2, респективно чл. 312, ал. 3 и ал. 4, но само за изборните членове. В този смисъл направеният извод в предложението на министъра на правосъдието, че той може да предложи освобождаването на главния прокурор, не намира опора в закона, колеги. Аргументирането му с мотива, че щом той може да прави предложение за кандидатура за главен прокурор, е овластен и да направи предложение за освобождаването му, е несъстоятелно за мен. Не министърът на правосъдието или орган от която и да е власт извън съдебната избира главния прокурор, за да предлага освобождаването му. Да се приеме, че министърът на правосъдието може да предлага освобождаването на главния прокурор, защото може да предлага кандидатурата му, означава да се приеме, че същият, както и пленумът на върховните съдилища могат да искат освобождаването на председателите им, защото имат право да ги предлагат. Такова тълкуване на закона е абсурдно, колеги. Наличието на правомощия на министъра на правосъдието да предлага освобождаването на главния

прокурор и на председателите на върховните съдилища би представлявало противоконституционна намеса на изпълнителната власт в независимата съдебна власт или тежко нарушение на принципа на разделението на властите по чл. 8 от Конституцията.

Другите основания по реда на Глава 16 от Закона за съдебната власт са в чл. 320, колеги, от Закона за съдебната власт. Там в ал. 4 се указва какво може да прави Пленумът. Точка първа: да отхвърли предложение за налагане на дисциплинарно наказание или за отправяне на предложение до Президента на Републиката по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България. Чета точка 3: *„Да направи предложение до Президента на Републиката за освобождаване на член по право на Висшия съдебен съвет“*. Къде са тези текстове, колеги? Те са в Глава 16 – главата за дисциплинарната дейност. Няма как да има друга процедура.

В исторически план са известни опити на законодателя да възлага правомощия на други органи извън Висшия съдебен съвет да вземат решение за освобождаването на главния прокурор и председателите на върховните съдилища на основание чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията. Такъв опит е направен с въведената през 2006 г. нова разпоредба на чл. 129, ал. 4 от Закона за съдебната власт, обявена за противоконституционна с Решение № 7 на Конституционния съд по дело № 6/2006 г. Вие тогава бяхте и председател на Правната комисия, г-н Министър. Според въведената разпоредба главният прокурор и председателите на върховните съдилища беше да се освобождават от Президента на Републиката по предложение и на 1/4 от народните представители, прието с мнозинство 2/3 от народните представители. В решението си № 7 Конституционният съд (между другото, докладчик е Румен Янков) е отбелязал, че ако към стремежа да се осигури възможност който и да е орган на власт да действа

самостоятелно в определената му област, се включват новите правомощия на министъра на правосъдието по чл. 130а от Конституцията и към тях се добави оспорената разпоредба, чието съдържание касае един от най-важните въпроси на организационната ѝ независимост, дисбалансът между властите става очевиден. Поради това Конституционният съд е приел, че е нарушен заложеният в Конституцията модел на функциониране на властите, което не се вписва в модела на правовата държава. Такъв е и сегашният случай. Приемането на тезата на министъра на правосъдието, че друг субект извън членовете на Висшия съдебен съвет може да оценява определено поведение на главния прокурор и чрез тази оценка да формулира предложение и съответно мотиви за освобождаването му, би представлявало признаване на възможност за изземване на компетентности. За да се стигне до предложение за освобождаване, неизбежно трябва да е била осъществена една дейност, която е извън компетентността на изпълнителната власт. Няма компетентност да оценяват действията на органите от съдебната власт, най-вече за „тримата големи“. Такъв вид дейност на преценка на поведение, неговата противоправност, наличие на нарушение, неизпълнение на задължения, изводи за правни последици е в сферата на компетентност единствено в съдебната власт, според мен. Конституционно недопустимо е обаче законодателната и изпълнителната власт да се произнасят по законността на актовете и действията на съдебната власт. Оценката от орган, външен за съдебната власт в настоящия случай, предполага извършване на правна преценка за законосъобразността на поведението на председателите на върховните съдилища и на главния прокурор, защото „тежко нарушение или системно неизпълнение на служебни задължения“ винаги означава нарушение на Конституцията и законите. Такава оценка, засягаща грубо

независимостта на съдебната власт, е особено конституционно нетърпима за дейността на председателите на върховните съдилища, и още по-фрапантна за главния прокурор, който като единствен конституционно определен едноличен орган на съдебната власт осъществява три основни правомощия, посочени в чл. 126, ал. 2 – двете му правомощия, и в чл. 150, ал. 1 от Конституцията – третото му правомощие, еднолични правомощия, които има.

В подкрепа на изложеното дотук са и мотивите от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, с който са приети промените в Закона за съдебната власт по Глава 16, публикувани в „Държавен вестник“, брой... (Звукът прекъсва.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не се чува.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Господин Петров, само да използвам тази кратка пауза. Бихте ли обобщил вече? Извинявайте!

СТЕФАН ПЕТРОВ: Свършвам, приключвам. Посочено е, че за пръв път се формулират конкретни правомощия на Пленума на Висшия съдебен съвет при решаването на дисциплинарната преписка срещу членове на Висшия съдебен съвет по право. Това е в мотивите на закона, колеги. Отбелязва се, че изрично е въведена на законово ниво възможността за сезиране на Президента на Републиката с предложение за дисциплинарно освобождаване от длъжност на член на Висшия съдебен съвет по право като следствие на извършено от същия дисциплинарно нарушение, като по този начин се запълва една празнота в правото, която дава възможност за „подценяване“ на ролята на Висшия съдебен съвет в процедурата по предсрочно освобождаване на тези членове на органа и създава предпоставки производството да има само пожелателен, формален характер.

И във връзка с изложеното дотук аз предлагам на Пленума на Висшия съдебен съвет да вземе следното решение: *Оставя без*

разглеждане като недопустимо внесено предложение на министъра на правосъдието за отстраняване на главния прокурор Иван Гешев от длъжността му като главен прокурор.

Благодаря за вниманието!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, г-н Петров! Обосновахте Вашето становище. Аз няма да реагирам след отделните изказвания, няма да бъде уместно. Накрая може би съвсем накратко ще се опитам да изложа аргументи, но малко е опростена и сведена до крайност, Вашата теза се свежда до това, че само членове на Висшия съдебен съвет, които са в някаква административна йерархия спрямо главния прокурор, могат да правят това предложение. (Възгласи от залата.) Общо взето това е, да.

Следващи изказвания.

Госпожа Дишева има думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз ще взема становище единствено по направеното току-що предложение за решение и за изказването на г-н Стефан Петров относно приложимата процедура в конкретния случай.

Много интересно развитие според мен е претърпяло виждането на колегите или на част от тях, включително и на изказалия се колега, относно това кой и при какви обстоятелства и условия може да инициира процедура за предсрочно освобождаване на главния прокурор. От лятото на миналата година аз многократно повдигах въпроса, че може от членове на Висшия съдебен съвет – не само от Прокурорската колегия, да се инициира дисциплинарно производство срещу един от тримата ръководители на съдебната власт – така наречените „трима големи“, в частност срещу главния прокурор. На заседанието от 15 юли миналата година мисля, че се повдигна този въпрос. След това на заседанието от 20 октомври, когато Пленумът

обсъждаше становище на Съюза на съдиите и на Асоциацията на прокурорите и други становища (много подробно вчера четох този протокол), също е поставен въпросът, както и днес, по каква процедура се движим, кой е приложимият ред, кой има право да повдига въпроса изобщо за отговорността на главния прокурор. И тогава беше абсолютно немислимо да се говори дори, че дисциплинарна отговорност на „тримата големи“, в частност на главния прокурор, понеже за него говорим сега, може да се реализира. Така че в този смисъл аз се радвам на това развитие на правното становище на част от колегите. Аз ще изразя своето обаче.

В конкретния случай не споделям становището, което току-що беше изразено относно това коя е приложимата процедура, и по-конкретно кой може да инициира производство за предсрочно освобождаване на главния прокурор. Ако беше вярна (ще започна със заключението, след това ще го развия) току-що развитата теза, какъв е смисълът от текста на чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт? Ще си позволя да го прочета (чете): *„Основанието за предсрочно освобождаване на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор се установява от пленума на Висшия съдебен съвет с решение, прието по реда на чл. 173, след което се предлага на Президента на Република България неговото освобождаване. Президентът не може да откаже освобождаването при повторно направено предложение“*. През годините, през месеците по-скоро, последващи избора на сегашния главен прокурор, многократно се повтори тезата и тук по разни поводи, и в публичното пространство, че процедурата по предсрочно освобождаване на „тримата големи“ е огледална на процедурата по тяхното назначаване. Е, като е огледална, тогава следва да се позовем на текста на чл. 173, ал. 3 от Закона за съдебната власт, който казва, че

„Предложения за кандидатури за главен прокурор могат да правят не по-малко от трима от членовете на съответната колегия на Висшия съдебен съвет, както и министърът на правосъдието“. Следователно, след като тези субекти могат да правят предложения за избор на главен прокурор, по препращащата разпоредба на чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт същите тези субекти могат да правят и предложения за неговото предсрочно освобождаване.

Логиката, която беше изложена от колегата за това, че пленумите на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд би следвало също да могат да правят такова предложение, когато се касае за председателите на двете върховни съдилища, е правилна, само че ние в случая говорим за главния прокурор. И, между другото, ненаправно в текста на чл. 173, ал. 3 не е предвидено правомощие, а да речем, орган, подобен на Пленума на ВКС и на ВАС да прави предложение за главен прокурор поради спецификата на структурата на прокуратурата и понеже, и поради разликата ѝ със съдилищата. Многократно тук е ставало въпрос (и не само тук, разбира се) за разликата във фигурите на главния прокурор и на председателите на двете върховни съдилища, за разликата в техните правомощия, които са производни от йерархичната структура на прокуратурата. И повтарям, ненаправно примерно Общото събрание на всички прокурори от Върховната касационна прокуратура няма право да прави предложение за главен прокурор. Такова правомощие имат посоченият брой членове на Прокурорската колегия и министърът на правосъдието. Щеше ли по същия начин да се говори пред този форум, пред Пленума на Висшия съдебен съвет, ако действащия към онзи момент министър на правосъдието беше направил предложение за назначаване на главен прокурор (между другото, въпрос, който беше нееднократно повдиган в публичното пространство и беше обсъждан)?

Тоест, след като законът е предвидил правомощие на министъра на правосъдието да предлага за главен прокурор в чл. 173, ал. 3 по силата на препращащата разпоредба на чл. 175, ал. 5, следва той да има същото право да предлага неговото предсрочно освобождаване.

Сега за това доколко е възможно да съществува подобна процедура. Да, странно е, моето четене на закона също беше дълго, включително с мотиви на вносителите на законопроекта, и то последователно, включително при измененията на Глава 16 от Закона за съдебната власт от 2016 година. Колеги, дисциплинарната отговорност на тримата висши ръководители на органите на съдебната власт – председателите на двете върховни съдилища и главният прокурор, изрично е регламентирана с това изменение, и то, между другото, много подробно и ясно е казано в мотивите към законопроекта. Преди това има няколко случая, когато на вниманието на Конституционния съд е поставен този въпрос, и там от видни конституционалисти е изразено становище, че винаги е била допустима такава отговорност. Това, което обаче изменението от 2016 г. прави за първи път, то е изричното и ясно въвеждане на дисциплинарна отговорност на тримата висши ръководители на органи на съдебната власт. Това обаче в никакъв случай не игнорира нито съществуването, нито възможността за приложение на специалната само по отношение на тях процедура за предсрочното им отстраняване – тя е посочена в чл. 175, ал. 5. Законодателят е използвал способа за препращане към текстовете, които регламентират процедурата за избор и съответно за назначаване на главния прокурор и на председателите на двете върховни съдилища.

Не мога да споделя становището, че препращането било единствено към процедурата. Да, и така да е (всъщност ние говорим само за процедурата), процедурата несъмнено включва лицето или

субектите, които могат да инициират нейното образуване. Да твърдим, че процедурата започва от някакъв момент, следващ момента на нейното инициране и съответно регламентацията на субекта, който може да предприеме такова регламентиране, аз смея да твърдя е необосновано и неправилно. Субективното право, което се предоставя за упражняване на определено правомощие в областта на публичното право включително, е елемент от процедурата и това е несъмнено. Следователно, ако е правилна тезата на колежата Петров, че чл. 175, ал. 5 препраща към процедурата по чл. 173, това от неговата логика несъмнено означава, че се препраща и към органите, които могат да инициират тази процедура.

Излишно е тук да се излагат аргументи, поне така ми се струва, че фигурите на председателите на двете върховни съдилища и на главния прокурор са по-различни от останалите членове на Висшия съдебен съвет поради ред причини – най-малкото те се наричат, и представляват членове по право, за разлика от всички останали членове на Висшия съдебен съвет, които са изборни членове. И, между другото, за изборните членове освен субектите, които са посочени в чл. 312, които могат да инициират дисциплинарно производство – трима членове на съответната колегия и петима членове на Пленума, са посочени в зависимост от начина, по който са избрани изборните членове, и още една категория субекти. Когато става въпрос за изборен член на Висшия съдебен съвет, избран от професионалната квота, това е определено мнозинство 1/5 от избирателите, а когато става въпрос за изборен член, избран от Парламента, това е 1/5 от депутатите. Тези правни субекти, които да инициират дисциплинарно производство по отношение на „тримата големи“, не съществуват. По отношение на членовете на Висшия съдебен съвет също така, на изборните членове на Висшия съдебен съвет също така не е предвидена възможност за

прилагане на процедура за предсрочното им освобождаване, различна от тази на дисциплинарното производство по Глава 16 от Закона за съдебната власт. За сметка на това „тримата големи“ имат както специални правомощия, така и специална регламентация по назначаването, следователно и по освобождаването. Само те сред длъжностите в съдебната власт се назначават на практика с указ на президента. Да, избират се с решение на Пленума, но както добре си спомняте, при двата избора, които ние сме провеждали, президентът издава окончателния акт, който завършва фактическия състав по избора на председател на върховен съд, съответно на главен прокурор. Това е неприложимо за останалите членове на Висшия съдебен съвет, поради това и процедурата за предсрочното им освобождаване е аналогична на тази по чл. 175, ал. 3 с препращането към чл. 173, изобщо не е предвидено и е неприложимо.

Излагам тези аргументи, колеги (аз съм сигурна, че са Ви ясни), за да обоснова тезата си, че позоваването на процедурата, която е приложима за членовете на Висшия съдебен съвет, включваща всички членове на Съвета, както тези по право – тримата членове, така и изборните членове, не може да бъде следвана, логиката, която колегата Петров изложи и по мое виждане е невярна, защото става въпрос за различна категория членове на Съвета и за тях са регламентирани както различни правила по избора им, така и различни правила за тяхното освобождаване.

Дали представлява правомощието на министъра на правосъдието, което е регламентирано в чл. 173, ал. 3 от Закона за съдебната власт и по препращане е приложима и процедурата за освобождаване на главния прокурор, намеса в независимата съдебна власт? Без желание да теоретизирам, ние очевидно имаме нужда от по-задълбочен анализ на принципа на разделението на властите и в

частност на този елемент от него, който дава възможност на всяка от властите по определени правни способности да контролира, да регулира останалите власти.

Това правомощие на министъра на правосъдието, което сега обсъждаме и е регламентирано в чл. 173, ал. 3, приложим по препращане от чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт е именно реализация на принципа „Власт - власт възпира“. Съжалявам, че трябваше да го повтора. Мисля, че беше казано преди мен.

Повтарям: по аналогичен ред е регламентирано правомощието на министъра на правосъдието да предлага избор на главен прокурор. Тогава какво бихме казали по това правомощие, което е регламентирано в същия закон?

Какво бихме казали също така по отношение на правомощието на министъра на правосъдието да прави предложение за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание по отношение на всички други действащи магистрати - съдии, прокурори, следователи, с изключение на изборните членове на Висшия съдебен съвет? Както казах, по отношение на тях пък друга категория субекти могат да правят предложения, различни от членовете на Висшия съдебен съвет.

В заключение, колеги, считам за действително проява на опита да се избяга от отговорността, която членове на Висшия съдебен съвет носят в конкретния случай. Опитът да бъде отклонено това предложение с прилагане на процедурен способ - оставянето им без разглеждане, предхождано преди това от решение, че процедура по чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173 от Закона за съдебната власт изобщо не съществува и че единственият способ, по който може да бъде отстранен един от ръководителите на върховните съдилища или главният прокурор, е този на дисциплинарното производство.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря. (Всички говорят)

Ще допускаме реплики към изказване, така ли?

Преди това госпожа Пашкунова, а след това - господин Дамянов. Поне така ги видях.

Госпожо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви.

Колеги, аз също бих искала да изразя своето отношение към допустимостта на предложението и да изразя позиция по отношение правните аспекти на това производство.

Вярно е, че процедурата по чл. 175, ал. 5 е с оскъдна нормативна регламентация. Няма и практика на административния орган по приложението, защото такова искане е прецедент в 30-годишната история на Висшия съдебен съвет.

Наличните непълноти и недостатъчно яснота в действащата правна уредба очевидно провокира различни мнения, различни становища и различни интерпретации.

Моето мнение обаче, колеги, е, че те могат да бъдат преодолені атхок в рамките на тази процедура чрез едно задълбочено граматическо, логическо и систематично тълкуване на наличните правни норми, действащи към момента и с прилагане на закон по аналогия, каквато, между другото, е допустима, независимо от разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове, че при наказателна, административна и дисциплинарна отговорност не може да се обосновава по аналогия, тъй като тук става дума за съобразяване с разпоредби, предвидени за сходни процесуални ситуации.

И сега на въпроса: какво е безспорно в тази процедура и какви са въпросите, които ние трябва да обсъдим, да дискутираме и да решим преди да я започнем?

Моето мнение също е, че е безспорно, че в производство по предсрочно освобождаване на „тримата големи“ може да бъде иницирано на посочените в чл. 129, ал. 3 от Конституцията основания и по реда на чл. 173 от Закона за съдебната власт, тоест едно публично производство по предложение на министъра на правосъдието или на трима, не по-малко от трима от членовете на съответната колегия, като решението бъде прието с мнозинство не по-малко от 17 гласа на членовете на Висшия съдебен съвет, с което се предлага на президента неговото освобождаване.

В този смисъл аз изцяло споделям аргументите на колежата Дишева за това, че не можем да оставим без разглеждане предложението на министъра на правосъдието, поради липса на легитимност по аргументите, които тя подробно изложи, като само ще кажа, че независимо от юридическата непрецизност в закона, използването на различни изразни средства, понякога „изборни членове на Съвета“, в други случаи само „членове на Висшия съдебен съвет“, тоест различни термини и понятия, чл. 312, ал. 2 е относима към предсрочното освобождаване на членовете на Висшия съдебен съвет, които са избрани от парламента и от професионалната квота, но не и до „тримата големи“, които се подчиняват на специален режим. Не случайно има препращане към чл. 308, ал. 2 от Закона за съдебната власт, където са посочени дисциплинарните наказания на изборните членове на Съвета.

Разбира се, логично е и това, което се коментира с оглед огледалността на процедурата по предложение на кандидатури за „тримата големи“ и предсрочно освобождаване на същите, след като министърът на правосъдието е оправомощен да издигне кандидатура, няма пречка той да предложи и предсрочно освобождаване, което не

индицира на накърняване независимостта на съдебната власт, тъй като решението е на независимия решаващ орган - Висшият съдебен съвет.

И приключвам до тук, тъй като няма да повтарям съображенията, които вече бяха предложени.

Колеги, кои са обаче спорните моменти, които ние трябва да обсъдим и по които трябва да вземем решение? В настоящия случай ние сме сезирани, по мое мнение, от оправомощен от закона субект, който в предложението си за предсрочно освобождаване на главния прокурор е очертал визираното в чл. 129, ал. 3, т. 5 конституционно основание - тежки нарушения или системно неизпълнение на служебните задължения, както и действия, накърняващи престижа на съдебната власт, което е обосновано с обобщени заключения, изведени от предоставена информация от министъра на вътрешните работи за възбуждане на наказателно преследване срещу главния прокурор. Само ще ги маркирам: разгласяване на данни от досъдебно производство, тенденциозно, избирателно и в нарушение на Закона за специалните разузнавателни средства, публични изявления и коментари, които показват пристрастност и нарушават презумпцията за невинност, липса на еднакви критерии в случаи, засягащи лица, заемащи висши държавни длъжности, използване на служители от Бюрото по защита при действия по претърсване и изземване в сградата на Президентството и пренебрегване на принципа на случайното разпределение на дела чрез създаването на специализирани отдели в Софийска районна прокуратура и Софийска градска прокуратура с участието на командировани прокурори.

Колеги, според мен липсват ясно релевирани от самия вносител факти и обстоятелства с изискуемата се конкретика, сочещи на виновно извършени действия от главния прокурор или за негови бездействия, както и за накърняване престижа на съдебната власт,

които консумират всяка една от тези прояви на неправомерно поведение и предпоставят неговата лична отговорност.

Знаем всички, че в дисциплинарната практика всяко едно от тези нарушения има точно определено съдържание, което е различно за тежките нарушения, за системното неизпълнение и за действия, накърняващи престижа на съдебната власт.

Моето мнение е, че това е задължително в едно санкционно производство с оглед възможността за защита и е абсолютно необходимо, защото очертава рамките на проверката, която ние трябва да извършим.

Във внесеното предложение не са посочени и убедителни доказателства като в подкрепа на предложението е представен докладът на вътрешния министър с приложение към него - медийни публикации, репортажи, интервюта, прессъобщения и постановления на прокурори от Специализираната прокуратура.

В днешното заседание господин министърът устно внесе известна, но не достатъчна конкретика по няколко пункта - разгласяване на данни от досъдебното производство, липса на еднакви критерии при преценката и действията на случаи, засягащи лица, заемащи висши държавни длъжности и очерта времевите параметри на използването на служители от Бюрото за защита на свидетели при претърсванията и изземванията в Президентството.

Колеги, въпросът е: можем ли да започнем днес процедура за предсрочно освобождаване по чл. 175, ал. 5 при това положение? По мое мнение отговорът е предпоставен от характера на тази процедура, която не можем да отричаме, че е своеобразно дисциплинарно производство. Подобно заключение, колеги, се извежда, както от основанията, които са сходни на тези, посочени в чл. 307, ал. 3 за дисциплинарно преследване на магистрати, така и с оглед санкциите

„предсрочно освобождаване“, които са абсолютно идентични на визираните в чл. 308 - освобождаване от длъжност на административни ръководители или от длъжност на съдии, прокурори и следователи.

Колеги, подобни изводи се обосновават и от систематичното място на чл. 320, ал. 4, точки 1 и 3 от Закона за съдебната власт, в които изрично е посочено, че правомощие на Пленума на Висшия съдебен съвет е да отхвърли предложението за отправяне на предложение до президента на Републиката и, забележете, само по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията, както и да направи такова предложение до президента за освобождаване на член по право от Висшия съдебен съвет.

Няма да цитирам мотивите при промяната на тази разпоредба, които също говорят за дисциплинарна отговорност на „тримата големи“. Искам обаче да добавя, че в аналогична ситуация, когато на 11.02.2020 г. Съдийската колегия беше сезирана с искане на тогавашния министър на правосъдието господин Данаил Кирилов за образуване на дисциплинарно производство срещу съдия от Специализирания наказателен съд и за неговото освобождаване от длъжност Съдийската колегия прие решение за налични недостатъци в предложението, което съдържащо общи формулировки за действия, накърняващи престижа на съдебната власт и сочещи на нарушение на служебни задължения и указа на министъра да приведе в съответствие с изискванията на закона направеното предложение.

Ще цитирам какво указа Съдийската колегия на министър Кирилов - да изложи фактически обстоятелства, за които твърди, че съставляват виновно неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл. 307, алинеи 2 и 3 от ЗСВ, дата, място на извършване, номер на дело, кои разпоредби от НПК са нарушени, да посочи всяко едно от твърдените действия какво нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1 - 4

от ЗСВ осъществяват, както и да представи доказателства за установяване на посочените факти и обстоятелства.

Между другото, колеги, тази практика впоследствие беше обективирана в приети от Съдийската колегия Вътрешни правила за дисциплинарната дейност, членове 7 и 8, и чл. 11 от същите.

След отстраняването на недостатъците, ние образувахме дисциплинарно производство срещу колегата от Специализирания наказателен съд.

Ако приемем, че в тази процедура това не е необходимо, колеги, и е достатъчно единствено препращането към доклада на министъра на вътрешните работи, което по мое мнение е недопустимо с оглед естеството на производството и тежестта на санкционните последици мисля, че ние трябва да дискутираме и още един въпрос, свързан със субсидиарното приложение на сроковете за образуване и разглеждане на дисциплинарното производство.

Относима ли е разпоредбата на чл. 310, колеги, от Закона за съдебната власт, която предвижда образуване на досъдебно производство в срок не по-малко от шест месеца от откриването, което става с публично оповестяване на нарушението, но не по-късно от три години от извършване на нарушението, като това е задължително условие да се инициира дисциплинарна процедура.

Поставям този въпрос, защото при внимателния прочит на доклада на министъра на вътрешните работи за голяма част от изявленията на главния прокурор извършените действия по негово разпореждане се сочи времеви период от 23 юли 2019 г. до 14 юли 2020 г., което ние също следва да преценим. Ако приемем, че в тази процедура ние не сме обвързани със срокове за откриването ѝ, ние трябва пък да помислим дали това не създава правна несигурност и не предполага опасност в края на мандата на всеки един от „тримата

големи" срещу него да бъде започнато такова производство за нарушения, извършени в началото на мандата. Това е тема само за дискусия.

Ако трябва да обобщя в заключение - считам, че ние днес трябва да обсъдим и да вземем решение по отношение на фактическата и правна рамка на предложението, с което сме сезирани от министъра на правосъдието и срокът, в който то може да бъде внесено. Ако приемем, че то страда от недостатъците, за които говорих, няма никаква пречка да бъде указано на министъра в кратък срок, може да стане и до една седмица, да бъдат преодолени тези пороци, да бъдат очертани ясно фактите и обстоятелствата, сочещи на виновни тежки нарушения, неизпълнение на служебните задължения и накърняване престижа на съдебната власт, като изрично се очертаят времето, мястото, нарушените нормативни разпоредби, номерата на преписките и делата, за да можем ние да проведем собствено разследване на релевантните факти, очертаващи неправомерно поведение и предполагащи налагане на исканото наказание - предсрочно освобождаване от длъжност, с оглед неговата съответност и пропорционалност.

Ако, колеги, приемем, че това предложение удовлетворява всички тези изисквания, ние можем да започнем още днес процедура по проверка на фактите, така както те бяха оповестени устно в заседанието, но аз се опасявам, че това ще създаде затруднения в нашата работа и ще компрометира безпристрастността на тази проверка.

Нека да сме наясно, че процедурата по чл. 175, ал. 5 е една сериозна процедура с тежки санкционни последици и ние, колеги, сме длъжни да създадем гаранции за нейната обективност, прозрачност, справедливост. Благодаря Ви.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, госпожо Пашкунова.

Думата за изказване има господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз ще се спра първо на въпроса за допустимостта и е ли възможно министърът на правосъдието да прави предложение, с което ние сме сезирани?

В чл. 130в на Конституцията, което е Глава „Съдебна власт“, изрично са формулирани правомощията на министъра на правосъдието. Те са: предлага проект на бюджет на съдебна власт и го внася във Висшия съдебен съвет, може да прави предложения за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори, следователи. И последното - участва в организирането на квалификациите на съдиите, прокурорите и следователите. Това са единствените правомощия, които са им дадени в Конституцията.

Забележете, в тази норма няма разпоредба, като например в чл. 130а, ал. 2, т. 8, където са посочени правомощията на Пленума на Висшия съдебен съвет - т. 1 - 7, а също добавено в т. 8 - осъществява и други правомощия, определени със закон.

Това, което искам да Ви кажа, че в конституционния текст не се дава възможност на министъра да има други правомощия, освен тези, разписани в Конституцията и такива не могат да бъдат създавани със закон, та той бил и Закон за съдебната власт, защото няма такава законова делегация. Тоест, искам да Ви кажа, че според мен при тази конституционна рамка и норма, министърът на правосъдието нито може да предлага за назначава някой от „тримата големи“, какъвто случай не сме имали, нито да има нещо подобно на настоящата процедура, защото няма такова правомощие, дадено в Конституцията, а разделението на властите и правомощията на всяка власт по отношение на другата се дават с Конституцията и многократно е записано в решенията на Конституционния съд.

Видно и безспорно от конституционните текстове е, че фигурата на главния прокурор, както и на другите двама „големи“, са различни от тези на съдии, прокурори и следователи въпреки, че те са такива. Ако българският конституционалист, създател на Конституцията желаше министърът на правосъдието да има такова правомощие, той щеше да го разпише. За трети път казвам - със закон такова правомощие, при сегашната конституционна рамка той няма как да има, затова няма въобще да дискутирам разпоредбата на чл. 175, чл. 173 от Закона за съдебната власт, защото директно се позовавам на нормите на Конституцията и съответно, че не се прилагат тези, които им противоречат.

Това не означава днес да не проведем дебат, какъвто и колкото е необходим, тоест аз призовавам господин министърът да не подлага предложението на господин Стефан Петров веднага, така както беше формулиран неговия диспозитив. Нека да дадем възможност на всички колеги, който иска, да се изкаже по въпроса за допустимостта, основателността и по процедурата.

Вторият въпрос, свързан с допустимостта е дали ние надлежно сме сезирани с документ, с който може да започне каквато и да я наричаме, отговорност - дали да е дисциплинарна, дали е специфична. Прощавайте, но в този документ, който ни е представен няма нито един факт. Както каза госпожа Пашкунова, с която аз съм съгласен, нито има дата, нито има място, нито има начин на извършване. Отговорността все още е лична.

Прокуратурата и главния прокурор са две различни правни фигури. Записано е в Конституцията. Самият министър днес първоначално няколко пъти посочи „по разпореждане на главен прокурор“. Между другото, никъде не видях такива разпореждания и

след това започна да казва: Прокуратурата - това, Прокуратурата - онова.

Отговорността на главния прокурор е лична и той може да носи отговорност само за личните си действия. Давам пример: не съм чувал и не съм виждал главният прокурор да е бил в Президентството. Ако някой твърди подобно нещо, да ми го покаже, да го видя! Не видях заповеди на главния прокурор, където се твърди, че е нарушено случайното разпределение на делата. Не видях никакви други разпореждания, посочени от министъра. Прощавайте, върху какво да дебатирате?

Как си представяте дори едно дисциплинарно производство срещу магистрат, да бъдем сезирани за неговото дисциплинарно наказание? Ние никога няма да се занимаваме с такъв въпрос, защото ние не сме надлежно сезирани. Това, че отгоре пише „Предложение“, че пише „Основание“ не го прави документ, който отговаря на изискванията, дори за най-елементарна защита, пък било то и на главния прокурор и понеже приключвам - се говори за разделението на властите и за уваженията, днес един български депутат в българския парламент си е позволил да каже: ние няма да позволим ВСС да продължава свинщините.

Искам да попитам някой в тази зала споделя ли този начин на диалог, който продължава доста дълго време, включително с всякакви заплахи - директни, индиректни срещу членовете на ВСС? Това е неприемливо, недопустимо във всяка правова държава, независимо дали ни харесват, не ни харесват! Въпросът е да се уважаваме и да спазваме законите! Благодаря Ви.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, господин Дамянов.

Господин Магдалинчев, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, господин Стоилов. Аз бях преди господин Магдалинчев. Вдигам ръка от известно време.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Госпожо Марчева, не съм видял. Тогава - да. Господин Магдалинчев признава това.

Заповядайте за изказване.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви.

Аз искам да взема отношение по въпроса на допустимостта и за процедурата.

Бих искала да спомена това, което каза и колегата Дамянов - чл. 130в, т. 3 от Конституцията предвижда изрично правомощието на министъра да прави предложение за назначаване, повишаване, освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи. Това е така, но следва да се държи сметка, че и главният прокурор, и председателите на върховните съдилища са действащи магистрати, така че конституционният законодател не е длъжен да разписва изрично възможността министърът на правосъдието да прави предложение за назначаване и освобождаване, включително и предсрочно, на „тримата големи“. Още повече, че конституционният законодател е включил изрично „тримата големи“ във всички възможни хипотези за освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи - това, което е разписано в чл. 129, ал. 3 от Конституцията, тоест няма как да считаме, че в чл. 129, ал. 3 конституционният законодател приема, приравнява „тримата големи“ на останалите магистрати, а в чл. 130в ги разграничава.

На следващо място са и съображенията, които ги изложиха колегите Дишева и Пашкунова във връзка с чл. 175, ал. 5 и чл. 173, ал. 3 от ЗСВ, които аз изрично споделям. Няма да ги повтарям.

По отношение на твърденията за противоконституционност на правомощието на министъра на правосъдието да предлага

предсрочно освобождаване на главния прокурор и на председателите на върховните съдилища заявявам, че с това становище не съм съгласна и ще цитирам две решения на Конституционния съд. Те са повече, но просто до този момент нямах достатъчно време, за да ги откроя.

Първото е Конституционно дело № 34 от 1998 г., което принципно е препотвърдено и от конституционно дело от 2002 г. По първото дело изрично е прието, че правото на министъра да прави предложения пред ВСС не нарушава принципите на разделението на властите и независимостта на съдебната власт, като съдът заключава, че конституционно гарантираната независимост на съдебната власт, изразяваща се в подчинението единствено на закона и взимането на решения, тяхната неотменимост от законодателната и изпълнителната власт, както и кадровото информиране от Висшия съдебен съвет остават ненакърнени.

Ясно е, че министърът може да предлага, това вече е цитат от самото Решение № 8 по Конституционно дело № 7 от 2006 г. Ясно е, че министърът може да предлага, но решава единствено ВСС чрез тайно гласуване. В случая тогава е било тайно гласуване, сега е явно. Ето защо не може да се говори за правомощие на министъра, което винаги се свързва с възможността за решаваща функция, нито пък, че се отнемат правомощия от ВСС. Тази възможност очертава взаимодействието и сътрудничеството между властите без да накърнява самостоятелността и независимостта, на която и да е от тях.

По отношение на процедурата ще изложа няколко бележки и съображения, за да не вземам повторно думата.

Лично за мен няма съмнение, че ВСС е обвързан по силата на чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173, ал. 3 от ЗСВ да образува процедура по предложението на министъра на правосъдието. Оттук нататък е въпросът: какъв да е регламентът, по който трябва да се

разгледа и да се обсъди това предложение на министъра. (Неясен израз, технически проблем в интернет връзката) ...израз в текста на чл. 175, ал. 5 сочи, че Пленумът първо трябва да постанови решение за установяване на основанието за освобождаване. Както повелява чл. 129, ал. 3 от Конституцията, не само редовите магистрати, но и „тримата големи“ се освобождават при наличието на няколко основания. Те са пет и са изброени изрично. Петото е тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения и действия, накърняващи престижа на съдебната власт.

Същевременно трябва да се държи сметка, че така цитираното основание законодателят в Раздел първи от Глава XVI на ЗСВ „Дисциплинарна отговорност“, чл. 320, ал. 4, точки 1 и 2, урежда хипотези за приемане на решение от Пленума за отхвърляне или за приемане на решение да отправи предложение до президента за освобождаване на „тримата големи“, когато има постановено тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, тоест самата норма на чл. 320 от ЗСВ съдържа осем алинеи и те имат за предмет уредбата на всички възможни хипотези за приключване на едно дисциплинарно производство, тоест самият законодател счита, че предсрочното освобождаване, включително и на „тримата големи“ на основание чл. 129, ал. 3, т. 5 е въпрос на дисциплинарна отговорност.

Тази воля се потвърждава и от мотивите към законопроекта, както мисля, че някой преди мен го каза, го спомена. Там изрично е прието, че се касае за дисциплинарно производство. Без значение какво е нашето тълкуване, след като имаме автентично тълкуване от автора на нормативния акт, то ние следва да се съобразим с него, още повече, че ние нямаме и разписани ред и процедура, а така или иначе, ние трябва да приложим такава.

В останалите случаи на предсрочно освобождаване, които се съдържат в чл. 129, ал. 3, т. 1 - 4, там не се развива дисциплинарно производство, защото те не касаят нарушения - дисциплинарни по своя характер. Там се говори за подаване на оставка, влязла в сила присъда, навършване на пенсионна възраст и така нататък.

Поради тези съображения аз считам, че редът за предсрочно освобождаване на „тримата големи“, когато касае основания по чл. 129, ал. 3, т. 1 - 4, се развива в рамките на чл. 173 от ЗСВ, както препраща чл. 175, доколкото са приложими, разбира се, нормите касаещи избора на „тримата големи“. Но когато се касае за поддържане основание за освобождаване при накърняване престижа на съдебната власт, тоест хипотезата на т. 5 от чл. 129, ал. 3 от Конституцията, то тогава са приложими разпоредбите за налагане на дисциплинарна отговорност.

Първоначалният ми прочит и усещане беше, че законодателят не е бил наясно какво точно и как го разписва, тоест че има колизия и противоречие вътрешни в текстовете, но се съмнявам, че липсва въобще процедура развита в този смисъл. Освен това, моето лично мнение е, че става въпрос за две различни процедури - когато не се касае за дисциплинарно нарушение, тоест не се касае за хипотезата за т. 5 – накърняване престижа на съдебната власт, тогава е по реда на дисциплинарни производства. В останалите случаи е по реда на чл. 173.

В този смисъл още един допълнителен аргумент е, че след като законодателят не е предвидил нарочен ред и условия в тази хипотеза за „тримата големи“, включително и по въпроса за сроковете - процесуални и давностни, несъмнено трябва такива да бъдат приложени поне по аналогия или пък чисто процедурно биха могли да бъдат правила ад хок от Пленума, но тези правила не могат да дописват закона в частта за давностните срокове и за процесуални, които трябва да са движени от такова производство.

В тази връзка аз подкрепям становището на колегата Пашкунова, че предложението на министъра не отговаря на изискванията на закона, а именно не съдържа описание на всяко едно действие, което съставлява нарушение на престижа на съдебната власт. Тя спомена, че Съдийската колегия постъпи по аналогичен начин де факто, когато бившият министър Данаил Кирилов беше направил предложение за налагане дисциплинарно наказание на съдия от Специализирания наказателен съд.

Факт е, че ние не сме надлежно сезирани днес, защото няма как докладът на вътрешния министър да замести волята на министъра на правосъдието. Просто искането трябва да е ясно. Параметрите на това, което се твърди, че е нарушил главният прокурор и че е допуснал накърняване престижа на съдебната власт, трябва да са ясно разписани.

Аз бих подкрепила едно предложение, ако колегата Пашкунова прави, за даване възможност на министъра на правосъдието да бъде внесено отново това предложение с абсолютно ясни параметри. Не считам това по никакъв начин и накрая бих искала да завърша по този начин, защото с тези опити да ни бъде наложена автоцензура, а именно, че на всяка цена ние трябва да се произнесем точно днес, без да спазваме закона, ми се иска да открия следното.

Няма пречка да бъде открита процедура. В рамките на тази процедура да бъде дадена възможност това искане да бъде приведено в съответствие на закона. Това, че ние, така или иначе, сме обвързани от това предложение и когато то е надлежно, ние трябва да се произнесем по него. Благодаря Ви.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря Ви, госпожо Марчева.

Думата има господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, господин Министър.

Уважаеми колеги, аз предварително ще кажа, че споделям тезата на колегата Пашкунова за правото на министъра на правосъдието да прави предложения, в конкретния случай по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България. Считам, че това е в едно от неговите правомощия, които законът допуска.

Споделям и разбиранията на колегата Пашкунова относно това какво следва да се разбира по реда на чл. 173, употребено в разпоредбата на чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт. Не считам обаче, че разпоредбата на чл. 173 следва в конкретния случай при искане за предсрочно прекратяване на мандат на един от „тримата големи“ в системата е огледална на правилата, които са предвиждани от тази разпоредба за избор на един от „тримата големи“ в системата. Просто разпоредбите на чл. 173 в останалата част, извън тези, които изброи колегата Пашкунова практически са неприложими за случая.

Няма как да се приеме в чл. 173, че следва процедурата за избор. Както е ал. 1, практически е неприложима. Тя е приложима само в други хипотези, но не и в хипотезата по искане за предсрочно прекратяване на мандата.

Предложенията за кандидатури за председатели, тук виждаме как стоят нещата по отношение на председателите, как стоят нещата по отношение на избора на главен прокурор, тоест и тази разпоредба е неприложима. Поради това считам, че в конкретния случай, като възприемем, че министърът на правосъдието има право да внесе предложение в тази посока, оттук и не споделям много и разбирането за, как да кажа, за някакъв вид дисциплинарна процедура и се позовавам на Конституцията.

В Конституцията, в чл. 129, ал. 3, т. 5 конституционният законодател изрично е изброил основанията, при които мандатът може да бъде прекратен. Това са, спирам се само на това какво казва

разпоредбата на ал. 3 от Конституцията на чл. 129: с навършването на 5-годишен стаж като съдия, прокурор и следовател, след атестиране, с решение на Съдийската, съответно Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет съдиите, прокурорите и следователите стават несменяеми. Те, включително и лицата по ал. 2, а лицата по ал. 2 от Конституцията са председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд и главният прокурор се освобождават от длъжност само, забележете думичката „само“, при следните предпоставки. И се изброяват: навършване на възраст, подаване оставка, от влизане в сила на присъда за наложено наказание „лишаване от свобода“ за умишлено престъпление, трайна фактическа невъзможност и т. 5 - тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и действия, които накърняват престижа на съдебната власт.

Уважаеми колеги, не трябва според мен да обвързваме дисциплинарната отговорност, която се предвижда за изборните членове на Висшия съдебен съвет с дисциплинарна отговорност по отношение на председателите на върховните съдилища и главния прокурор.

Според мен възможността за дисциплинарна отговорност на изборните членове на Висшия съдебен съвет е заложена пак в Конституцията и това е разпоредбата на чл. 130, ал. 8, т. 4, където е предвидено, че мандатът на избран член на Висшия съдебен съвет се прекратява при дисциплинарно освобождаване от длъжност. Оттук и разпоредбите на Закона за съдебната власт, предвиждащи възможност за дисциплинарно освобождаване от длъжност на избрания член на Висшия съдебен съвет.

За голямо съжаление, разпоредбите относно дисциплинарната отговорност в Глава XVI по отношение и на изборните

членове, и на членовете на Висшия съдебен съвет, които са изборни, и по отношение на членовете по право се наблюдава един законодателен хаос, според мен. Някак си се опитваме ние да нагодим дисциплинарна отговорност за „тримата големи“, без да е предвидена в Конституцията такава и да кажем, че не, ние го направим така както е предвидено в чл. 320, ал. 4, т. 3. Съжалявам.

Тази разпоредба като правомощие на Пленума на Висшия съдебен съвет да освободи от длъжност членове по право, каквито са „тримата големи“ някак си не се връзва нито с Конституцията, която в чл. 129 не допуска дисциплинарно освобождаване от длъжност на тях, а тя казва друго нещо. Там само това са неща, които се установяват по друг ред, поради това аз считам, че този хаос, макар и ние да се опитваме по някакъв начин да се пригодим, така да се каже, към него, не е приложим в конкретния случай.

Оттук насетне обаче си поставяме въпроса: може ли действително, това, което каза и колегата Пашкунова, до безкрай да продължи възможността за образуване на производство за предсрочно освобождаване от длъжност на някои от тях? Тоест, ако за престъпления, тежки престъпления се предвиждат определени срокове, в които може да се реализира тази отговорност, тук за освобождаване от длъжност един от водещите фигури в съдебната система, ние можем да го направим без ограничения във времето, защото преди 5-6 или 7 години го е направил това нещо. Някак си абсурдно звучи и поради това аз считам също така, че в конкретни случаи ние трябва да разгледаме предложението на министъра на правосъдието такава, какво е. Не считам, че следва да го отлагаме и да даваме показания на министъра на правосъдието.

Изразявам своето становище обаче, че становището на министъра на правосъдието трябва да бъде акт на неговата лична воля,

той да е убеден, всичко това, което се намира като данни по преписката или към доклада, който е приложен, фактически да бъдат резултат на неговата воля, на неговите изводи. Недопустимо е да се ползва чужда воля в едно санкционно производство, каквото се явява това за предсрочно освобождаване от длъжност. Някак си не се връзват нещата.

Отделно от това ние можем да се позовем само на тези обстоятелства, които се сочат в предложението на министъра на правосъдието и не можем да излизаме извън рамката на тях. Днес ми направи впечатление, че министърът на правосъдието в изложението си до нас някак си включи допълнително и други обстоятелства. Ставаше въпрос за бездействие в частта на КТБ, за кюлчета, за липса на отчет от Бюрото по защита, които въобще не фигурират в първоначалното предложение. Разширяването му понастоящем изцяло ограничава възможността за защита на този, срещу когото искането е насочено.

Дори и да не прилагаме правилата за дисциплинарното производство, това означава, че ние не можем насрещната страна на искането да я оставим в невъзможност да се защити, само защото днес сме решили, че трябва да включим нещо допълнително. Поради това аз споделям основанието, което беше изложено от колегата Пашкунова и отчасти от колегата Марчева в тази посока, че искането може да се разглежда на база на това, което ни е представено. Това е въпрос обаче по същество, по което аз също имам резерви относно това, тъй като законодателните уредби сочат на други обстоятелства и други отговорности, както по отношение случайното разпределение.

Това не може да бъде отговорност по отношение на главния прокурор, защото чл. 9, ал. 2 от Закона за съдебната власт изрично казва, че разпределението на преписките в прокуратурата и следствието се извършват на случаен принцип, което се извършва в рамките на

отделите и в разпоредбата на чл. 140 много ясно вече е дефинирано какво представлява българската прокуратура, от Закона за съдебната власт. Българската прокуратура не е централизирана прокуратура, така както беше до 2016 г. С изменението на закона са посочени други обстоятелства.

Член 136 казва, че Прокуратурата на Република България е единна и структурата ѝ съответства на тази на съдилищата, и по-нататък са развити нещата.

В ал. 3 се казва: в окръжните прокуратури се създават административни отдели, прокурорите от които участват в производството по административни дела. И ал. 5: при упражняване функциите си по ал. 4 всеки административен ръководител е подчинен на главния прокурор и на по-горестоящите от него административни ръководители. Нито един съдия, нито един прокурор или следовател не е пряко подчинен на главния прокурор.

Извинявайте, когато става въпрос за разпределяне на дела или преписки, това се извършва или от административния ръководител от съответния орган на съдебната власт или от упълномощени от него лица. Ако някой допуска нарушение на принципа на случайното разпределение това не може да бъде главния прокурор, който е съвсем далече от разпределението на преписки по конкретни случаи.

Така че в тази посока аз считам, ако тръгнем по същество, че нещата ще бъдат по-различни, в смисъл, че не ми се струва за напълно обосновано предложението на министъра, за да се предприеме действително такава процедура по предсрочно освобождаване на главния прокурор от длъжност.

Ако продължим по същество, аз също ще взема по-нататък отношение и по другите аргументи, които са изложени в предложението на министъра. Благодаря.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, господин Магдалинчев.

Госпожа Имова има думата. Заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, господин Министър.

И аз ще си позволя да взема думата и тъй като дискусиата се развива в рамките на процедурни въпроси, именно по тях ще взема думата.

Няма спор и за мен, и няма да повтарям аргументите на колегите досега, че процедурата, която се инициира по предложение на господин министъра на правосъдието на основание чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173 от Закона за съдебната власт има санкционен характер, защото представлява искане, с което се прави предложение за дисциплинарно отстраняване на главния прокурор. Реферира се към правното основание в Конституцията на чл. 129, ал. 3, т. 5, което всъщност правно основание е разписано и като инициращ юридически елемент за започване на такава процедура, именно по тези специални правила, които са предвидени в Глава девета, забележете, от Закона за съдебната власт, която е със заглавие „Статут на съдиите, прокурорите и следователите“, тоест тази процедура е разделена от процедурата по Глава шестнадесета от Закона за съдебната власт, която развива нормативно какви са правилата по инициране и провеждане на дисциплинарно производство срещу българските магистрати, в това число и срещу изборни членове на Висшия съдебен съвет.

Действително законодателят е непоследователен, защото длъжностите на главния прокурор, на председателя на Върховния касационен съд, на председателя на Върховния административен съд, представляват административни длъжности по смисъла на чл. 167, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт, това е така, но след систематичния прочит на нормите в Глава шестнадесета се вижда, че всъщност техният статут е изведен от статута на административните

ръководители в останалите органи на съдебната власт, както и от статута на членовете на Висшия съдебен съвет с оглед провеждане на процедури, включително и за дисциплинарни производства, в това число и за дисциплинарно освобождаване от длъжност, които са процедури по реда на основанията, които са приети в Конституцията.

Правните основания за предсрочно освобождаване и на магистратите, и на „тримата големи“ не се различават всъщност, те са едни и същи. Те са пет, но в случая, по силата на специалната разпоредба на чл. 175, ал. 5 препращаща към чл. 173 от Закона за съдебната власт именно се реферира единствено и само към предсрочно прекратяване на мандата на един от „тримата големи“ във връзка с дисциплинарно основание за предсрочно освобождаване от заетата длъжност на тези три фигури.

Оттук насетне възниква въпросът. Аз няма да вземам отношение, защото съм съгласна с аргументите, които се изложиха пред мен от колегите, които подкрепят тезата, че инициращата функция на министъра на правосъдието в специалната процедура за предсрочно прекратяване на мандата на един от „тримата големи“ е легитимна, законно обоснована от разпоредбата именно по чл. 175, ал. 5, която препраща към реда, посочен в разпоредбата на чл. 173, която детайлно урежда етапите по провеждане на процедурата по избор на един от „тримата големи“. Да, така е.

Като зачитаме препращащата разпоредба, която реферира към правомощия на министъра, както да предлага назначаване, както да предлага кандидатура за избор на фигурата на един от „тримата големи“, така и да предлага на Висшия съдебен съвет да направи предложение за предсрочно освобождаване на някой от тримата, няма спор по този въпрос. Той е законодателно уреден.

Да се прави аналогия с общата разпоредба в Глава шестнадесета е недопустимо, защото имаме специална разпоредба и тук действително бих употребила израза на господин вътрешния министър, който употребява една латинска фраза, известна на юристите, че „Лекс специалис дерогат лекс генералис“, само че той я употребява в съвършено противоречие с юридическите принципи на тълкуването на закона, а именно, че Законът за специалните разузнавателни средства бил специален спрямо Наказателно-процесуалния кодекс. Този правен абсурд - не бих искала да се спирам на него, но той обосновава една от тезите и на министъра на правосъдието, а именно вменяване като дисциплинарно нарушение на главния прокурор разгласяване на данни от досъдебно производство, при това избирателно и тенденциозно, представляващо нарушение на разпоредби от Закона за специалните разузнавателни средства.

Всеки юрист знае, че този закон урежда условията и реда за прилагане и използване на специални разузнавателни средства като способности за създаване на веществени доказателствени средства, които, ако се инкорпорират в наказателния процес, те вече придобиват характера на доказателства, на доказателствени средства, които биха могли да послужат в наказателния процес за установяване на факти и обстоятелства по предмета на доказване в наказателното производство по конкретно наказателно дело.

Именно в този контекст е и обвинението, че разпоредбата на чл. 198 от Наказателно-процесуалния кодекс няма отношение към действията на Прокуратурата, а именно Закона за специалните разузнавателни средства, което за всеки юрист е ясно, че просто това е едно изключително правно несъстоятелно твърдение.

И да се върна на обстоятелствата, които очертават допустимостта. Всяко дисциплинарно производство започва с преценка

от дисциплинарно наказващия орган, какъвто хипотетично би могъл да бъде Пленумът на ВСС с преценка на основанията за допустимост.

Едно от основанията, както казах вече, е легитимността на инициращия субект. Тук няма спор, че такава министърът на правосъдието има с оглед аргументите, които изложиха колегите, с оглед и току-що изложените от мен аргументи, но следващите обстоятелства, които следва да се преценяват за допустимостта на едно дисциплинарно производство са именно сроковете. Спазени ли са преклозивните и давностни срокове, които по всяко едно дисциплинарно производство следва да бъдат съблюдаване, защото спазването на срока е гаранция за спазване на правовия ред.

Неслучайно във всяко едно санкционно производство, едно производство с характер на санкционно, което нарушава съществени права и законни интереси на гражданите, съдържа, на първо място, условия за образуването му в конкретни, посочени в закона срокове. И аз тук съм направила едни примери.

Например, според Закона за държавния служител, чл. 94, ал. 1 дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Нататък няма да чета, защото там има вече особености в различните хипотези. Според Закона за МВР, чл. 195 дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Ще продължа и нататък. Според чл. 34 от ЗАНН, който според мен е най-близък до санкционно производство не се образува извън наказателното, не се образува административно-наказателно производство ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е

изтекла една година от извършване на нарушението. Според Кодекса на труда - чл. 194, ал.1, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година на извършването. Тук няма да правя анализ кои срокове са преклузивни и кои давностни, но ще кажа следното – ако ние приемем, че това предложение е легитимно внесено от правоимащ субект, какъвто е министъра на правосъдието, но се обърнем вече към следващата предпоставка за допустимост - спазен ли е срока, процедурата по споменатите специални текстове в Глава 9 от ЗСВ за търсене на дисциплинарна отговорност на основанието освобождаване на тези субекти по чл. 129, ал. 3, т. 5, а именно извършено тежко нарушение, системно неизпълнение на служебните задължения и уронване престижа на съдебната власт, т.е. три хипотези, които трябва отделно да се доказват с определен кръг от фактически обстоятелства, които да наведат на правния извод, че е налице такова основание, което е конституционно уредено, а именно по споменатия текст от Конституцията за освобождаване на някои от „тримата големи“ преди всичко трябва да се търсят, тъй като правилата са оскъдни, т.е. няма ги, обръщаме се към Закона за нормативните актове и специално към разпоредбата на чл. 46, ал. 2, която гласи, че когато нормативният акт е непълен за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи ако това отговаря на целта на акта. Ако такива разпоредби липсват отношенията се уреждат съобразно основните начала на правото на Република България. Изхождам от разбирането в правната теория и в съдебната практика, че приложението по аналогия на закона е недопустимо когато следва да се обосновава наказателна, административна и дисциплинарна отговорност. Ние сме в хипотезата на поискана процедура за разглеждане на дисциплинарна отговорност, предложение за

дисциплинарно освобождаване от длъжност на основание, посочено в Конституцията по 129, ал. 3, т. 5. Какво се получава - ако ние приемем, че конституционния законодател е обосновал дисциплинарната отговорност с тези текстове, този текст от Конституцията, както и с текстовете в Закона за съдебната власт, които възпроизвеждат този текст от Конституцията, който е валиден за всички магистрати, включително и за членовете по право на ВСС ние тогава ще приемем, че действително дисциплинарната отговорност на „тримата големи“ е обоснована и не можем да прилагаме същата по аналогия, защото това е в абсолютно противоречие с основни принципи на правото и на правовия ред. Но когато стигаме до процедурата ние бихме могли да кажем, че тя е оскъдна в разпоредбата на чл. 173, която ни се предлага от законодателя в нея да развием и едно дисциплинарно производство, там се отнася за кандидатури за заемане на длъжността, за едни срокове, за едни четири последователни заседания на Пленума, в които се приемат тези кандидатури, след това за концепции на допуснатите кандидати, след това за изслушването им и пр., и пр., няма да ви отегчавам като ги преразказвам в закона, но единствено ще кажа, че е очевидно правната несъстоятелност на тези процедури, които са предвидени за избор на някои от „тримата големи“ да се прилага и по отношение на процедурата по искане за отстраняване предсрочно на съответната фигура от „тримата големи“, в случая на г-н главния прокурор. И какво ни остава - да търсим най-близката аналогия, при която законодателно е уреден този въпрос, с оглед съпоставяне на най-близката цел, която се преследва в тази дисциплинарна процедура. Най-близката аналогия това е аналогията на нормите от Глава 16 в ЗСВ и там веднага виждаме една разпоредба, разпоредбата на чл. 310, която визира, ал. 1, която визира сроковете, в които трябва да бъде образувано едно дисциплинарно производство. Ако ние приемем, че

фигурата на главния прокурор, на председателя на Върховния касационен съд, на председателя на Върховния административен съд с оглед техните конституционно уредени функции и високата им отговорност, която конституционния законодател им е предопределил да упражняват, ние можем да кажем следното - да, ще приемем, че най-близката аналогия за инициране на дисциплинарно производство това е аналогията на сроковете, посочени в общите правила за дисциплинарно производство в Глава 16 от ЗСВ. Няма да търсим друга по-близка аналогия, макар че процесуалните срокове в други процесуални закони, какъвто е Закона за административните нарушения и наказания, какъвто е закона, които ги изброих, за държавния служител, за МВР и т.н, те предвиждат много по-кратки срокове за образуване на производството пред тях, които също имат санкционен характер. Ще приемем, че отговорността е особено висока на тези длъжности и затова ние приемаме шестмесечният преклузивен срок, който следва да се счита от факта на откриване на нарушенията, които се твърдят, на дисциплинарните нарушения, които са посочени в предложението за инициране на дисциплинарно производство. И какво виждаме - виждаме, че предложението по отношение на всички пунктове, които според предложителя, г-н министъра на правосъдието представляват виновно дисциплинарно неспазване на служебните задължения, което всъщност е дефиницията за едно дисциплинарно нарушение, дисциплинарното нарушение по смисъла на закона, чл. 307, ал. 2 е виновно неизпълнение на служебните задължения, както и накърняване престижа на съдебната власт. Така разсъждавайки след като министъра се позовава на изложението на служебния министър на вътрешните работи, в което той описва една поредица от данни, изведени от медиите, от становища, които представляват лични оценки на определени представители на неправителствена организация, активисти

от неправителствения сектор, защитаващи каузи от личен и корпоративен интерес, които очевидно не са съответни на фигурите, които част от тях са в обсега на действията на Прокуратурата, очевидно въз основа на тези публикации е съставена фактологическата рамка, от която се извеждат съставомерните фактически признаци на нарушения, които представляват тежко нарушение на служебни задължения, системно неизпълнение на права и задължения на главния прокурор, както и представляващи уронване престижа на съдебната власт, т.е. предложението се основава на една група от факти, които са почерпени и на обстоятелства и мнения, най-вече въз основа на интерпретирани обстоятелства от действие на разследващи органи, на прокурори, които фактически данни се представят като съставомерни признаци на дисциплинарните нарушения, които са въведени като основание за предсрочно освобождаване на един от „тримата големи“. /прекъсната/

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Г-жо Имова,...

ВЕРОНИКА ИМОВА: Много Ви моля, Вие не прекъснахте абсолютно никого, знам, че времето е напреднало.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Аз не Ви прекъсвам. Само ако може да се обобщава. Не Ви прекъсвам.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря. Поради тази причина ми се струва, а и от публичния характер на всички тези медийни изяви, които датират от 28 януари 2020 г., до, така съм изчислила, до 14.7.2020 г., може и да съм пропуснала някоя дата, но така или иначе една година, повече от една година от внасянето на предложението на г-н министъра на правосъдието ми се струва, че преклузивния срок, който бихме могли да приложим по аналогия по изложените от мен правни доводи, който е шестмесечен, е изтекъл, защото той започва да тече от откриването на въпросните фактически обстоятелства, които се отнасят към твърдени дисциплинарни нарушения на главния прокурор, които са оповестени в

публичното пространство от различни субекти и то не какви, а медии, становища на неправителствени организации, на отделни субекти, на политици, които датират преди повече от една година. Следователно не бих могла да си представя, че г-н министъра на правосъдието не е узнал и не е открил тези обстоятелства много, много преди да изтече този шестмесечен преклузивен срок. Така че ми се струва, че на това основание аз бих подкрепила тезата, че предложението е процесуално недопустимо за инициране на дисциплинарно производство. Ако вие не се съгласите обаче с това и част от колегите, нямам представа дали съм била достатъчно убедителна. Другото ми съображение, с което да считам, че фактическите обстоятелства очертаващи твърдения за извършени дисциплинарни нарушения, покриващи състава на основанието по чл. 129, ал. 3, т. 5 не са годни да обосноват виновно, лично от посоченото лице, а именно главния прокурор дисциплинарно нарушение, защото не случайно и Конституционния съд, пък и в конституционните текстове на Конституционния съд по Решение 7 от 11.5.2021 г. по конституционно дело 4 от 2021 г. в тълкувателно решение скоро също така неотдавна постановено от 23.7.2020 г. по конституционно дело 15 от 2019 г. Конституционният съд застава на становището, че очертаните правомощия на главния прокурор са съгласно конституционния текст на чл. 126, ал. 2 - Методическо ръководство на всички прокурори, дейността на всички прокурори и надзор за законност на техните действия, т.е. главният прокурор не изпълнява оперативни функции във връзка с конкретните разследвания, главният прокурор не извършва надзор за законност на конкретни висящи досъдебни производства. В тази логика не можем да търсим конкретна лична отговорност на главния прокурор в основанията, фактическите основания и правните, които са посочени в настоящото предложение. Имаме разгласяване на данни от досъдебни

производства, аз ви казах, че това е защото били противоречали на два текста от Закона за специалните разузнавателни средства, няма да осъждам юридическата несъстоятелност, вече казах, че става дума за веществени доказателствени средства инкорпорирани в доказателствения материал по конкретно дело и да, те вече се подчиняват на действията на оправомощените субекти по ръководство на съответния наказателен процес в съответната процесуална фаза. Публични изявления и коментари също, които показвали пристрастност, това са съждения, ние се нуждаем от факти, те не са посочени, а съжденията пък, референцията към съжденията на вътрешния министър няма да коментирам, защото този документ е подписан от политическо лице, което неведнъж е изказвало негативни коментари по отношение на личността на г-н главния прокурор, така може би се дължи и на много пристрастно отношение. Едва ли един сериозен орган като Висшия съдебен съвет и то неговия Пленум би следвало да обсъжда съждения и оценки, и констатации на политик, който се основава на публични медийни публикации, които коментират действията на Прокуратурата. Да не забравяме, че дисциплинарната отговорност е лична и виновна. Липса на еднакви критерии и т.н. при преценка на действията и случаи, засягащи лица, заемащи длъжности в държавата, високи длъжности, използване на служители от Бюрото за защита, пренебрегване на принципа за случайно разпределение на специализираните отдели чрез кадрово окомплектоване, в което участват командировани прокурори, поставящи под въпрос тяхната независимост. Извинявайте, но от 2016 г. дейността на Прокуратурата не е в йерархическа обвързаност, дейността на отделните прокурори, които извършват отделни действия по разследването, защото органи по разследването са разследващи полицаи и следователите, които извършват отделни действия по разследването, или наблюдават действията на разследващите органи,

те не са подчинени пряко на главния прокурор, те са подчинени йерархически на своите административни началници при организиране на тяхната работа. При оценката на законосъобразността и обосноваването на техните актове обаче имаме един институционален контрол от по-горния прокурор, който може единствено и само с писмени указания да укаже на по-долния прокурор, в случай че се е самосезирал и са обжалвани действията на по-долния прокурор, да даде указания по правилното приложение на закона, но не и да се вмесва във вътрешното убеждение на всеки един прокурор, който упражнява своите функции в рамките на своята функционална независимост, т.е. той оценява фактите и обстоятелствата събрани с допустими, относими и годни доказателствени средства и преценява, в рамките на своето вътрешно убеждение тяхната достоверност. Така че в цялата фактология, която е описана като обосноваващи фактически обстоятелства, които са част от състава на основанието за дисциплинарно освобождаване, аз не виждам нито едно фактическо обстоятелство, което да очертава признаци на това нарушение, защото пак повтарям - отговорността е лична и виновна и затова изначалната необоснованост на едно предложение за инициране на дисциплинарно производство също следва да се счита за предпоставка за недопустимост на дисциплинарното производство. Вземам повод и от практиката на Върховния административен съд, която неотдавна се произнесе по същия казус във връзка с решение на Съдийската колегия на ВСС, с което беше отказано образуване на дисциплинарно производство по отношение на един председател на апелативен съд. Като съображенията именно и на тройния състав, и на петорния състав от ВКС бяха в същия дух, че при изначална необоснованост на един инициращ акт за образуване на дисциплинарно производство, производството е негодно, защото не би могло да очертае предмета на

доказване в това производство, а и съществено нарушава правото на защита на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице. Живеем в правова държава, имаме и текстове от Конституцията, които предвиждат равенство на гражданите пред закона. „Тримата големи“ освен като конституционни фигури и като правомощия, които пряко са им вменени от Конституцията, те са и граждани на Република България и те би следвало да се ползват в не по-малка степен от средствата за защита, които Конституцията предвижда във връзка със започнали процедури срещу тях. Споменавам и чл. 56 от Конституцията, който предвижда правото на защита на всеки български гражданин, за да защити правата и законните интереси когато те са накърнени или са застрашени от накърняване. Ето защо аз предлагам на колегите да оставим като недопустимо предложението на г-н министъра на правосъдието за образуване на производство за дисциплинарно освобождаване на главния прокурор на Република България, поради неговата недопустимост.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря. Нека да видя поне колко души има още. Има поне още двама-трима, затова ви предлагам да направим кратка почивка. Добре. Ще продължим в 13,15 ч. с тази точка, а след това вече има и редица други, така че обявявам половин час почивка.

/След почивката/

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Има вече 16 от членовете, които продължават участието в заседанието.

Следващото заявено желание е на г-жа Мутафова.

Заповядайте! Имате думата.

Добре. Г-жа Чапкънова и после г-жа Мутафова.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Колеги, благодаря ви. В настоящото производство сме сезирани с предложение на министъра на правосъдието, с което от нас се изисква да преценим наличието на обстоятелствата по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за предсрочно освобождаване от поста главен прокурор на Република България на г-н Иван Гешев, като в самото предложение като приложима процедура е посочена разпоредбата на чл. 175, ал. 5, във връзка с чл. 173, ал. 3 от ЗСВ. Определено всички колеги, които до този момент се изказаха и взеха отношение са на едно-единствено и категорично мнение, че процедурата по чл. 175 и по-конкретно нейната правна рамка е изключително бланкетно регламентирана и в нея има твърде много празноти, като единствения начин да бъдат запълнени тези празноти е по силата на тълкуването. Няма как съответно да игнорираме чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове и да не се позовем на сходни случаи, които регламентират подобни процедури. Преди да решим как точно да се произнесем логично е първо да решим по каква процедура и каква е процедурата, по която днешното производство следва да се развие. Моето лично становище е, че в конкретния случай предложението е депозирано от лице, което не е активно легитимирано да стори това и какви са ми аргументите. Както казах действително процедурата по чл. 175 във връзка с чл. 173 от ЗСВ е твърде обща, но в крайна сметка от нас се иска и конкретно е посочено, че следва да преценим наличието на обстоятелствата, по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България и ако внимателно прочетем този текст, който днес многократно беше четен пред нас, но няма как да не го прочета отново в случая от нас се иска да констатираме системно неизпълнение или друго тежко нарушение на служебни задължения и действия, които накърняват престижа на съдебната власт от страна на главния прокурор на Република България. Внимателният прочит на този

текст показва, че всъщност неговото съдържание сочи на допуснато дисциплинарно нарушение и по-скоро неговото съдържание е идентично с правната норма на чл. 307, ал. 2 от ЗСВ, която дефинира какво е то дисциплинарно нарушение. Така че изхождайки и съпоставяйки тези случаи смятам, че най-близката процедура, която следва да намери в случая приложение това е процедурата на дисциплинарното производство, т.е. първото, което следва да преценим в едно дисциплинарно производство то е дали лицето, което ни е сезирало е активно легитимирано да стори това и имайки предвид разпоредбата на чл. 312 от ЗСВ, където ясно са посочени субектите, които могат да инициират дисциплинарни производства лично ми становище е, че министъра на правосъдието не е в тази категория. Не бих споделила и изразеното становище мисля, че беше от колегата Марчева, че в крайна сметка, тъй като министъра на правосъдието е предвиден като възможен инициатор за инициране на производство по отношение на съдиите, прокурорите, следователите, административните ръководители и техните заместници по силата на чл. 312, ал. 1 от ЗСВ по аналогия следва да разсъждаваме и да приемем, че главния прокурор, т.е. „тримата големи“ са действащи магистрати и за тях също е приложима тази норма. Считам, че това е прекалено разширително тълкуване на нормата и не намира опора в останалите разпоредби, които касаят статута на тези длъжности. Едновременно с това споделям и изразеното становище, че конституционната рамка, която определя правомощията на министъра на правосъдието не би могла да се тълкува разширително и не може с нормите на ЗСВ да допълваме Конституцията и да приемем, и да принадяме на министъра на правосъдието едно правомощие, което Конституцията не му дава. Действително мисля, че колежката Дишева се позова на разпоредбата на чл. 175, ал. 5, в която е посочено действително, че основанието за предсрочно освобождаване

на председателя на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд и главния прокурор се установява от Пленума на ВСС с решение, прието по реда на чл. 173 от ЗСВ. Намирам, че тази разпоредба и по-конкретно 175, ал. 5 препраща към разпоредбата на чл. 173 само по отношение на процедурата, по която следва да бъде проведена, която всъщност е приложима в случая, но не и към активно легитимираните лица, които биха могли да внесат такова предложение. Мисля, че в началото на настоящото изслушване това становище беше застъпено и от колегата Стефан Петров, което също споделям, че всъщност няма как да не препраща към процедурата, тъй като изборът на „тримата големи“ протича пред Пленума на ВСС и аналогично е съответно и процедурата за тяхното евентуално освобождаване да протича пред самия Пленум, а не пред съответната колегия, съответно Прокурорска или Съдийска, каквото е условието за магистратите.

Колеги, аз мисля, че не го споменах в началото, но няма да си позволявам да повтарям вече изложените аргументи, за да не изчерпя търпението на всички колеги и съответно на всички онези, които наблюдават днешното онлайн излъчване на заседанието на Пленума на ВСС. Именно поради тази причина считам, че въпреки, че моето лично становище е, че предложението е внесено от лице, което няма активна легитимация да стори това е редно за всички онези, които ни слушат да изкажат своите съображения по някои от основните пунктове, с които сме сезирани така да се каже по същество, защото в противен случай мисля, че бих била упрекната, че зад коментара относно недопустимост или по-скоро зад коментарите относно правната рамка, по която трябва да тече тази процедура крие определени факти, определени свои виждания и становища. Мисля, че всички онези, които ни гледат

заслужават едни по моему обективен прочит на всички данни, с които сме сезирани, който ще се постарая накратко да направя.

Пред мен е предложението на министъра и съответно сигнала, тъй като той не е наименуван по никакъв начин, приемам, че това е сигнал до министъра на правосъдието от г-н Рашков, като тъй като г-н Янаки Стоилов каза, че изцяло поддържа всички онези факти, които са изложени в сигнала на г-н Рашков, въпреки че не чух, че лично ги е проверил и се е убедил по този начин в тяхната достоверност. Аз се опитах накратко да ги систематизирам. Какво се твърди в този сигнал. Твърди се, че едно от нарушенията, които са извършени, и които се вменяват като вина на главния прокурор това е неправомерно разгласяване на данни по досъдебни производства, като тази неправомерност най-общо бих могла да я систематизирам в два пункта - неправомерността се изразява в нарушение на специален закон, какъвто е Закона за специалните разузнавателни средства и съответно нарушаване на презумпцията за невиновност, която съответно е закрепена в нашата Конституция, което представлява, за което и не спорим основен принцип в нашия наказателен процес, гарантиращ правото на защита на всички обвиняеми лица, като наред с това съответно се сочи, че всички тези нарушения, които са посочени в сигнала съответно са били осъществени по разпореждане на главния прокурор. Колеги, действително поради засилен обществен интерес, затова мисля, че не спорим, след предоставяне по реда на чл. 198 от НПК съответните наблюдаващи прокурори, говоря наблюдаващите прокурори, които са наблюдавали съответните дела, по които има такова разгласяване с тяхно разпореждане са били разгласени публично материали от определени досъдебни производства, разбира се при спазване на Закона за личните данни. В сигналът, който е приложен към предложението на правосъдния министър, и което се поддържаше и в

днешното заседание се твърди, че това разгласяване е било в противовес на Закона за специалните разузнавателни средства, по-конкретно чл. 32 и по-конкретно чл. 33 от същия закон, като съответно освен, че се сочат конкретните норми от този закон е посочена и съдебна практика в тази насока. Смяя да възразя и считам, че така посочената практика абсолютно е неотнормима в конкретния случай и считам, че на всички ни е известна коя е общо приложимата практика, и че в случаите, в които действително данни са били събрани посредством СРС-та, тези данни се превръщат в доказателства в случая, в който съответно органите на досъдебното производство се позовават на именно тази информация, която е събрана посредством специални разузнавателни средства и на доказателствените средства, чрез които тя се възпроизвежда. Така че оттук нататък тези доказателства те стават част от общата доказателствена съвкупност по едно досъдебно производство и те са подчинени на общия режим на всички доказателства, които се съдържат в това досъдебно производство. И с оглед гарантиране правото на информираност на всички членове на обществото относно действията на Прокуратурата и при наличие на валидно издадено постановление от съответния наблюдаващ прокурор, на основание чл. 198 от НПК аз не виждам да има нарушение на Закона за специалните разузнавателни средства или на която и разпоредба на НПК, която предвижда такава възможност за разгласяване на тези обстоятелства.

Другото нарушение, което е посочено като неправомерно разгласяване на данни то е свързано с накърняване или по-скоро нарушаване на презумпцията за невиновност.

Прави впечатление, че са цитирани, аз ще се ръководя от сигнала, цитирани са доста решения на Европейския съд по правата на човека, без съответно конкретно да е посочено кои от тях се приема, че

са приложими в случая, защото част от тези решения съответно действително касаят нарушение на презумпцията за невинност, но голяма част от тях касаят и такива случаи, които фактически са разгледани и Европейския съд е стигнал до крайния извод, че в конкретния случай няма нарушение на презумпцията за невинност и мисля, че бих могла да цитирам едно от тези решения и това е например решението по делото „Гуцанови срещу България“ от 15.10.2013 г. Независимо, че разсъждавам върху нарушенията, върху презумпцията за невинност на обвиняемите лица пропуснах само, сега виждам и в сигнала във връзка с приложимата съдебна практика относно приложението на специалните разузнавателни средства е цитирана една съдебна практика на Апелативен съд - гр. Варна и това е решение № 149 от 2015 г., което е посочено като емблематичен пример за правна недопустимост за разгласяване на данни, събрани чрез специални разузнавателни средства, но всъщност трябва да се уточни, че в случая примера, който е цитиран няма нищо общо с изложението преди това по същество. В конкретният случай е била разпространена информация, събрана посредством експлоатация на специални разузнавателни средства без разрешение на съответния наблюдаващ прокурор, хипотеза, която е твърде различна и противоположна от тези, които са изложени пред нас, и върху които разсъждаваме. И така отново ще се върна на презумпцията за невинност. Мисля, че всички онези примери, които са дадени в този сигнал за разгласяване на информация от Прокуратурата на Република България по различни досъдебни производства определено са били направени с една-единствена цел да може да бъде обществото информирано за общозначимите случаи, към които както сами виждаме то е изключително чувствително. Мисля, че във всички от тези примери, които са изброени в сигнала е бил спазен този крехък баланс, който трябва да съществува между правото на

обществото да получи информация по значими случаи и съответно правото на обвиняемото лице на справедлив процес.

Колеги, мисля, че в следващата точка като нарушение от страна на главния прокурор съответно се сочи и случаят, който беше медийно оповестен като нахлуване в Президентството на Република България. Личното ми становище е, че релевантните факти и обстоятелства, които следваше да намерят място в едно такова предложение е не медийното отразяване и медийните публикации, които е предизвикало едно такова образувано досъдебно производство, а фактът, че тези процесуални действия са били извършени, въз основа на разрешения на два независими съда, т.е. Прокуратурата не е действала в условията на неотложност, предварително са били изисквани такива разрешения, като процедурата, която предвижда НПК изцяло е била спазена. В този случай няма как разбира се да се сърдим и на тези политически така да се каже издания, квалификации, както обичаме да казваме в крайна сметка тези публикации имат двуяко значение, някои от тях имат цел да информират обществото, но други съответно имат цел да продават медията, да обслужват определени интереси. Това са тенденции, които няма как и нашата държава да избегне от общия световен план.

Друго, действително, което е релевантно в случая, което е посочено в този сигнал е, че актът, който е издаден по Закона за МВР е бил отменен от български съд. Да, това действително е релевантно обстоятелство, но в крайна сметка тук не се касае за акт, който е издаден от прокурор или съответно акт, който подлежи на някакъв контрол от Прокуратурата, за да може неблагоприятията на едно министерство да бъдат пренесени върху Прокуратурата като един универсален виновник.

И не на последно място онова, което ми прави впечатление е, че навсякъде е посочено, че всичко това, което съвсем накратко, върху което се спрях се е случило по разпореждане и със знанието на главния прокурор. Конкретни данни за това разпореждане и знание определено няма, но аз си мисля, че по-скоро, както и някои колеги преди това коментираха, мисля, че този текст в предложението не случайно фигурира, за да могат да бъдат избегнати всякакви разсъждения относно личната наказателна отговорност и административна, каквато носи съответния магистрат за своите действия и не може административния ръководител да бъде отговорен за всички действия, които се извършват в съответния орган на съдебна власт, който той администрира или съответно главния прокурор да бъде отговорен за всички онези лични действия, които извършват всички прокурори в системата на Република България.

Колеги, аз няма да се спирам на факти и обстоятелства, които са били разглеждани именно от този Пленум при изслушването на главния прокурор и ние всички се убедихме относно неговото виждане за разделение на властите и аз не бих си позволила отново да върна лентата назад и да разсъждавам върху тази тема, защото мисля, че всички се убедихме какво е неговото становище и съответно какво проявление има то в неговите действия.

В следващата точка, която също беше коментирана от мои колеги като основно нарушение, което се сочи, че е осъществено от главния прокурор съответно е упоменато нарушението на случайния принцип, има се предвид вероятно нарушението на чл. 9 от ЗСВ, който въвежда принципа на случайния подбор при разпределението на всички онези преписки и дела, които постъпват както в прокуратурата, така и в съдебните органи. Колеги, аз преди да си позволя да направя съвсем един кратък анализ на това, което е изложено в сигнала, с който сме

сезирани искам да се върна малко назад - през 2016 г. бе извършен анализ на структурния и функционален модел на Прокуратурата на Република България и анализ на нейната независимост. Този анализ включваше съответно и анализ на принципа на случайното разпределение, тогава вече не мога да си спомня в този момент дали точно легалната дефиниция беше принципа на случайния подбор, каквато сега съществува. Проверяващият екип застъпи становището, че аргументите за прилагането на този принцип са неубедителни. И какво беше сочено като примери. Като пример бяха посочени съвсем елементарни житейски оправдани случаи, в които едно дело с изключителна обществена значимост, използвайки принципа на случайния подбор би могло да се падне на колега, който няма нужния опит, който няма нужната квалификация. Всички ние знаем, че много случаи в наказателния процес прокурора или разследващия орган няма право на втори опит. Нашият процес е формален и тогава когато се нарушат правилата за събиране на доказателства тези доказателства няма как да бъдат кредитирани и няма как да бъдат приобщени като годни такива към доказателствената маса в наказателния процес. Така че аз мисля, че изключително голяма логика има в това становище на този съвсем независим екип, който провери принципа на случайния подбор, и който застъпи едно такова становище, в което мисля, че има изключително голяма логика. Именно този екип насърчи и използването на екипния принцип на работа, който може би в години назад не беше наложил така в прокуратурата и по-скоро сформирването на екип за разследване по дадено дело беше едва ли не някаква форма на новаторство, а в момента тези екипи за разследване са една много често срещана форма за разследване, която мисля, че много убедително доказва своите резултати.

Та, колеги, след това малко отклонение ще се спра на фактите, с които сме сезирани. Твърди се, че нарушението на принципа на случайния подбор е извършено от главния прокурор на Република България. Тук искам да спомена, че единствено години назад, това беше 2015 г. бе създадено споразумение за създаване на специализирано междуведомствено звено за разследване на корупция, което това споразумение беше подписано от тогавашния главен прокурор г-н Цацаров, съответно с представители на ДАНС и на Министерство на вътрешните работи. Съответно през 2017 г. това споразумение беше отменено. Така че от този момент нататък принципът на случайния подбор се реализира от административните ръководители на съответните прокуратури. Текстът на чл. 140 от ЗСВ вменява именно на административните ръководители на съответните прокуратури да ръководят и да организират дейността в съответната прокуратура. Именно приложението на този принцип представлява една проявна форма на това ръководство на съответната прокуратура. И повярвайте ми, аз имам доста голям опит като административен ръководител и бих казала, че единствения начин, по който би могло да се осъществи равномерно разпределение на работата в самата прокуратура и съответно усъвършенстване на качествата на самите прокурори, което да доведе и до повишаване на ефективността на тяхната работа би могло да се осъществи само ако предварително бъдат създадени съответни групи на принципа на специализацията, между които наблягам отново на принципа на случайния подбор, да бъдат разпределяни постъпващите преписки и досъдебни производства в съответната прокуратура. Този принцип е възприет в цялата страна и тези примери, които са посочени като незаконосъобразни и съответно вменени като вина на главния прокурор са именно точно такива - със заповед съответния административен ръководител на съответната

прокуратура определя групите, между които делата и преписките, които постъпват в прокуратурата ще бъдат разпределяни, повтарям отново, на принципа на случайния подбор, като категорично не застъпвам становището, че в групата, в която се разпределят дела, съобразно Единния каталог за корупционни престъпления съвпада с предметната компетентност на Специализираната прокуратура. Назад във времето отново ще се върна, спомням си кога беше създаден този Единен каталог за корупционните престъпления и всъщност практиката наложи неговото създаване, защото липсва легално определение на понятието що е то корупционно престъпление. И този каталог помогна, за да може наистина да бъдат систематизирани тези престъпления, да може отчетността, която води прокуратурата и съответно Министерството на вътрешните работи да бъде уеднаквена, съответно да бъдат насочени усилията на прокурорите към тази област, в която действително има какво да се прави.

Каталогът на корупционните престъпления е твърде широк. Всеки от Вас може да го погледне, мисля, че той е качен и на сайта на прокуратурата, той не е скрит, той е общодостъпен. Така че лесно би могъл да се изведе категоричен извод, че престъпленията, които са посочени в него не съвпадат с материалната компетентност на съответната, т.е. на Специализираната прокуратура и да се твърди, че разпределението в една такава група представлява нарушение на закона в това отношение. Не може да се приеме, че разпределяйки определени дела, които се приема, че са с висок обществен интерес в конкретна група е отново нарушение на закона и по-конкретно на Закона за съдебната власт, като аргументът, който се сочи за това е, че съответно законът не дава определение на понятието що е то дело с висок обществен интерес.

Колеги, Вие всички знаете, че правото борави с твърде много категории, които няма как да бъдат абсолютно определени. Това не е математика, това не е аритметика, това не е една формула, в която да заместим величините, които знаем и да получим величината, която ни интересува. Неслучайно се говори, че правото е изкуство, а не аритметика или математика, но явно това изкуство всички го интерпретират по много различен начин.

И така всичко това, което казах, заявих в начало, че го казах именно с идеята да не бъде упреknата, че по някакъв начин зад аргумента за недопустимост на предложението не желая да изразя собствено становище или крия факти във връзка с това, за което сме сезирани и застъпвам позицията, че предложението, с което е сезиран Пленумът съответно е депозирано и изхожда от лице, което няма активна легитимация да стори това.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря! Следващото изказване е на г-н Новански. Заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря, господин Министър. Сега очевидно е, че оттук нататък много от нещата ще се повтарят, обаче явно няма как, освен това не е лошо повече от Съвета да се изкажат по такъв важен въпрос.

Изправени сме пред интересни хипотези, тъй като такова нещо за пръв път се случва и първата хипотеза е, че от една страна трябва да сме убедени, че министърът на правосъдието има законовите правомощия да направи това искане до Пленума на Съвета. Сега нито в Конституцията, нито в ЗСВ е записано изрично и конкретно такова правомощие. Факт е, че изричен текст няма. Мнения и становища чух до днес от кой ли не, включително и днес и сега, за да не задаваме въпроси щеше ли, нямаше ли, можеш ли не знам кой ще Ви отговори.

Аз лично не бих си позволил да тълкувам огледално с отражение или с препращане на едни или други текстове на Конституцията, прилагайки ги по отношение на съдебната власт, най-малкото защото за такива действия ми се струва, че единствено компетентен е Конституционният съд, а не телевизионни изяви. Така или иначе трудно ще ме убедите, че след като министърът може да номинира главен прокурор, тъй като това изрично е записано в Конституцията и ЗСВ, то може да иска и отстраняване, макар че това пък никъде не е записано. И по-важното е да се запитаме – а защо не е записано и защо министърът няма право да гласува на Пленум? Каквото и да кажем при тази хипотеза, главното е, че Висшият съдебен съвет няма вменени правомощия да тълкува конституционни норми.

Ако въпреки това възприемем тезата, че министърът има такова правомощие, първият въпрос, който ми изниква е какво ще стане, ако оттук нататък всеки министър на правосъдието започне да прави такива искания по отношение на всеки един от тримата големи в съдебната система и то по всяко време? Днес министърът е един, утре ще е друг. Това е известно. Не искам да получа отговор, защото ще е изключително спорен.

Следващият въпрос ще бъде може ли изпълнителната власт да влияе по този начин върху съдебната власт? Аз лично разбирам опита на министъра на правосъдието да бъде морален стожер на съдебната система, мотивиран от министъра на вътрешните работи, само че въпросите, които задавам си остават и включително и днес не получих удовлетворителен отговор.

Третият въпрос при тази хипотеза е нарушава ли се по този начин принципа за разделение на властите. Отново не бих искал да получа конкретен отговор, а пък но тук не го и получих, защото темата си остава много дискуссионна и спорна, и не мисля, че в момента тук може

да се разреши. И пак бих задал въпроса защо ли министърът няма право да гласува на пленум.

Вариантите за излизане от ситуацията се очертаха два, по-скоро три. Или решаваме, че министърът няма разписани такива правомощия, а той наистина ги няма и другото е въпрос на тълкуване, и не допускаме искането, пък който иска и може, нека да отправи запитване до Конституционния съд. Или пък допускаме искането аз разглеждане. Появи се и третия вариант, който ще коментирам накрая. И така – ако го допуснем за разглеждане с поставените въпроси за независимост на съдебната система и принципа за разделение на властите, които поставих по-рано, сега пък излиза втората хипотеза – по какъв ред и процедура ще разглеждаме това искане, защото такива изрични не са предвидени в ЗСВ и Конституцията. И за съжаление пак ще стигнем до огледално и друго тълкуване на конституционни норми, което никак не ми харесва поради причини, които изтъкнах по-горе. Но все пак, ако не вървим по аналогия, придържайки се към правилата на дисциплинарното производство срещу магистратите и по отношение на тримата големи в съдебната система, то ще излезе на практика, че във всеки един момент от мандата им, за всяко тяхно действие, уронващо престижа на съдебната власт, от началото та до края на мандата им и без значение изтекли ли са или не са изтекли срокове най-малкото за сезиране, е възможно да се търси и освобождаване от длъжност на въпросните магистрати. Щото за разлика от останалите членове на ВСС тези хора са действащи магистрати и вместо дисциплинарен състав и съответната колегия, тук се произнася Пленумът на ВСС, най-малкото защото той ги е избрал с такова тежко квалифицирано мнозинство. Защо е така – питайте законодателя.

И така, ако ще се произнасяме по същество, се питам в какви срокове се движим? Следим ли за давност и срокове – преклузивни или

давностни? Въобще за нещо следим ли и ако не го правим, аз питам защо и къде отива правото на защита, защото то не се изразява в това да дадеш само и единствено думата на засегнатия. Има цял комплекс от мерки и правила по отношение на правото на защита. Мисля, че единственият вариант при тази хипотеза е да се развие процедурата по правилата на дисциплинарното производство срещу магистратите и първото нещо, което трябва да се направи, е да се прецени дали искането е направено в срок. Срокът винаги има начало и край, освен ако не е фиксирана точно дата. Да си мислим, че който и да е, дори и министърът на правосъдието, може когато си поиска да сезира Пленума на ВСС и да очаква резултат, ми се струва крайно несериозно.

Твърдя в този случай, че искането на министъра не е в срок, защото описаните действия, твърдящи уронване престижа на съдебната власт са извършени от Гешев малко преди и малко след една година (поне така аз не смятам), а действията се публични, известни, анонсирани, показани и коментирани от кой ли не и къде ли не, дори от „сигналиста“ Бойко Рашков и то още преди да бъде министър на вътрешните работи в служебното правителство, в медиите и са на вниманието на обществото отдавна. Сега нали разбирате, че да си представяме, че министърът на правосъдието до 14 юли е бил на Луната и тогава се е върнал на ланетата Земя и е разбрал за тези действия, и то благодарение на министъра на вътрешните работи, ми се вижда толкова наивно, че даже и студентите няма да повярват. Няма такъв срок нито в ЗСВ, нито в Конституцията, в който може да се сезира Пленума на Съвета по този начин. Шестмесечният преклузивен срок е изтекъл и това е факт, а щом не е спазен срокът за сезиране на Пленума на Съвета, производството се прекратява. Всъщност за същността и функцията на преклузивните срокове даже ми е неудобно да Ви говоря.

Както виждате, положението е „клин“ или „цунгцванг“, както писаха някои медии, а си е направо „шах и мат“ и има израз на латински за това нещо - *ex arena funiculum nectis* – означава „да правиш въже от пясък“. И при трите хипотези, пред които сме изправени, резултатът е един и същи – той е безсмислен. Поставен по този начин и по това време въпросът не може да се разглежда по същество, защото говоренето не е произнасяне и не знам дали не се целеше точно този ефект с поставянето им до днес на дневен ред.

Аз лично съм привърженик на първия вариант, защото ни дават предимство мотивите, които изтъкнах за независимостта на съдебната власт и принципа „за“ разделение на властите. Така или иначе въпросът е спорен.

Третият вариант, коментиран от г-жа Пашкунова не го одобрявам не за друго, а заради това, че съдия Миталов не е от тримата големи, за да черпим само оттам пример, а другото да се налага да тълкуваме.

Освен това, съгласете се, че и да даваме възможност на министъра да се конкретизира то и вариант да удължи след 6-месечния преклузивен срок няма. Както казват хората в спорта „*Така само тупкаме топката*“. Безсмислено е и с предопределен край, и не знам защо да го причиняваме на министъра и на себе си.

Всъщност и при трите варианта реално искането е недопустимо и не трябва да се произнасяме по същество, и такъв би трябвало да е диспозитивът на решението ни, а от друга страна, което смятам, че е най-важно, защото този въпрос той не седи от днес и от вчера, убеден съм, че проблемът е законодателен и не може да се реши от нас, защото ние нямаме такива правомощия, най-малкото нямаме законодателна инициатива. А от кого трябва да се реши, това е известно. А и защо при 30 години не можà да се реши от законодателя

какви трябва да бъдат правомощията и компетенциите на главния прокурор и мястото на прокуратура в съдебната система и да развие ситуация като днешната, това не е проблем на ВСС.

Благодаря Ви!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, г-н Новански. Следващото изказване е на г-жа Керелска, нали?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз мисля, че бях преди г-н Новански, но след г-жа Мутафова.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре, коя от двете?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Така че, ако тя иска да вземе думата, да.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Не, заповядайте! Заповядайте! След това ще Ви дам думата, да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря, господин Министър. Уважаеми колеги, в момента, доколкото си спомням и връщам цялата дискусия, ние все още сме на етап, в който обсъждаме допустимостта на направеното предложение. Занимаваме се с този основен процедурен въпрос. Независимо от това някои от колегите си позволиха да вземат и становище по същество, но аз няма да се присъединя към тази група, а ще спазя изискването да вземем становище и евентуално дали да не се ориентираме към вземане на решение, първо по отношение на това дали искането на министъра е допустимо.

Очертах се две групи в предложенията за решаване на този въпрос: Едната група каза, че процедурата по чл. 175, във връзка с чл. 173, ал. 2 от ЗСВ е отделна процедура, различна процедура от дисциплинарната такава, въпреки че правното основание за освобождаване от длъжност на главния прокурор е едно и също, но становището беше, че тази процедура е отделна от дисциплинарната процедура, и с оглед на това, и доколкото разпоредбата на чл. 175 препраща към реда по чл. 173, а в чл. 173, ал. 2 от ЗСВ е предвидено

правомощие на министъра на правосъдието да предлага магистрат да бъде избран за главен прокурор, оттам се извлича извода, че той има и обратното правомощие (така да го кажем) да предложи неговото освобождаване при хипотезата на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията. (Прекъсната.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-жа Керелска! Колеги, има включен микрофон, което заглушава г-жа Керелска. Дали може да си го изключи този, който го е включил. Извинявайте, г-жо Керелска.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Моля да проверите. Поне тук се виждаме.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ами то се чува.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Мисля, че и в залата има един включен микрофон в повече.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Оставам с впечатлението, че това, което се говори в залата, се чува и навън, и то чрез усилвател, и това създава някакво такова впечатление. Както и да е.

Тази теза в нейния чист вид застъпи г-жа Дишева. Другата теза, която беше застъпена преди всичко от представители на прокуратурата беше в смисъл такъв, че на практика соченото основание за освобождаване от длъжност води до извода, че става въпрос за една дисциплинарна процедура, поради което тя трябва да бъде подчинена на правилата на дисциплинарното производство. Тъй като в дисциплинарното производство министърът на правосъдието не е активно легитимиран да предизвика такова по отношение на главния прокурор, то тази процедура е недопустима и трябва да оставим направеното предложение без разглеждане. Една част от колегите, които подкрепиха тезата, че сме в процедура по чл. 175 във връзка с чл. 173 от ЗСВ, обаче заявявайки, че това е отделна процедура, казаха видете ли тя не е развита, поради което трябва да търсим аналогии в закона. В този смисъл бяха изказванията и на г-жа Пашкунова, и на г-жа

Имова, която се позова на чл. 46 от Закона за нормативните актове, ако и добре си спомням, въпреки че много време мина от говоренето на г-н Магдалинчев, мисля, че и той отиде към такава теза.

Така. Оттам нататък се поставиха въпросите във връзка с(прекъсва връзката) срокове, които са регламентирани в дисциплинарното производство, също така въпросите по отношение на обосноваността на направеното предложение дали то е достатъчно обосновано, дали трябва да дадем възможност на министъра допълнително да го обоснове, като конкретизира определени факти и обстоятелства, и т.н. – все въпроси, които произтичат и са свързани с процедурата по дисциплинарното производство.

Колеги, моето становище е, че в случая, както и самият министър се е позовал в неговото предложение, сме в процедура по чл. 175 във връзка с чл. 173 от ЗСВ и няма защо колеги, да търсим аналогии или да препращаме по една или друга причина към дисциплинарното производство. Г-жа Имова правилно каза, че всъщност двете процедури са регламентирани в две отделни глави на Закона за съдебната власт, а именно първата е регламентирана в Глава девета, която касае статута на съдиите, прокурорите и следователите, назначаване и освобождаване, а другата процедура е регламентирана в Глава шестнадесета и е озаглавена „Дисциплинарна отговорност на съдиите, прокурорите, следователите, на административните ръководители на съда, прокуратурата и следствието, на техните заместници и на членовете на Висшия съдебен съвет“. (Намесва се А. Дишева: Намери ми червен химикал, непрекъснато ги губя.) Сега Вие си изключете микрофона, ако обичате.

Понеже г-н Новански тук си задаваше риторични въпроси по отношение на това какво е регламентирано изрично и защо не е регламентирано, и какъв е изводът от това, че не е регламентирано, ами

аз ще кажа, че няма никакво препращане в процедурата по чл. 175 във връзка с чл. 173 от ЗСВ към процедурата по дисциплинарното производство, така че ако стъпим на неговата логика, нямаме никакво основание да търсим някакви аналогии и връзки и да прилагаме правилата за дисциплинарното производство към настоящата процедура.

Процедурата по чл. 175, ал. 5 от ЗСВ, уважаеми колеги, на соченото от министъра основание, представлява според мен една специална извънредна процедура. Тя е специална, извънредна, защото според мен е свързана с нетърпимост на едно правно положение, а именно длъжността „главен прокурор“ и длъжността „председател“ на Върховния касационен съд, и длъжността „председател“ на Върховния административен съд с оглед голямата значимост, влияние на тези длъжности да продължава да бъде заемана от определено лице, което с поведението си накърнило престижа на съдебната власт или пък извършило действия или бездействия, които съществено нарушават закона. Именно това положение на нетърпимост дава основание на министъра, който по принцип, както правилно забеляза г-н Новански, не е член на Висшия съдебен съвет, може само да участва в нашата работа, но не и да гласува решенията, които ние взимаме, да я започне тази процедура, да я започне в обществен интерес, защото продължаването на това нетърпимо правно положение, за което казах преди малко, би нанесло значителни вреди на обществото. Това е моето виждане. Оттук нататък ние трябва да разсъждаваме и дали основанията, които са посочени от министъра на правосъдието действително попадат в посочената хипотеза или не попадат в нея с оглед на това дали може да освободим главния прокурор от заеманата от него длъжност или не може да го освободим.

Съвсем не съм съгласна, че тук било по аналогия по чл. 46 от Закона за нормативните актове, било защото основанието съществува и тук, и в дисциплинарната процедура, ние да разсъждаваме по въпроса за дисциплинарните срокове. Дисциплинарните срокове, уважаеми колеги, касаят дисциплинарното производство. Настоящото производство не е такова, пак казвам. То е извънредно, то е регламентирано в обществен интерес, това е специално производство. Да разсъждаваме за тези давностни срокове в хипотезата, която касае освобождаване от длъжност на главния прокурор, на председателя на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд според мен би било израз на неразбиране разума на закона, защото тези три длъжности, както Ви е добре известно, са свързани със срок. Значи, срокът, мандатът и на тримата ръководители на съответните органи на съдебната власт е 7 години, както Ви е известно. Този мандат не може да се повтаря. Тоест идеята на законодателя очевидно е била, че ако в рамките на този срок съответният председател на Върховен касационен съд, Върховен административен съд и главен прокурор извърши нарушенията предвидени в разпоредбата на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията, то да има възможност той да бъде отстранен от длъжност. Това е според мен разумът и смисълът на тази разпоредба. И с оглед на това аз считам - в случая нямаме основание ние да разсъждаваме по отношение на това приложими ли са давностните срокове, след това изтекли ли са, не са ли изтекли, прави ли това предложението недопустимо и т.н.

Последният въпрос, по който искам да взема отношение, доколкото поддържам становището, че става въпрос за извънредна специална процедура, по-скоро специална, не толкова извънредна, бихме могли да разсъждаваме единствено по въпроса дали не трябваше да разпишем някакви кратки правила, защото такива липсват

в разпоредбата на чл. 175, която препраща към реда по чл.173 от ЗСВ, но от този ред ние може да ползваме една или две разпоредби. Първата дава активната легитимация на министъра на правосъдието, според мен, безусловно, да направи това предложение и втората, която касае мнозинството, с което да бъде гласувано неговото предложение. Тези правила според мен, ако се стигне до такъв извод, да бъдат максимално кратки и да дадат възможност на главния прокурор и писмено да изложи своите аргументи за по-голяма конкретика, след което да се премине незабавно към гласуване.

Това е моето становище. Благодаря!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, г-жо Керелска. Сега има думата... (Прекъснат.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много се извинявам, само нещо да добавя.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Да, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, по отношение на това какво е доказано, какво не е доказано. Ако считате, че не е нужно да правим каквито и да било правила, аз мисля, че бихме могли да преминем и директно към обсъждане по същество, а вече някои от колегите го и направиха, защото в по-голямата част от обстоятелствата, които са изтъкнати в предложението на министъра на правосъдието и в сигнала на служебния министър Рашков това са факти и събития, които са се „разиграли“ (ще използвам този термин) пред нашите очи и уши, пред очите и ушите на цялото българско общество.

В гражданския процес има едно понятие общоизвестни факти. Според мен става въпрос в голяма част от случаите за общоизвестни факти, които по същество, някои от тях са толкова значими, че биха представлявали самостоятелно основание да разсъждаваме по въпроса дали е хипотезата на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България.

Благодаря Ви!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, г-жо Керелска. Сега има думата... (Прекъснат.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много се извинявам, само нещо да добавя.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Да, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, по отношение на това какво е доказано, какво не е доказано. Ако считате, че не е нужно да правим каквито и да било правила, аз мисля, че бихме могли да преминем и директно към обсъждане по същество, а вече някои от колегите го и направиха, защото в по-голямата част от обстоятелствата, които са изтъкнати в предложението на министъра на правосъдието и в сигнала на служебния министър Рашков това са факти и събития, които са се „разиграли“ (ще използвам този термин) пред нашите очи и уши, пред очите и ушите на цялото българско общество.

В гражданския процес поне има едно понятие обществено известни факти. Според мен става въпрос в голяма част от случаите за обществено известни факти, които по същество, някои от тях са толкова значими, че биха представлявали самостоятелно основание да разсъждаваме ние по въпроса дали е хипотезата на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България.

Благодаря Ви!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря! Преди да дам думата на г-жа Мутафова, да видя има ли други. А, г-н Панов иска и след това г-жа Дишева, ако нещо трябва да допълни.

Така че, г-жо Мутафова, заповядайте!

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Благодаря за думата, г-н Министър. Уважаеми колеги, аз искам да дам своя прочит на това какво е внесено днес пред нас за разглеждане, по какъв начин е внесено и според мен защо е внесено сега, без под никаква форма и в никаква да поставям

под каквото и да е съмнение правната компетентност на министъра на правосъдието, убедена съм в нея от много години. Смятам, че неслучайно ни е поднесено днес пред нас по този начин и неговото предложение, препращайки сигнала, който е той е получил от министъра на вътрешните работи и формулирайки днес пред нас, че ни представя, без конкретен диспозитив, че ни представя за разглеждане неговото предложение, а както и обстоятелството, което изтъкна в началото на заседанието, че няма пречка да се разглежда публично днес тази точка, тъй като той не счита, че сме изправени пред дисциплинарна процедура. Затова аз виждам своите обяснения. Сигурна съм в това, че министърът в качеството си на вносител е наясно, че ние сме изправени пред ненадлежно сезиране, че той няма активна легитимация, че е вероятно процесуално недопустимо неговото искане, както и че не е проверил лично фактите, с които е сезиран, за да бъде вносител от първа ръка на искане за образуване на дисциплинарно производство спрямо главния прокурор.

Само няколко ремарки ще взема от неговото изказване обаче, за да мога да обоснова своята теза защо днес това се поднася пред нас и какво според мен се цели като допълнителен ефект, а може би като основен ефект от разглежданото днес предложение. Министърът съвсем ясно и точно формулира три типа нарушения, с които ни сезира днес. Първата група ги обособи като превишаване властта на главния прокурор във връзка с изнасяне на данни от провеждани СРС-та. На второ място, определени бездействия, които той даде примери за тях във връзка с избирателен подход на работата на прокуратурата. И на трето място, действия, които са свързани с накърняване престижа на съдебната власт, което представляват от една страна, и не само от тази, обществено-политическа и морална преценка относно работата на главния прокурор, като се позова и на разбира се, Доклада за

върховенството на закона, който излезе преди няколко дни, и на международния авторитет на България, който страда, според него, от работата на главния прокурор.

Разпечатах си преди малко доклада, който го четох и когато излезе и искам само няколко неща да кажа във връзка с него и изложено от министъра. В началото на този доклад, както и всеки път по неговата структура, и той започва с главата за независимост на съдебната власт в Република България. Тази година темата за независимостта на съдебната власт в Република България започва със Закона за отчетността и наказателната отговорност на главния прокурор и неговите заместници, който беше междуременно обявен за противоконституционен, поради което и Европейската комисия посочва, че в тази област продължават да съществуват редица предизвикателства, които съществуват пред Република България, и едно от тях е съществено посочено в началото „липса на възможност за ефективно наказателно преследване на главния прокурор и неговите заместници“, който е отдавнашен въпрос, повдиган не само от Европейската комисия, но и от Европейския съд по правата на човека и Съвета на Европа – факт, с който ние всички сме запознати. Години наред Европейската комисия в нейните различни доклади и когато сме имали мониторинг за сътрудничество и проверка е посочвала, че не съществува в България ясно изразен и приет механизъм, законов, за ефективно разследване на главния прокурор.

Обосновавайки тази своя теза, докладът я развива по-нататък, като дава пример за съчетаването на правомощията на главния прокурор и позицията му във Висшия съдебен съвет, които водят до значително влияние в рамката на прокуратурата, а потенциално и във Висшия съдебен съвет, както в Прокурорската колегия, така и в Пленума, и в рамките на съдебната власт. След това се дава пример

със закона от 20.01.2021 г. за изпълнение на решението по „делото Колеви“ на Европейския съд за правата на човека, който впоследствие е обявен за противоконституционен именно с това, което започва и докладът.

Втората бележка по глава „Независимост на съдебната власт“ е свързана със становище на Комитета на министрите на Съвета на Европа по 11.03.2021 г., което подчертава, че е важно да се намали влиянието на главния прокурор в прокуратурата, всяко потенциално негово влияние във Висшия съдебен съвет сред магистратите така, че да се даде възможност за прилагане на ефективен механизъм за разследване, включително чрез разширяване на съдебния контрол върху всички откази на прокуратурата и започване на разследване. Тук се извежда втората теза, посочена в доклада освен несъществуващия ефективен механизъм за разследване на главния прокурор и коментирайки преди това закона, който е обявен за противоконституционен в Конституционния съд по искане на президента, тук се добавя и второто твърдение в тази част на доклада, че следва да се разшири съдебният контрол върху всички откази на прокуратурата за започване на разследване и че липсата на такъв контрол върху решенията на прокурор да не започва разследване поражда съмнение и именно това е добавил в своето разсъждение и Комитетът на министрите на 11 март 2021 г.

Тук приключва темата с независимостта на съдебната власт що се отнася до дадените примери във връзка с работата на главния прокурор, след което идва съществения за мен абзац, който е свързан с работата и функционирането на Висшия съдебен съвет. Продължават да съществуват опасения, свързани със състава и функционирането на Висшия съдебен съвет и неговото положение, в което общият брой на съдиите, избрани от техни колеги, не съставлява мнозинство,

продължава да съществува. Освен това, както бе обявено по-горе в доклада, главният прокурор продължава да играе решаваща роля в Прокурорската колегия и запазва значително влияние върху Пленума, и потенциално върху Съдийската колегия, тъй като законът предвижда, че членовете на Съдийската колегия, избирани от Народното събрание по принцип може да са прокурори. Практиката на гласуване показва ограничение влияние в процеса на вземане на решения във Висшия съдебен съвет на съдиите, избрани от техни колеги и потенциалното влияние на главния прокурор във Висшия съдебен съвет. Независимо от напредъка, постигнат в предишни реформи, ситуацията във Висшия съдебен съвет продължава да е източник на безпокойство за Съвета на Европа и на различни заинтересовани страни. Въпреки че реформите доведоха до по-балансиран състав на ВСС, участието на прокурорите и по-специално на главния прокурор в управлението на съдиите продължава да буди безпокойство. Опитът за приемане на изменение на Конституцията, с които се променя на ВСС това, което е обявено за противоконституционно, внесено през септември 2020 г. имаше за цел частично да разшири тези опасения. Разглеждането на въпроса за състава на Висшия съдебен съвет става по-приоритетно, тъй като в момента съществуваща система ще окаже въздействие върху бъдещите избори за членове на ВСС поради предстоящия край на настоящите им мандата и ще окаже въздействие и върху други важни позиции в рамката на съдебната власт, като подчерта е даден пример. Мандатът на настоящия Висш съдебен съвет изтича през октомври 2022 г., а новите членове ще бъдат назначени по горепосочената процедура. Мандатът на настоящия председател на Върховния касационен съд изтича на 10.02.2022 г., а новият се избира от Пленума на Висшия съдебен съвет.

Именно тук аз виждам и причината, поради която това предложение внесено днес пред нас за разглеждане именно и по този начин с ясното съзнание от неговия вносител, че то не се внася като искане за дисциплинарно производство, внася се за разглеждане и обсъждане във Висшия съдебен съвет, като сме изправени пред това, което каза и колегата Новански, един затворен кръг, в който каквото и решение да вземем ние, то ще бъде обществено обругано и обществено нехаресано.

Това, което виждам през последните години с ярка сила, разбира се, се разтваря и през последните месеци и дни, а това е обстоятелството, според мен, повече от 20 години, може и да не съм права – има една целенасочена фиксация върху наказателното правораздаване в Република България, което по мое мнение (поправете ме, ако греша) представлява не повече от 10% от правораздаването в държавата, а останалата част са и всички останали сфери в правосъдната система на България, включая гражданско, търговско, трудово, административно, семейно и всички клонове на правото, които са свързани с правораздаването. Тази фиксация върху наказателното право е само с един полюс и той е отрицателен, именно защото и се цели според мен промяна на Конституцията на Република България и то само в една насока. Обстоятелството, че Прокуратурата на Република България, прокуратурата въобще в България през 1991 г. беше вкарана в съдебната власт като един значително независим орган от законодателната и изпълнителната власт е обстоятелство, което много политически сили през годините назад по една или друга причина не са харесвали и целят именно да се постигне конституционно изменение в тази насока в главата на съдебната власт. Неслучайно именно главата за съдебната власт е най-много променяната глава в Конституцията и има най-много конституционни решения на тази тема в България през

последните 30 години. Това, което посочих в работния документ на службите на Европейската комисия всички, които сме юристи, а според мен и неюристите, които се интересуват от тази тема знаят, че са проблеми, системни проблеми, които касаят законодателството, проблеми, които касаят законодателни уредби в различните закони, а и в Конституцията на Република България – нещо, върху което съдебната власт не може да влияе е ли пък Висшият съдебен съвет.

В една правова и демократична държава, за каквато ние имаме претенции да бъдем, магистратите в тази държава правораздават спрямо рамката на закона, който им е даден за работа, това е инструментариумът, който те ползват.

Да се обвинява Висшия съдебен съвет за това, че неговото законно конституиране е с определени членове, избрани по определен начин, е според мен кауза, която не може да бъде по никакъв начин правно защитена. Всички предложения, свързани с обжалването на определени актове на прокурорите са обсъждани много години назад, включително и възможността да се обжалват отказите на прокурорите за образуване на досъдебно производство, с които се прегражда понататъшната възможност за разглеждането на делото по наказателен ред.

Това са въпроси, които сме обсъждали с предходни представители на Министерството на правосъдието, пак казвам, много години назад във времето, които не намериха и до настоящия момент своето законодателно измерение.

Чета тези дни всъщност, че днес се случват в Народното събрание се повдигат определени теми, които намирам за много важни да намерят своето разрешение и това са теми, свързани с избора на определени представители на държавата, като примерно управителя на БНБ, председател на КЕВР и други, за които са изтекли отдавна

мандатите и следва да намерят своето попълване чрез избор от страна на Народното събрание. Не на последно място, тук следва да се спомене, разбира се, и изборът на главен инспектор и на Инспекторат на Висшия съдебен съвет, който от месеци наред, може би година стана вече, не намира своето разрешаване.

Исклучително много ще се радвам, ако в крайна сметка, законодателят и политическото представителство на суверена, каквото и както го е изпратил в Народното събрание, намерят политическа воля да извършат тези реформи, за които са гласували избирателите на Република България и поставят, ако решат, една нова рамка пред българските магистрати, с която те трябва да се съобразяват безспорно и да работят по нея.

И последно нещо ще кажа защо аз смятам, че се внася това предложение в момента. А това предложение в момента се внася именно, защото прочетох едно заглавие преди малко от една много уважавана от мен журналистка, с което напълно се солидаризирам, че темата за оставката на главния прокурор Иван Гешев е основен политически въпрос на държавата в момента. Да, аз съм напълно съгласна с нея, че това е политически въпрос на държавата в момента, само че през внасянето на едно такова предложение Висшият съдебен съвет си търси обличането му в правна форма. Исква се от Висшия съдебен съвет с ясното съзнание за натиск върху него и под заплаха да вземе едно политическо решение за отстраняването на главния прокурор, защото в противен случай няма да изпълни теста за лоялност и той ще бъде разпуснат.

Аз нямам друго тълкуване за мен на изречение, в което се ако не приеме Висшият съдебен съвет мотивите на вносителя за отстраняване на главния прокурор, той ще бъде отнесен до Парламента. Нека да бъде отнесен до Парламента въпросът за

отстраняване, но мен ми се чини, че тук ще бъде отнесен до Парламента и се чака да бъде отнесен до Парламента въпросът за разпускането на Съвета.

Радвам се, че вчера има внесено спешно, то беше подготвено между другото и в предходното Народно събрание, предложени за изменение на Закона за съдебната власт. Нека в крайна сметка да се реши именно в този устройствен закон, а и в Конституцията, ако се предлагат реформи, които не могат да бъдат направени само с устройствения закон, как и по какъв начин ще бъде избран Висшият съдебен съвет и какви ще бъдат неговите членове, за да се реши и въпроса кой, как и по какъв начин влияе в него – задкулисно, незадкулисно, пряко, непряко, но да се твърди, че главният прокурор в момента е административен ръководител или на административно подчинение на него са членовете на Висшия съдебен съвет е несъстоятелно.

Това е моето мнение защо сега и по този начин се внася това предложение – да се окаже натиск върху Висшия съдебен съвет да вземе политическо решение. Само че и друго прочетох преди малко, докато заседавахме също на един колега, бивш прокурор, който вече не е такъв, който казва едно много правилно определение на публичните институции в България, че те трябва да имат базисна общества легитимност. Ако ние свикнем с това, че един Висш съдебен съвет, който и да е той, с каквито и да е членове взима леко и с лека ръка политически решения, каква ще бъде обществената базисна легитимност на всеки следващ Висш съдебен съвет и доверието на гражданите към всеки следва Висш съдебен съвет с други членове, с други имена вътре в него.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, г-жо Мутафова. Сега има думата г-н Панов. Заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Министър. Уважаеми колеги, ние сме уникални в способността да говорим 5 часа формални и процесуални въпроси до такава степен, че дори и вносителят да забрави какво точно иска от нас, кой е той и за какво точно се бори. Правили сме го неведнъж в интерес на истината и според мен целенасочено. Това ми напомня за романа на Маркес „Сто години самота“ и банановата компания, която съществувала дълго време, черпила ресурси от Латинска Америка, като фризираща своето присъствие там и накрая се оказало, че всъщност тя не съществува.

Но искам да благодаря за възможността да говоря пред човека, който обедини нацията и на когото могат да завидят много политици за медийното присъствие и отразяване – г-н Гешев. Мисля, че с неговото представяне днес той блестящо пред мен каза как липсата (накъсва се звукът) и професионални качества, които са самостоятелно основание по точка 5.6 и 5.8 от Етичния кодекс за поведение на българските магистрати.

Ще продължа с това, че в искането, отправено до нас, има данни за извършени престъпления. Това не е обект на разглеждане от нас, както посочи министърът на правосъдието, по простата причина, че този, който може да започне разследване срещу главния прокурор е прокурор от самата прокуратура. В една субординирана, обаче, прокуратура, пирамидална структура, на която върхът е главният прокурор, това звучи като мечта. Въпреки това и да се намери такъв прокурор, защото в прокуратурата има много достойни прокурори, се поставя въпроса дали тогава пък главният прокурор ще се отстрани, за да може да не влияе на едно такова разследване, но това е тема, която засяга законодателя, който многократно е бил сезиран, включително от различни институции извън България.

Пред нас стои въпросът за допуснати нарушения и данни за такива нарушения от страна на главния прокурор. По допустимостта. Казаха се много думи, но тогава, когато няма трима, поне трима членове на Прокурорската колегия, които да повдигнат този въпрос във Висшия съдебен съвет и когато не могат да се намерят поне петима членове на самия Висш съдебен съвет, съвсем нормално и логично е въпросът да бъде повдигнат от министъра на правосъдието, защото, както вече се каза, на принципа *власт – власт избира* и нормата на чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173 от Закона за съдебната власт.

Бих дал много примери, защото така се направи от други колеги, които сочат на подобни процедури, в които винаги сме се питали в началото в каква процедура сме, да посоча решението от 30 април миналата година, когато аз бях наказан без дисциплинарно производство, без констатации и проверка на Инспектората към ВСС. Тогава това се случи по инициатива на членове на ВСС и министърът на правосъдието, тогава г-н Данаил Кирилов. Тогава, ако си спомняте, бях наказан без някакво решение в тази насока, но то стана благодарение на телефонно обаждане на г-н Чолаков, на председателя на Апелативния съд дали той е съгласен да приеме управлението на сградата. Така или иначе това се случи. Тогава също бяха задавани въпрос в каква процедура сме, как това се случва, но това вече е факт. Казвам го, защото това показва, илюстрира различни стандарти на този Висш съдебен съвет в зависимост от субекта. За това искам да благодаря на колегите, които се изказаха. Благодаря на г-н Новански, защото той е представител на обществеността и е единственият адвокат във Висшия съдебен съвет, който представлява мнението на адвокатите в страната. Убеден съм, че те изцяло споделят неговите доводи. Благодаря и на колегата Стоев, който също изложи своите аргументи, но благодаря за това, че той сравни медии „Пик“ и „Блиц“ с медии,

посочени в искането „Ройтерс“, „Блумбърг“, „Политико“, „Дойче веле“. Убеден съм, че това ще бъде принос за медийна сигурност в България. Благодаря на г-н Петров, който без съмнение каза колко е нелицеприятно портрети на колеги да стоят пред Висшия съдебен съвет. Ще му припомня обаче, че това се е случвало и преди с един друг покойник от съдебната система г-н Ситнилски. Разбира се, трудно ми е да коментирам поведението на г-жа ..., позицията на г-жа Пашкунова, която даде тон в тази посока. Много мои колеги ме питат защо се е променило по принцип поведението на г-жа Пашкунова от известно време насам. Трудно ми е да дам такова обяснение. Само това, което бих могъл да кажа е да пожелаая успех на нейния син в поприще, което той е избрал. Пожелавам искрено успех.

Уважаеми колеги, ...(Прекъснат.)

ИВАН ГЕШЕВ: Извинявам се, че Ви прекъсвам, но това не е поведение на кавалер, г-н Лозан Панов и трябва да се срамувате!

ЛОЗАН ПАНОВ: Дали мога да продължа, г-н Министър?
Уважаеми колеги, ...

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Той - г-н Гешев, се намеси спонтанно. Надявам се... или няма да се налага.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, ние не дискутирахме по поставените въпроси във връзка с нарушения и данни за такива нарушения от главния прокурор г-н Гешев.

Първо, по отношение на поканата за влизане в Президентството или по отношение на нахлуването в Президентството – аз вече съм объркан от това какво точно се е случило. Факт е обаче. Подобно събитие предизвика реакцията на обществеността в София. Хората излязоха на улицата не за друго, а защото президентската институция, която беше поругана и унижена от главния прокурор г-н Гешев. Ако ние смятаме, че това е журналистическа интерпретация и

смятаме, че виждате ли само това е причината за спонтанната реакция на обществото, това означава, че сме много далече от реалността, живеем в някаква друга страна. Защото всички видяха, че там влязоха и участваха представители на Бюрото за защита, което Бюро за защита не е към никой друг административен ръководител в системата на прокуратурата, а лично подчинено на г-н главния прокурор. Видяха въоръжените лица от тази структура, но всъщност атаката срещу президентската институция и нейното унизяване започна много отпреди това. Започна тогава, когато президентът в края на 2019 г. и 2020, началото на годината, започна консултации за конституционни промени. Аз го казах още тогава в интервю два месеца преди тези събития във вестник „Дневник“, още на 07.05.2020 г. Казах го, защото, когато главният прокурор сезира Конституционния съд във връзка с тълкуването на определен престъпен състав за президента, всъщност той предупреди по един демонстративно (съжалявам, че ще използвам тази дума) „мутренски“ начин президента. Два месеца по-късно опасенията, че главният прокурор в това му качество направи заявка, че ще атакува президентската институция, всъщност той вече го реализира и всичко останало последващо, включително и използването на записите доказва всичко това.

Ще ми позволите да продължа с твърденията на г-н Главния прокурор, че, виждате ли, той е в една структура, която е огледална на съдебната структура, каквато е ролята на председателя на Върховния касационен съд и на председателя на Върховния административен съд. Това не е вярно, защото нито една институция, която е сезирана с този въпрос – било то Европейска комисия, Венецианска комисия, Съвет на министрите, Съдът на Европейския съд, всички те констатирали точно обратното за структурата на прокуратурата и безнаказаността на главния прокурор, който оглавява и стои на върха на тази пирамида. И

да се твърди, че това са огледални структури, е наистина без съмнение неистина. Какво повече искаме от министъра на правосъдието и от министъра на вътрешните работи? Какво повече искаме от тях, когато те сочат нарушения на принципа на случайното разпределение?

Ще си позволяя въпрос към г-н Гешев. Когато казахте за „корона вируса в съдебната система“, дали това не урони престижа на съдебната система? И сега, когато излизат данни в тази насока, защо те не трябва да бъдат изследвани? Защото, за разлика от другите структури, в прокуратурата той е този, който осъществява методическото ръководство. Той е този, който тогава, когато се нарушава този принцип, да може да съблюдава в една такава структура, каквато е прокуратурата.

По отношение на разгласяването на ВДС-и и СРС-та. Да не влизаме в този спор. Приложеното решение на Върховния касационен съд не е свързано с този казус и мисля, че Вие много добре го знаете. Защото, когато избирателно, селективно, по непонятно какви правила и причини избират такива, както искате ги наричайте – СРС-та, ВДС-и, то това не цели публичност на прокуратурата, а преследва съвсем различни цели. Както вече казах, в конкретния случай нарушаване презумпция за невинност, а в случая с президента – унизяване на неговата институция, опит да се дискредитира неговото име, представител на тази институция, която за разлика от много други институции се ползва без съмнение с много по-голяма защита.

Не искам да отегчавам колегите, които слушат, но във всички случаи се питам всъщност дали министърът на правосъдието не е съзнавал какво днес ще се случи или какво днес няма да се случи. Всъщност днес видяхме един дебат на процесуална тема от един орган, който, за съжаление, крепи основите на завладяната държава и има своите фигури в тази структура.

И накрая. Господин Дамянов мисля, че беше казал дали харесва този дебат и изказванията на политици, журналисти по отношение на Висшия съдебен съвет. Винаги, когато във Висшия съдебен съвет се вършат безобразия, няма защо да се учудваме, че обществеността, журналисти, политици, парламентарно или непарламентарно представени, реагират. Мисля, че те са задължени да реагират, защото безобразията в този Висш съдебен съвет наистина станаха страшно много.

Благодаря ви!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, г-н Панов!

Други изказвания има ли? (Реплика: Госпожа Дишева.) Не, не, тъй като тя се изказа, с Ваше разрешение ще ѝ дам за кратко думата... (Прекъснат.)

БОЯН НОВАНСКИ: Моля Ви се, ако ще давате думата на г-жа Дишева, ще трябва да я дадете например и на мен, защото и аз имам забележки по преждеговорящия.

Благодаря!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре, добре. (Говорят помежду си.)

Аз призовавам да няма повторения на изказванията и освен това не е задължително всеки член на Висшия съдебен съвет да изрази открито някаква подкрепа или неподкрепа, защото почти всички аргументи се казаха, но както се казва, не са казани от всеки. Но ще дам думата на двама души – на г-жа Дишева и на г-н Новански, които искат да реагират по някакъв начин на други изказвания. След това, ако г-н Гешев пожелае също нещо да отговори. И аз ще се опитам да направя едно заключение и да формулирам предложенията, по които трябва да се произнесем в края на това заседание. Нали няма възражения? (Реплика: В края на тази точка, г-н Министър.) На тази

точка. Но вие добре знаете, че всъщност тази точка е солта на днешното заседание. Добре.

Заповядайте, г-жо Дишева, накратко. И същото за г-н Новански след това.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря, г-н Министър!

Защо смятам, че имам право да взема думата втори път? Аз говорих само по процедурата преди няколко часа и очаквах, че първо ще разрешим този въпрос и едва след това, ако приемем за допустимо предложението, с което сме сезирани, ще говорим по същество. За разлика от мен обаче, голяма част от колегите говориха изключително продължително и подробно по същество, включително някои от тях, смея да твърдя, по неотносими повече или по-малко теми, включително с обсъждане на доклада и четене на текстове (доклада за върховенството на правото имам предвид). Така че, моля, не реагирайте, колеги, че взимам за втори път думата, защото аз се спрях само на процедурните правила, които по мое виждане следва да спазваме днес, а изобщо не сме стигнали, по мое виждане, до обсъждане по същество. Виждам обаче, че дебатът върви към своя край. Сега ще кажа нещата, които съм набелязала, като съвсем малко ще се спра и по същество по аргументите, които вече изложих.

Иска ми се първо да призова г-н Янаки Стоилов, като вносител на предложението в качеството си на министър на правосъдието, да заяви ясно пред нас дали е бил принуждаван, насилван, дали при някаква грешка е подал пред нас това заявление, или пък дали има някакво нелегитимно обещание за облага, за да бъде мотивиран да представи това предложение пред нас. Този въпрос е много съществен, защото от няколко от членовете на Висшия съдебен съвет се постави изобщо възможността, че г-н Министърът на правосъдието е упражнил доброволно правомощието си по закон да ни

сезира с искане по чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт. Аз мисля, че четем един и същи документ, но по мое виждане в това искане, с което ние сме сезирани, в заключителната му част се съдържа диспозитив и аз ще го прочета, защото очевидно той не е бил прочетен от някои от членовете на Съвета (Чете): *„На основание чл. 175, ал. 5, във връзка с чл. 173, ал. 3 от ЗСВ, в качеството си на министър на правосъдието на Република България правя предложение Пленумът на ВСС да се произнесе за наличието на обстоятелства по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от поста „главен прокурор“ на Република България“*. Не знам колко по-ясно трябва да бъде формулирано това искане, но може би вносителят му ще направи някакво уточнение.

На следващо място. Аз ще се върна на процедурата. Трябваше преди няколко часа вероятно да се постави на гласуване този въпрос, за да е ясно какво ние правим, по каква процедура се движим. Първо, не мога да се съглася с позицията на г-жа Пашкунова, че ние може да се движим по някаква хибридна процедура (тя не използва това понятие, използвам го аз), защото тя каза, че според нея министърът на правосъдието може да прави меродавно предложение по чл. 175, ал. 5, но че поради липсата на изрични правила в разпоредбите на чл. 173 и 5, които да са приложими към процедурата за отстраняване, то следва да прилагаме правилата за дисциплинарното производство. Тази тема беше развита впоследствие от много други колеги, като същността на приложимостта на процедурата за дисциплинарното производство на практика се свежда до необходимостта (използвам съвсем умишлено „необходимостта“) за приложение на текстовете на чл. 110, ал. 1 и следващите от Закона за съдебната власт, регламентиращи сроковете за образуване на дисциплинарно производство. Първо, аз продължавам да твърдя, че съществуват две отделни и независими една от друга

процедури, като тази по чл. 175, ал. 5 е предназначена само за тримата висши ръководители в органите на съдебната власт, сред които е и главният прокурор. Няма изрично препращане към процедурата за дисциплинарните производства. Това производство съществува в Закона за съдебната власт от неговото приемане, докато процедурата за дисциплинарната отговорност на „тримата големи“ е въведена през 2016 г. по изричен начин. Позовавам се на мотиви, които не цитирах, но сега ще ви зачета няколко реда от тях, към законопроекта за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт – това е законопроектът № 6020134/17.06.2016 г., внесен в 43-то Народно събрание. Само две изречения от мотивите (чете): *„Изрично е въведена на законово ниво възможността за сезиране на Президента на Републиката с предложение за дисциплинарно освобождаване от длъжност на член на ВСС по право като следствие на извършено от същия дисциплинарно нарушение в качеството му на член на ВСС. По този начин се запълва една празнота в правото, която дава възможност за подценяване на ролята на ВСС в процедурата по предсрочно освобождаване на тези членове на органа и създава предпоставки производството да има само пожелателен, формален характер“* – свърших с цитата. Ако сега твърдим, че единствено по реда на дисциплинарното производство може да се реализира освобождаване, предсрочно освобождаване на тримата ръководители на двете върховни съдилища и на главния прокурор, то аз задавам въпроса как би се реализирала тази възможност, която е съществувала и преди въвеждането на текстовете през 2016 г. за дисциплинарно производство на членове на Висшия съдебен съвет и на „тримата големи“, тъй като текстовете на чл. 175, ал. 5 и чл. 173 са съществували от влизането в сила на Закона за съдебната власт в сегашния му вид. И сега, понеже стремежът очевидно е да се изключи, ако се приеме изобщо, че е

допустимо да се внася предложение от министъра на правосъдието, то да се приеме, че са изтекли сроковете по чл. 310, ал. 1 и ал. 3, и ал. 5 евентуално от Закона за съдебната власт, то считам, че това позоваване е напълно неоснователно, защото след като няма препращане на тази процедура за предсрочно освобождаване на „тримата големи“, то е недопустимо да бъдат прилагани избирателно определени елементи от дисциплинарното производство.

Колеги, аз миналата година на обсъждането на 20 октомври мисля, че беше, на Пленума повдигнах въпроса за сезирането на Висшия съдебен съвет, на неговия Пленум с необходимото мнозинство – трима членове на Прокурорската колегия или петима членове на Пленума на Висшия съдебен съвет, за инициране на дисциплинарно производство. Тогава реакцията беше, че такова на практика е недопустимо. Какво се промени оттогава досега? Единственото, което е променено, е, че към настоящия момент ние имаме сезиране от органа, който е компетентен по чл. 173, ал. 3, приложим по препращане от чл. 175, ал. 5.

На следващо място. Ако ние твърдим, че сме изправени пред хипотезата на дисциплинарно производство, какво направихме с текста, забраняващ публичността на това производство? Между другото, направи ми много силно впечатление, че по едно ръкописно разпореждане на г-н Магдалинчев от края на миналата седмица е разрешено публикуването на всички материали по предложението на министъра на правосъдието на сайта на Висшия съдебен съвет. Това беше сторено и с постъпилото от главния прокурор становище, заедно с линкове към определени медийни публикации и прессъобщения на прокуратурата. Ако, колеги, сте имали намерение, че ние ще гледаме днес дисциплинарно производство, включително и г-н Магдалинчев, на какво основание, питам, тези материали бяха разпространени? Защото

в текста в Закона за съдебната власт, който се отнася за всички дисциплинарни производства, изрично е предвидено, че факти от дисциплинарното производство не се разпространяват до произнасянето на състава. В случая като състав евентуално би действал целият Пленум. И, между другото, този текст от Закона за съдебната власт не дава възможност лицето, привлечено към дисциплинарна отговорност, да откаже или да прецени дали този текст на закона следва да бъде прилаган. В началото на това заседание ние чухме изявлението на главния прокурор, че той държи на публичността на това заседание. В противовес с този текст от Закона за съдебната власт, в чл. 173, мисля, че ал. 7 или ал. 11, се предвижда публичност и излъчване, пряко излъчване на дебата, който се провежда пред Пленума на Висшия съдебен съвет както за избора на „тримата големи“, така и за производството по чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт. Давам този пример, само за да илюстрирам тезата си, че ние, т.е. не ние, а колегите, които поддържат тази теза, се опитват избирателно да прилагат някои от текстовете на Глава 16 от Закона за съдебната власт, които ще обслужат определена теза за конкретен вид произнасяне, а именно оставяне на искането без разглеждане с аргумент, че то е погасено по давност. И още малко ще се спра на давността, дори и да приемем, че следва да се произнасяме по нея, далеч съм от мисълта, че не е ограничено във времето, може да се търси каквато и да било отговорност. Аз продължавам да твърдя, че ние не сме в хипотезата на реализиране на дисциплинарна отговорност. Но обърнете внимание откога започва да тече срокът, шестмесечният срок по чл. 310, ал. 1, когато твърдяното дисциплинарно нарушение се изразява в бездействие. Срокът започва да тече от неговото установяване. Когато бездействието е продължително, то съответното дисциплинарно нарушение, изразяващо се в бездействие, се осъществява в един всеки

следващ, всеки последващ момент, в който дължимото по закон действие не се осъществява.

На следващо място. Когато става въпрос за уронване на престижа на съдебната власт, давността също започва да тече от публичното оповестяване извън органите на съдебната власт на съответните факти и обстоятелства. Ние не можем априори днес, просто четейки това предложение с доклада към него, за който при това, колеги, голяма част от вас твърдят, че е неясен, да кажем: „всичко твърдяно в него е погасено по давност, защото са изтекли сроковете за това“. Давам тези примери, за да илюстрирам как ние бъркаме произнасянето по допустимостта на предложението с произнасяне по същество. Ненапразно голяма част от колегите започнаха и говориха твърде пространно по същността на това предложение. Аз ще се спра само на няколко от елементите.

Направи ми впечатление, че още с изложението, което направи главният прокурор, така и с изказванията на част от колегите, се взимат само елементи от предложението. Например по отношение на използването на веществените доказателствени средства, получени от приложение на специални разузнавателни средства, че те били в съответствие с текста на чл. 198 мисля, от Наказателно-процесуалния кодекс, който дава възможност на прокурора по разследването да разгласяване определени доказателства от досъдебното производство. Всъщност, доколкото аз съм схванала, а мисля, че правилно съм схванала доклада и базиращото се на него предложение на министъра на правосъдието, в случая акцентът е поставен на това, че данни от специални разузнавателни средства са използвани не за конкретното наказателно производство, а за други цели, и такъв е примерът с извадките от осъществена комуникация между съветник на президента и

мисля, че беше журналист и представител на политическа сила, или не си спомням кой беше.

На следващо място, също само част от предложението се коментира. Например в частта, в която се обсъжда (опитвам се да не използвам понятието „нахлуването“) действието на органи на Бюрото за разследване в Президентството. Опитвам се да избегна „нахлуване“, защото не искам върху това да бъде акцентът на моето изказване. Всъщност основното, върху което се акцентира в предложението и доклада, на който то се базира, е неправомерното използване на сила, непропорционалността при приложението на сила и при прилагането на съответните допустими от закона средства. Никой не коментира този въпрос – колко служители, охраняващи президентството, е имало. Твърди се освен това, че те не са въоръжени по правило (на мен това не ми е известно, вероятно обаче е публично и в нормативен акт дори е регламентирано), в същото време вътре нахлуват много повече – ето, използвам го, съжалявам – много повече по брой и въоръжени представители, служители на Бюрото по охрана. Спори ли се, че Бюрото по охрана е пряко подчинено на главния прокурор, за да се твърди, че той не следвало да бъде лично и пряко отговорен за това действие?

На следващо място. Много е впечатляваща за мен лично позицията по отношение на публичното оповестяване, обявяване или информиране на обществото относно дейността на прокуратурата. Не знам кой е отговорен за прессъобщенията, които излизат на официалната страница на Главна прокуратура, както и за официалните изявления, които говорителят на главния прокурор прави. Според мен това е самият главен прокурор, защото той е този, който отговаря за медийната, при това отговаря пряко за медийната политика на прокуратурата. Защо тогава се твърди, че всички публични изявления, които са направени, и в които се твърди в доклада, на който се позовава

предложението на министъра на правосъдието, не можело за тях да се търси лична отговорност от главния прокурор? Пзовавам се на текст от Правилника за работа на Прокуратурата на Република България – ще го намеря след малко и ще се позова на него – чл.12, ал.1, т.7 от Правилника за администрацията на Прокуратурата на Република България, текстът се намира в Глава втора, която е „Администрация на главния прокурор“, и регламентира общата администрация към главния прокурор. Политиката по връзки с обществеността, така наречената „медийна политика“ е пряко подчинена на администрацията на главния прокурор.

На следващо място. Относно твърдените нарушения за случайното разпределение на делата. Аз не прочетох в доклада, на който се базира предложението на министъра да правосъдието, да се говори, че главният прокурор пряко е разпределял дела по посочения способ. Твърди се, че той е въвел система (или е издал разпореждания) за такова разпределение. И, между другото, бих искала да чуя от главния прокурор отговор по този въпрос, защото аз за първи път сега с това предложение научавам, че в Софийска районна прокуратура и в Софийска градска прокуратура има създадени такива специализирани отдели, в които делата се разпределят не на принципа на случайния подбор, както регламентира чл. 140 от Закона за съдебната власт, а се разпределят ръчно по разпореждане на административния ръководител. И след като днес много ясно главният прокурор заяви, че той е административен ръководител на ... (Прекъсната.)

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Извинявайте, но това никой никога не го е казвал, колега.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Напротив, той го каза, аз съм си го записала. Главният прокурор каза: „Аз съм административен ръководител на административните ръководители“. Ако той твърди, че е

такъв, защо тогава да не отговаря за разпределението на делата от тях? Но бих искала да получа отговор на това, как да кажа, обвинение в предложението на министъра на правосъдието, че делата се разпределят по този начин и има ли издадено такова разпореждане от главния прокурор – устно, писмено, някакви вътрешни правила или нещо подобно. Повтарям, аз узнавам за това за първи път.

Ще се върна към началото на изложението си и с това ще приключа. След като се цитира тук от колеги текста на чл. 130в от Конституцията, който изрично казва, че министърът на правосъдието може да прави предложение за назначаване, повишаване и освобождаване на съдии, прокурори и следователи, защо ние твърдим, или някои от вас, колеги, твърдят, че в Закона за съдебната власт имало дописване на правомощие на министъра на правосъдието, като му била дадена възможност да иска предсрочно освобождаване на „тримата големи“? Думата „освобождаване“ включва и предсрочно освобождаване и това е несъмнено. За мен винаги е било странно защо стои в Конституцията това правомощие на министъра на правосъдието да прави предложения за назначаване на съдии и прокурори, а пък то не е развито в Закона за съдебната власт, но това е факт.

И, колеги, удавихме се в процедура. Същността на този дебат според мен трябваше да бъде доста по-различна. Очаквах наистина професионален дебат от нас, и даже смятам всеки от нас да заяви дали споделя поведението на главния прокурор, което е изразено в твърдените в предложението действия и/или бездействия. Аз миналата година повдигнах въпроса няма ли да се намерят трима представители на Прокурорската колегия или петима представители на Пленума на Висшия съдебен съвет, които да инициират производство за образуване на дисциплинарно дело против главния прокурор. Тогава възражението беше, че изобщо членове на Съдийската колегия нямат правомощие да

правят такова предложение. Днес се поддържа точно обратната теза. Но аз заявявам, че ако днес бъде отхвърлено на процесуално основание това предложение, аз съм готова да подпиша и търся още четирима души членове на Пленума на Висшия съдебен съвет, които да подпишат подобно предложение. Защото, колеги, в рамките на едно дисциплинарно производство, ако смятате, че само такова ние може да образуваме и да разгледаме, могат да се изяснят всички релевантни факти и обстоятелства и тогава това производство, разбира се, би могло да приключи със заключение: „не, не са допуснати тези дисциплинарни нарушения; не, не е налице основание за предсрочно освобождаване на главния прокурор“. Същото се отнася, между другото, и за тази процедура.

И освен това, и с това ще завърша, не е нужно ние да постановяваме решение, с което да откриваме каквато и да било процедура в хипотезата на чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт. Тази процедура е открита с акта на внасяне на предложението на министъра на правосъдието във Висшия съдебен съвет, защото по общото правило на Административнопроцесуалния кодекс, когато не е изрично предвидено в специален закон, че се постановява нарочен акт за образуване на съответното административно производство, то то се счита образувано с подаване на искането до компетентния административен орган. Това само за малко уточнение, за да не вземем да се загубим в гласуването по решението за образуване на производството. Производството вече е образувано и ние водим шест или седем часа дебат по него.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, г-жо Дишева!

Аз, г-н Гешев, Ви предлагам накрая да вземете отношение по всички въпроси, които искате.

Господин Новански, тъй като той иска думата. (Намесва се Йордан Стоев без микрофон: Аз искам...) Вие искате точно сега да реагирате преди ... (Прекъснат.)

ЙОРДАН СТОЕВ: Много кратък ще бъда.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре. Господин Стоев, заповядайте! И след това г-н Новански за кратко също ще вземе думата.

ЙОРДАН СТОЕВ: Взимам право на отговор. Понеже г-жа Дишева манипулира мои думи, съм длъжен да отговоря. Никога не съм казал, че г-н Стоилов е действал с користна цел или под натиск. Единствено цитирах публикации от сайтове, като изрично заявих, че не вярвам в тях. Цитирайки, с цел да дам пример, че както аз не вярвам в тях, така и нас не би следвало да ни убеждават да вярваме в сходни публикации, с които се обуславят твърдения в писанията на министъра на вътрешните работи.

Благодаря!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Господин Новански, имате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Приемете, че аз се съмнявам, г-н Стоев. Ако г-н министърът (той е тук) иска, нека да заяви. Така съм Ви разбрала думите.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Накрая ще се изкажа, обобщавайки предложенията. Нека да не прекъсвам дискусията.

Господин Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря, г-н Министър!

Нищо старо няма да кажа и нищо няма да повтора. Ще Ви кажа аз какво забелязвам. По същество не съм говорил. Идеята на законодателя била такава или пък не била такава. Ама защо никой не попита законодателя каква му е идеята, а се налага да слушаме свободни съчинения? Ако приемем тезата на г-жа Керелска, ви уведомявам, че аз в рамките на три дни внасям предложение за

отстраняването на г-н Лозан Панов от поста му на председател на ВКС, защото в качеството му на управляващ на Съдебната палата в гр. София допусна да се заснеме клип с цинично съдържание и прославящ употребата на марихуана в България, като смятам, че с това си действие той урони престижа на съдебната власт. Нищо, че мина повече от една година от тази история. И бъдете сигурни, че ще събере три или пет подписа. Да Ви питам тогава няма ли да говорите за изтекли преклузивни срокове. А всъщност най-добре е да сезирам министъра да свърши тази работа.

Дали споделят или не споделят адвокатите моето мнение за Вас, г-н Панов, това е без значение. Станете адвокат и ще разберете, че адвокатът има самостоятелно мнение и няма началници, че даже и партийни.

Сега за „мутренските“ начини. Ще Ви разкажа история от миналата седмица, пък Вие ще прецените дали ще я приложите към днешната ситуация (към днешната, а не към днескашната, между другото). Много настоятелно ми се обясняваше в Министерския съвет, че ако няма отчетност на главния прокурор, финансирането по трите проекта на ВСС, а именно Единният портал, ЕИСС и медиацията в Плана за възстановяване и развитие щели да спрат. Като че ли Висшият съдебен съвет има законодателна инициатива, а не Министерството на правосъдието. Нали разбирате, че с такива „мутренски“ прийоми доникъде няма да стигнем? Какво се целеше с тази работа, аз се досещам, надявам се и Вие да разбирате.

И последно, и наистина повече няма да кажа нищо. Да ми развива теории за уронване на престижа на съдебната власт човек, допуснал заснемането на циничен клип в Съдебната палата, или върховен съдия, който ползва ведомствено жилище 12 години извън всякакви закони, наредби и правила, това ми идва наистина в повече.

Вярно е, че моралът в днешно време стана разтеглива категория, но всяко нещо си има граници.

Благодаря!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Може би да дадем думата на г-н Гешев, защото не виждам вече някой, който ... (Прекъснат.)

ЙОРДАН СТОЕВ: Господин Панов иска сигурно право на отговор.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре. Господин Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Уважаеми колеги, от вчера разполагам с решението на Инспектората във връзка с проверката, която вие инициирахте. Ще запозная обществеността с това решение на Инспектората. Решението е категорично, надявам се то да стане достояние на обществеността. Това по въпроса, който постави г-н Новански.

По въпроса, който повдигна г-жа Дишева. Госпожо Дишева, аз също ще подкрепя предложение за отстраняването на г-н Гешев и иницирането на производство, така че наред с Вас имаме вече и втори участник.

Благодаря!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря! Предлагам г-н Гешев сега да ... (Реплика: Госпожа Марчева.) Добре, вижте, аз няма да Ви откажа думата, но ако трябва всички, които са участвали в днешната дискусия, да направят реплика на някой, доуточнение или допълнение на своите изказвания, нека да видим дали да започваме някакъв втори или трети кръг в тази дискусия.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, г-н Стоилов, аз имам въпрос, понеже се засегнаха... (Прекъсната.)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Към кого?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Към Вас.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Към мен?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре, задайте го тогава.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: За мен е важен и сега ще Ви обясня защо. Надявам се правилно да ме разберете, както и колегите. Излизам извън правния аспект вече на обсъжданията, защото аз казах това, което мисля от правна страна, понеже съм съдия и считам, че трябваше да обсъдим. Тези шест-седем часа въобще не са били безполезни, защото законодателят не е свършил задачата си да напише един текст. Така че тълкуванията бяха необходими, за да е ясно кой какво мисли.

Но аз искам да попитам следното, понеже на ВСС е поставен за решаване днес според мен един политически въпрос с юридически средства, и когато изслушвахме през 2019 г. г-н Гешев като кандидат за главен прокурор, аз тогава изказах свое мнение, което продължавам да поддържам. И то е, че основният въпрос, когато се говори за реформа на прокуратурата, не трябва да е личността на главния прокурор. Замяната на един главен прокурор с друг не решава въпроса със статута, правомощията му, със структурата и модела на самата прокуратура. Висшият съдебен съвет няма дори право на законодателна инициатива. Още тогава казах, че липсата на политическа воля за промяна в модела за функциониране въобще на прокуратурата няма как да бъде решена за сметка на Висшия съдебен съвет. Затова, и с оглед излезлият преди два дни доклад на Европейската комисия, в който за поредна година се обръща внимание и за отчетността, и за правомощията, и за механизма за разследване на главния прокурор, а между другото, в доклада, или сигнала, на вътрешния министър се твърди, че има данни за извършено престъпление, аз не знам защо към нас се обръщате. Би трябвало да се обърнете към прокуратурата за това. Но така или иначе спорът за личността на конкретния главен

прокурор според мен за пореден път подменя въпроса за правомощията и статута ѝ.

По този повод бих искала да попитам какво предприема Министерството на правосъдието по повод констатациите на Европейската комисия, защото според мен това е важният въпрос. На всички е ясно – и на юристи, и на неюристи, че предложението така, както е внесено, от правна страна няма как – опитвам се да използвам израз, който хем да отговаря на професионалната ми квалификация, хем да е ясен за публиката – то просто е негодно да произведе това, за което е предназначено, от правна страна говоря. И сега, хвърляйки ръкавицата към членовете на ВСС, че ако ние не подкрепим това предложение, сме какви ли не – няма да изреждам епитети и т.н., Вие поставяте пред мен дилемата да се държа като съдия или като политик. Това ми е изключително трудно, повярвайте. Така че въпросът ми е само има ли нещо предприето от Министерството на правосъдието, защото ние ще обсъждаме и доклада на Европейската комисия, и е крайно време да се сложи разделителната линия между това, което има правомощие ВСС, и това, което всъщност е нерешено от страна на политическата класа. Не може да се решават тези политически въпроси на полето на съдебната система за не знам си коя година и за кой пореден път.

Благодаря Ви!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря! Само за да не включвам това по-късно и да не се отклоняваме – аз не принадлежа към политическа класа, г-жо Марчева, както, надявам се, Вие не принадлежите към някаква съдебна или юридическа класа. Класите се формират по други критерии, а кастите се формират (или пък други групи) по критерии, които са различни. Така че надявам се, както много от политиците неуместно употребяват термина „класа“ или поне го употребяват

образно в друг смисъл, ние да се придържаме към смисъла на това, което представляват класите, като хора, които са обособени по повече и по-дълбоки признаци, а не по професията, която осъществяват, или длъжността, която заемат.

Вие казвате, че пред Висшия съдебен съвет е поставен политически въпрос, който трябва да се решава с юридически средства. Мен не ме смущава много тази квалификация, защото ние наистина трябва да си служим с юридически средства и юридически аргументи, но дискусиата, която водим, не е толкова формална и тя наистина има различно обществено-политически и морални аспекти. В това няма нещо скрито. Даже и част от колегите Ви, които говориха тук, засегнаха тази страна, но аз не я смятам за неуместна, ако тя не е просто политическа или някаква друга реторика.

И най-накрая. Когато се избират членовете на Висшия съдебен съвет от Парламента, сигурно не Ви смущава, че това е един политически избор, но после искате всичко това да се забрави. Така че нека да стоим на земята, нека да говорим наистина като юристи и нека всеки да заеме своята позиция предимно като юрист или като някакъв друг в тази дискусия. Аз не предопределям персоналната роля на нито един човек. А това, че има някаква обществена среда и натиск, не го пренебрегвам. Това е труден въпрос, но той е труден както за вас, така и за мен. Всички сме поставени в тази среда и всеки прави своя избор.

Последно. Ние имаме определена тема днес, по която водим дискусиата и ще се произнесем. Ако искате да обсъждаме за това какви реформи законодателни или други по повод на проекти и т.н. трябва да се правят, това е друга тема, аз няма да вляза сега в нея. И затова призовавам наистина да се направят тези изказвания, които се смятат за много належащи и да се ориентираме към приключване на днешната дискусия.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Господин Стоилов, аз искам думата.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Госпожо Чапкънова, Вие искате?

Накратко, да.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви! Тъй като аз засегнах темата за приложението на принципа на случайния подбор при разпределението на преписките и делата, които постъпват в прокуратурата, определено изказването на г-жа Дишева намирам като опит да бъдат преиначени моите думи. Аз никога в моето изказване не съм заявила, че в прокуратурата има създадени, в която и да е прокуратура на мен не ми е известно да има създадени такива специализирани отдели, в които преписките и делата по разпореждане на главния прокурор да се разпределят чрез резолюция на съответния административен ръководител. Напротив, аз многократно обяснявах каква е организацията на разпределение на преписките и делата в прокуратурата, тъй като съм много наясно с тази организация, тъй като съм била почти два мандата административен ръководител на Окръжна прокуратура-Бургас – една от изключително натоварените прокуратури. И неслучайно многократно натъртих, че действително с оглед изпълнение функциите по организация на дейността в съответната прокуратура административният ръководител на тази прокуратура издава заповед, чрез която определя групите, в които се разпределят делата, но в тези групи всички дела се разпределят на принципа на случайния подбор. Това мисля, че поне три пъти го заявих.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря! И сега вече мисля да ...

(Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само две изречения, г-н Министър. Само две изречения по последното изказване.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Недейте, г-жо Дишева, тъй като това е вече информация ... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Позовала съм се просто на предложението, изобщо не съм цитирала изказването на г-жа Чапкънова. Изобщо не съм имала предвид какво тя е казала. В предложението се твърди това, което аз говоря – в предложението и в доклада на министъра на вътрешните работи.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Така е, да, така е.

Сега предоставям думата на г-н Гешев, който може да вземе отношение към повдигнатите въпроси.

ИВАН ГЕШЕВ: Уважаеми г-н Министър на правосъдието, казахте да говорим юридически, като юристи. Ако говорехме юридически като юристи, това предложение – Вашето, заедно с правното нищо на г-н Рашков нямаше да е внесено във Висшия съдебен съвет. И след като евентуално не би било внесено във Висшия съдебен съвет, това би попречило целият дебат, 3/4 от него да се гради върху политически аргументи, журналистически коментари и какво ли още не. Така че първопричината да има неюридическо говорене е един негоден юридически документ, който е внесен във Висшия съдебен съвет. Той естествено поражда след себе си определени последици, които мисля, че описах.

И за да бъда съвсем кратък – сега ще се изкуша да кажа нещо за г-жа Дишева, но тя ще има реплика. (Реплика: По-добре не.) Да не коментирам? Добре. Ще кажа не за г-жа Дишева, принципно.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нали само като юрист говорите, г-н Гешев? Няма проблем, кажете каквото искате.

ИВАН ГЕШЕВ: Принципно говоря, да. Като юрист казвам, не към Вас, изобщо – Главна прокуратура не съществува от моята крехка детска възраст. Бях младеж, надявам се да се върна някога в тези години, но едва ли.

Следващото, което ще кажа. Няма Бюро по охрана, има Бюро по защита на свидетели, но това са едни терминологични уточнения, които нямат значение по никакъв начин.

Следващото, което ще кажа, е, че има администрация към главния прокурор, която има главен секретар, има дирекция „Публична комуникация“, които самостоятелно, на база на определени документи взимат самостоятелно решение в рамките на своята компетентност и аз нямам правомощие да им разпореждам какво да публикуват, какво да не публикуват, включително съм делегирал всички обществени поръчки на главния секретар на администрацията на главния прокурор. Но това са едни подробности.

За разпределението на делата държа да кажа, че – не г-жа Дишева, някой, който се изказа, не помня кой, явно почива информацията му на неверни факти, които го карат да каже неверни неща. А невярното нещо, което чух (не помня кой го каза), е, че има специализирани отдели в Софийска районна и в Софийска градска прокуратура, където не се спазва принципът на случайното разпределение. Това е неистина, няма да кажа „лъжа“, защото ако кажа „лъжа“, ще трябва да означава, че това е умишлено, а аз съм сигурен, че някой от колегите, който говори, беше подведен поради липса на достатъчно информация.

И за да приключа, понеже мисля, че говорих много, за което се извинявам, пак ще кажа, защото много се споменава „проникване“, „нахлуване“ и вече забравих кои терминологии се използват в случая, касаещи действия по разследването на две досъдебни производства под давлением на Военна прокуратура, Военно-окръжна прокуратура и на Специализираната прокуратура, повтарям, две дела, две разрешения от две различни институции за претърсване, съдебни разрешения, явяване на магистрати в необходимия брой, за да извършат тези

действия. Говорим за експерти, говорим за поемни лица, говорим за прокурори, говорим за следовател, говорим за още лица, които са описани в Наказателно-процесуалния кодекс, ..., пред съответната институция, която няма никакъв имунитет, нито лицата, по отношение на които има какъвто и да е било имунитет. В противен случай нямаше да има разрешение от съда. За явяване – каква е целта? С показване на съответните съдебни решения. Според това, което разбрах и което чух от брифинга тези дни на ръководителя на Специализираната прокуратура, провеждан е 15 минути разговор със съответното лице, което има право да допусне тези хора в сградата на Президентството, издаване на пропуски, завеждане от това лице, което колегите твърдят, че е главният секретар Димитър Стоянов, до съответните кабинети, извършване на действията и записването му в протокола, както повеляват разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

И последно. Присъствие на лица от Бюрото по защита на свидетели е в резултат на техните уредени в закона функции. В резултат на тях наблюдаващи прокурори са преценили, че трябва да осъществят своите функции по обезпечаване на съответните местопроизшествия – един или двама на местопроизшествие, поради простата причина, че колегите са преценили, че това не може да бъде извършено от служители на МВР, защото както ми обясниха, не са имали доверие към Министерството на вътрешните работи. Задължение на всеки служител на Министерството на вътрешните работи е да докладва на министъра си, т.е. всичко приключва, ако искаш да извършиш някакви действия по разследването, в момента, в който разбере МВР. Поради тази причина същият подход е използван при висши държавни служители, като министър на околната среда и водите, Министерство на околната среда и водите – едно; заместник-министър на околната среда и водите – две. Това е фактическата обстановка. Аз

не мога да забраня журналистически или политически, или журналистически и политически интерпретации с всякакви определения. И при тази фактология не мога да нося отговорност за журналистически и политически тези, нито прокуратурата може да носи такава отговорност. Пак казвам, подкрепям всички колеги, които направиха неща, които не са правени в новата ни история, за всякакъв вид престъпления – няма да ги повтарям, казах ги, включително и за престъпления по отношение на лица на висши публични длъжности. И ние като български граждани трябва да си отговорим има ли недосегаеми лица в България, и ако има, г-н Стоилов, може да инициирате изменение в съответното законодателство и да бъдат вкарани тези лица със съответния имунитет, и тогава няма да обсъждаме такива въпроси.

Благодаря Ви!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Сега дойде времето аз също да направя известно обобщение, тъй като бяха поставени и въпроси. Няма да се връщам, за да не подновяваме дискусията, към определени факти или тяхната правна квалификация, а това, което смятам само за най-важно, преди да предложа как да процедираме по произнасянето на предложението, което съм направил.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет,

Уважаеми г-н Главен прокурор,

Няма недосегаеми лица. Според Конституцията има лица, които са с определен имунитет и определен ред, по който той се сменя. Така че мисля, че и самият Висш съдебен съвет няма претенция да бъде, обществено да го нарека, недосегаем, има си също юридически процедури по отношение на членовете на Висшия съдебен съвет и мисля, че ние всички трябва да се придържаме към тях. В този смисъл аз го казах и го подчертавам, че за мен поддържането на

независимостта на съдебната власт не е тъждествено на недосегаемост на някакъв отделен орган или длъжностно лице.

Аз смятам, че тази дискусия, въпреки че беше тежка, продължителна и конфликтна на моменти, дори в някаква степен, ако търся доброто в нея, с нещо е допринесла за развитие на правото, както се съдържат такива квалификации понякога като основание за допустимост на част от делата. Казвам „развитие на правото“, защото тя се води за първи път и поради това, че законовата уредба не е изчерпателна, а вероятно е и недостатъчно ясна в някои от въпросите, които тук се налага да обсъждаме. Дискусията дори надхвърли темата, но аз ще се опитам да се придържам почти изцяло към нея.

Смятам, че българските закони като цяло и в основни линии са в унисон с европейските, т.е. мисля, че ние по-малко извинения, оправдания трябва да търсим, че, виждате ли, нещо има нормативно недоправено, изключвайки някои слаби, наистина противоречиви или пък разпоредби, въведени с други мотиви, не в защита на обществените интереси, но големите проблеми си остават в областта на правоприлагането. Според мен аргументите в повечето изказвания бяха предимно юридически, но правото не бива да се усложнява допълнително до степен, че хората да остават с впечатление, че то не се създава и прилага, за да решава реални проблеми, а е нещо мистично или спекулативно, защото опитът по някой път да отваряме какви ли не, по-свободно казано „ръкави“ на дискусиите, да хващаме едни или други отделни алинеи, вместо да създават повече яснота и да ни доближават към поставените проблеми, като че ли затлачват и убиват същината в такива дискусии.

Тъй като няколко души поставиха въпроса, да не го избегна, трябва да заявя, че не съм поставил искания нито преди, нито след назначаването ми за министър, за бъдещи назначения. Може би

членовете, някои от членовете на Съвета очакват да направя публичен отказ за заемане на държавни длъжности, за които нямам предложение.

Редица години аз съм се занимавал с юридическа и с политическа дейност, така че в никой случай не съм действал, принуда е силно казано, но чрез някаква заплаха или под някакъв натиск. Напротив, налагало се е да вземам решения, които не са били политически и професионално изгодни за мен. В края на краищата, човек претегля аргументите много пъти, Вие като юристи го знаете. В една позиция няма еднозначна страна, която изцяло да елиминира другата, но в края на краищата правиш избор на това, което смяташ, че е правилно. Още по-малко може да става дума за действия при някаква грешка, така че тук няма никаква грешка, още по-малко в юридическото значение на този термин.

Последните промени в Конституцията са от 2015 г. и последвалите ги промени в Закона за съдебната власт, те са продиктувани от тях, не са изцяло синхронизирани и завършени, но това е нормативната база, с която разполагаме.

По отношение на Плана за възстановяване и устойчивост, ако е имало повече въпроси към членове на Висшия съдебен съвет, то е по простата причина, че повечето проекти са подготвени и представени от Висшия съдебен съвет. Аз самият съм казвал, че тези въпроси трябва да се обсъждат заедно с Министерство на правосъдието. Ние предвиждаме може би още едно-две обсъждания по тази тема, а от страна на Европейската комисия са по-големите очаквания не за самите проекти и фишовете, в които те се намират, а за това какво се предвижда в областта на подобряване на върховенството на правото, тоест какво Планът трябва да направи допълнително, така че тук няма някакъв инцидент. Това са въпроси, които може би след представянето на Плана, ще продължат да се отправят към неговите вносителите.

Втората група въпроси, по които констатирам, че с редица от Вас имаме концептуални различия - те са по няколко проблема, и може би се дължат, както стана ясно и мисля, че това трудно може да се опровергае, че при подобни случаи, които е разглеждал Висшия съдебен съвет и то за непродължителен период, е формирал противоречива практика.

ИВАН ГЕШЕВ (на изключени микрофони): Няма такива случаи...

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Е, такива бяха... (Реплика на Иван Гешев на изключени микрофони) Става дума... Добре, аз съм останал с такова впечатление при това, което беше поставено в дискусиата, тоест до колко еднакви са критериите.

Но, как разбираме разделението на властите? Висшият съдебен съвет е самостоятелен, но не самостоятелен, изолиран и затворен в себе си държавен орган.

По отношение на правовата държава - да, наистина тя изисква независимост на съдебната власт, затова и съществува отделен орган за нейното управление и защо се опасявате, че някой нарушава самостоятелността на Висшия съдебен съвет, като аз съм единствен вносител и всеки един от членовете изразява своето мнение, а Вие без мен - над 20 души, вземате решение по предложението? Това, че мога да сезирам този орган, какво нарушаване на независимостта на Висшия съдебен съвет е, ако въобще трябва да се пренася към Висшия съдебен съвет категорията „независимост“, която е всъщност принцип за дейността на отделните магистрати и решаващите органи, включително Прокуратурата до голяма степен, най-вече - съдът?

И по съотношението между тълкуване и прилагане. Трябва да отбележа, че празноти в законодателството, това - по повод едно-две изказвания, се преодолява чрез аналогия, а не по пътя на тълкуване.

Разбира се, тълкуването винаги е необходимо средство и в тази област, но няма метод на тълкуване, който води до абсурдни резултати. Тук не искам да се държа като преподавател, но все пак се налага на някои от членовете на Висшия съдебен съвет да го напомня.

Третата група проблеми вече засягат допустимостта, основателността и обосноваването на предложението, което съм направил.

Заклучението на моето предложение е ясно. Каза се, то е и пред Вас, не мисля, че се нуждае от някакво изясняване този петитум и да не губя време да го цитирам. Той е формулиран. (Реплики на изключени микрофони)

На основание чл. 170, ал. 5 във връзка с чл. 173, ал. 3 от Закона за съдебната власт в качеството на министър на правосъдието на Република България правя предложение пленумът на ВСС да се произнесе за наличието на обстоятелства по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от поста „Главен прокурор на Република България“. (Говорят на изключени микрофони)

Така че Вие се произнесете по този въпрос. Оттам нататък следва дали ще се постави на гласуване диспозитива дали освобождава или не освобождава съответното лице.

Казвате, че искането, което съм внесъл е до голяма степен бланкетно, то е по-скоро препращащо. Аз не оспорвам тази връзка, защото информацията, получена от министъра на вътрешните работи е внесена от мен, тъй като тя съдържа факти, данни и твърдения, от които следват моите мотиви. Смятам за излишно разточителство да ги повтарям на страниците, така че Вие можете да ги оценявате съотнесени с няколкото групи мотиви, които се съдържат в моето предложение, а правната квалификация е моя и по нея е необходимо

Вашето произнасяне. Тъй като аз се ангажирам с нея, а оценката на фактите, данните и твърденията във внесената за обсъждане информация, а днес - в допълнителното представяне на предложението, аз също визирах пряко и определени факти.

Какво е естеството на производството пред Висшия съдебен съвет, това беше един от централните въпроси. Аз съм съгласен, че тук има близост с дисциплинарното производство, дори аз самият обясних, когато получих предложението от вътрешния министър дали няма основание именно да разсъждавам тази информация и придружаващите я данни и факти да бъдат именно използвани за откриване на такова производство. Смятам обаче, че това е неуместно и тази процедура не се покрива нито от гледна точка на материално-правните, нито на процесуалните основания с дисциплинарно производство.

Ако трябва да правя някакъв паралел - това, с което ние се занимаваме, то прилича повече на процедурата по импийчмънт, която у нас се прилага по отношение на президента и ще Ви кажа защо. Тя е различна от процедурата за искане на недоверие към правителството, тъй като тя не може да ни служи като някакво сравнение, защото там се развива по целесъобразност изцяло, докато всяка една процедура по импийчмънт, тук вече не говоря за уредбата по българското законодателство, е замислена преди всичко като юридическа процедура, но тя засяга лица на определени висши длъжности и там вече самата преценка на юридическите мотиви е съчетана с други, които са свързани с тях.

Защото правото, ние си даваме сметка, не е една опростена дейност на простата квалификация на едни факти, защото ние не сме тук, за да преценим дали един договор е с настъпил падеж и дали лицето е платило или не по него, дали е в забава, дали дължи някакви неустойки и така нататък. Правото има две други, в много случаи

необходимими връзки - едната е в посоката към морала, другата е в посоката към политиката или това, което са някакви обществени очаквания. Така че процедурата по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията е една кореспонденция на правото с всички тези неща, но тя е правна именно защото ги интегрира в себе си. Това не са просто някакви идеологически или отделни политически възгледи на един или друг човек, на една или друга група от хора. (Говорят на изключени микрофони)

Конституцията. Можете, ако Конституцията и законът препращат към този източник и това го има в правните разпоредби. (Всички в залата говорят)

Защото когато ние... (Прекъсват го. Всички говорят) Не, не! Ще Ви разясня, господин Гешев. Когато ние правим оценка дали нещо накърнява престижа на съдебната власт или на лицата, които са в нея, ние по необходимост прибягваме до такива външни на правото критерии, защото правото ни праща, Конституцията и законите. Те не са описали какъв е точният стандарт, за да приемем дали даденото лице отговаря на този стандарт. Това можем да направим в предишните две основания. (Прекъсват го)

Моля? Етичният кодекс. Аз затова соча, че намирам и в Етичния кодекс, че са направени нарушения. (Прекъсват го. Говорят на изключени микрофони)

Аз не се позовавам. Аз не се позовавам на... (Говорят на изключени микрофони)

Това е вече съвкупност от обстоятелства, които - Вие сте хората, които трябва да прецените. Вие не сте задължени да ги пренесете, но Вие сте тези, които по съвкупност трябва да ги прецените.

Според мен дисциплинарното производство е неприложимо към тримата най-висши ръководители в съдебната власт. Вие как си

представяте да влезем в едно дисциплинарно производство и евентуално, ако сметне за необходимо Висшият съдебен съвет да наложи забележка на председателя на някое от върховните съдилища или на главния прокурор, или да го понижи в ранг и той да е в състояние да изпълнява пълноценно своите функции? (Всички говорят)

Говорим какви дисциплинарни наказания фигурират. (Реплики) Аз затова Ви казвам да не ни пращате и затова свеждам нещата до това, че дисциплинарното производство в случая не ни помага, тъй като по отношение на тримата най-висши ръководители на съдебната власт може да се отговори, че те са пригодни да вземат длъжността или че не са. Няма междинна оценка, която именно е характерна за дисциплинарните производства по тях и затова е предвидена допълнителна съдебна защита, след решенията на Висшия съдебен съвет.

По отношение на това дали аз мога да направя предложението. Смятам, това е моето становище, че министърът на правосъдието притежава активна легитимация да прави предложение пред Висшия съдебен съвет и то се съдържа в чл. 130в, т. 3 от Конституцията, защото тримата ръководители са и магистрати. При освобождаване те няма да останат на длъжността в съдебната власт, затова аз смятам, че Конституцията макар и лаконична в широкото разбиране на т. 3 от цитираната разпоредба ни дава възможност, отделно от това, което вече сочи по-нататък Законът за съдебната власт.

Накрая - по този въпрос, откриването на производството и произнасянето по същество. Конституцията и законът са дали правни средства изначалната категоризация да бъде обсъждана, тъй като имаше тук едно изказване, че, виждате ли, ако се сметне в хода на обсъждането това по какъв ред се движи процедурата и че тя е

необоснована, това да придаде недопустимост на разглеждането на искането. Според мен такъв омагьосан кръг трябва да бъде разсечен и ние да се произнесем в последователността на въпросите.

И вече в заключение - по какво смятам сега, че трябва да се произнесем, като произнасянето по всеки въпрос е предпоставка за произнасяне по следващия, защото те се намират в логическа и правна обвързаност.

Първото е предложението или искането на министъра на правосъдието да се остави без разглеждане, защото липсва активна легитимация или че то не отговаря на изискванията за образуване на дисциплинарно производство срещу главния прокурор. Най-подробно това беше обосновано от господин Петров, но и почти всички членове на Прокурорската колегия, повече или по-малко, приведоха такива мотиви, тоест да се отклони въобще, макар че според мен е хубаво, че днес дискусиата засегна както процедурната, така и страната по същество, тоест тя изпълни своето предназначение и не беше осакатена в нито едно отношение.

Второто, ако се отклони това предложение или пък се приеме, че процедурно този въпрос все пак е както в моите правомощия, така и с оглед на съществуващата конституционна и законова уредба, че той трябва да се разглежда - нещо, което аз след като съм го внесъл, естествено, го смятам за обосновано, е, че сме открили производство на основание на моето писмено внесено предложение, допълнено и конкретизирано пред Вас в днешното заседание.

Тук вече има различни възможности. Ако господин Гешев желае допълнително да се запознае, да даде някакви отговори, контрааргументи, с моето изложение, това е възможно, защото част от тях са били изложени, да го нарека, в заседанието, а не изцяло в писмено внесено предложение. Искането оттук нататък вече, според

също няколко изказвания, макар и допуснато за разглеждане, трябва да бъде прекратено, защото е изтекъл срокът, но тук пък се правят някакви препратки към дисциплинарното производство, но, така или иначе, тези, които се позовават на тях ги използват. (Говорят на изключени микрофони)

Не, не! Аз ще стигна за обосноваването. Това е последният въпрос, но на няколко пъти се казваше, че ние преди да разглеждаме обосноваването във връзка с чл. 310 - да не влизам в детайли, всъщност са изминали шест месеца и по тази причина министърът на правосъдието към днешна дата, или който и да е, не може да сезира Висшия съдебен съвет.

Аз съм съгласен с тези, които казаха, че ние сме в условията на едно особено производство, което е оскъдно нормативно уредено. То има конституционни основания, само като основанието за крайния резултат има една законова уредба в няколко текста, които цитирахме и би могло Висшият съдебен съвет, но той не направи това, да приеме специални правила, по които да се проведе обсъждането на внесеното предложение, тъй като е възможно при неуредени случаи в съответствие с Конституцията и закона, това, според мен, вече не е необходимо, тъй като, така или иначе, ние проведохме тази дискусия, но това също е някакъв въпрос.

И накрая, ако бъдат преминати тези етапи, които се съдържаха в днешната дискусия, това е произнасянето по същество на основание - няма да го чета отново, тъй като на въпроса, който и преди малко беше отправен, аз го казах и тогава вече е въпрос на съотнасяне на факти и данни към посочените основания, всеки един да изрази отношението си към основателността и обосноваването на направеното предложение. Тук вече е въпрос за стандарта, който всеки един от

членовете на Висшия съдебен съвет формира с оглед на нормативно установените изисквания.

И вече съвсем накрая, искаме или не искаме, след приключването на тази точка от дневния ред, темата ще има продължение. Не непременно във Висшия съдебен съвет, а с мое или без мое участие тя ще продължи да занимава и обществото. Виждам, че и днес е започнала дискусия в парламента. Утре тя ще продължи, тъй като сме поканени във връзка с темата, не знам точно как е формулирана, за да се информира парламентът.

Като министър на правосъдието аз съм връзката между Висшия съдебен съвет и парламента. Откровено казано, не ми давате много аргументи в полза на един конструктивен диалог, тъй като аз не съм от тези, които искат да се приемат крайни решения, които дори и да излезе, че решават някакъв моментен въпрос, обикновено задълбочават съществуващите проблеми и го казвам като човек, който е имал възможност да участва в направените досега промени на Конституцията, някои от които са вървели в една посока, скоро след това - в друга, на някаква такава политическа аритметика - от колко души да се състои една или друга квота, че нали виждаме, както и да се делят тези квоти, в някакъв момент други фактори се оказват доминиращи и тази нормативна математика не е основното, което е в състояние да решава реалните проблеми в съдебната власт.

Аз дори съм резервиран към необходимостта от наличието на специален закон за съдене на главния прокурор, тъй като не е въпросът как може да бъде съден главният прокурор, а как главният прокурор да действа, така че да е ефективно дейността на Прокуратурата. Аз съм за това да имаме силна, ефективна и отчетна Прокуратура, друг е въпросът обаче кой, как и в какво вижда нейната сила. Това е вече... (Иван Гешев го прекъсва, говори на изключени микрофони)

Не на изпълнителната власт. (Реплика на Иван Гешев без микрофон) Не, аз нищо не внасям. Това, което смятам, че сега може да направи парламентът е във връзка с неговите правомощия по чл. 84, т. 16, предложение второ, тъй като парламентът изслушва доклади на главния прокурор, но аз смятам, че инициатор на тези доклади може да бъде не само главният прокурор, но и парламентът, поставяйки определени въпроси за прилагането на даден закон или разпоредби, за наказателната политика и така нататък. Другото са въпроси, които не са в моята компетентност. Още повече, аз Ви казах, че имам много по-задълбочено отношение към конституционната уредба и смятам, че трябва да се използват средствата, които дава Конституцията и законите, а такива средства в основни линии съществуват, но когато те не се употребяват пълноценно и по най-добрия начин, обикновено дискусиата се пренася на най-високото ниво и се търсят други решения. Това казвам. (Реплики)

Не, не! Аз не засягам този въпрос. Произнесъл съм се по него като мнение, но такова мнение могат да имат и различни хора, различни управляващи, различни политически формации, така че сега Ви предлагам да преминем към гласуване на въпросите. (Говорят от залата без микрофони)

Това е произнасяне по същество, ако другите въпроси... (Прекъсват го)

Да, да! Точно така.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Стоилов, може ли колегите, които говорят в залата да говорят на микрофон, защото ние не чуваме!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Аз ще кажа, ако се преодолеят и се подкрепят предшестващите предложения, които съм длъжен да поставя на гласуване, тъй като те бяха формулирани от членове на Висшия съдебен съвет във връзка с допустимостта, във връзка с това при

откритото производство по какви обстоятелства трябва да се произнесем, и ако те бъдат преодоленни, тогава вече ще се гласува по същество за отстраняването на главния прокурор.

Това беше уточнението в диспозитива. Мисля, че тук няма никакви неясноти. (Иван Гешев говори без микрофон)

Аз го формулирах. Ако трябва, той да го уточни. Казах - предложението да се остави без разглеждане. Ако искате, Вие си го формулирайте, аз не Ви отнемам авторството. По смисъл го предадох съвсем точно. Редакционно си го формулирайте. (Всички говорят)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Микрофоните, колеги! Моля! (Продължават да говорят на изключени микрофони)

Микрофонът, господин Магдалинчев! Извинявайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Фактите, които се изнасят не потвърждават обстоятелствата и не дават основание за искане за отстраняване на главния прокурор. (Всички говорят)

Аз затова питам, защото се говори така, по този начин, да се знае за какво става въпрос.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Аз Ви предлагам следното - тъй като започна дискусия по самата първа точка от гледна точка на допустимостта, предлагам да се формулира предложението на господин Петров, господин Магдалинчев, ако иска, тъй като те засягаха различни основания за допустимостта, като едното изключваше, а другото включваше възможността на министъра да иска, така че ще Ви оставя да формулирате двете предложения, за да може да се гласува в рамките на първия проблем по допустимостта във всичките вариации на това предложение.

Заповядайте! (Реплики)

Ако всеки, който иска да формулира предложение във връзка с допустимостта, оттам нататък ще зависи дали ще продължим по-

нататък, така че нека да рационализираме нашата дискусия, да приложим принципа за процесуална икономия и да чуем, госпожо Имова, ако имате предложение по формулировката на въпроса за допустимостта, след това и господин Гешев има свое предложение в тази част. Заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, господин Стоилов.

Аз имам... Всъщност, очертават се три момента. Вие очертахте два от тях, като прескочихте диспозитива за допустимостта. Аз ще го напомня и ще го предложа в два варианта, защото, господин Стоилов, Вие предложихте диспозитив със съдържание искането да се отхвърли, без да уточняваме, основният диспозитив е искането да се отхвърли. След това - другият диспозитив, е искането да се отправи предложение до президента за отстраняване, нали така? Тоест, и двата варианта на този диспозитив, тоест и двата диспозитива поотделно съдържат произнасяне по същество, но преди това би следвало Пленумът да вземе становище относно допустимостта, защото се изложиха, и не само... (Прекъсват я)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Госпожо Имова, нямаме противоречие...
(Вероника Имова продължава да говори)

ВЕРОНИКА ИМОВА: Относно допустимостта, относно редовността...

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Не, не! Само да ме чуете!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Моля Ви!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Нямаме противоречие. Въпросът за произнасянето по същество аз го оставих за най-накрая, като логическо следствие.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Може ли да продължа?

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Само, ако има някой предложение по формулирането на въпроса за допустимостта, различно от двете

предложения, които вече чухме. Да чуем редакция. Няма смисъл да зацикляме в едно и също нещо.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Моля Ви! Имам предложения по допустимостта.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Да, формулирайте ги.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Остава без разглеждане предложението, поради липсата на процесуална легитимност на министъра на правосъдието. Точка.

Втори диспозитив по допустимостта - оставя без разглеждане, поради изтекъл преклузивен срок и поради явна фактическа необоснованост, която е неотстранима.

И, трето. Има и друг диспозитив, пък във връзка обаче не с допустимостта, а с редовността. Това е предложение на колежата Пашкунова, която приема, че предложението следва да се остави без разглеждане до отстраняване недостатъците, свързани със съдържанието му.

Това е пък нов вариант на предварителна проверка, която съдържа две основания: едното основание е по допустимостта на искането, което, разбира се, има два варианта. И другото основание - по неговата редовност.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре. Благодаря.

Аз предполагам, госпожо Имова, във Вашите определения не се произнасяте едновременно по допустимостта и по основателността на исканията, а що се отнася до ...

ВЕРОНИКА ИМОВА: Господин Стоилов, не съм казала такова нещо!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Това следва от предложението Ви. То е в две отделни изречения.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Казах, че първо ще се произнесем по допустимостта, след това по редовността, След това по основателността.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Да, разбрах. Разбрах.

ВЕРОНИКА ИМОВА: За което Вие говорите.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре, но само да кажа и друго, че преценката за това дали е настъпила давност е по отношение на различни обстоятелства. Ние не можем да се произнесем генерално по въпроса за давността, след като става дума за различни факти и предлагам да не затъваме в това блато, в което ни вкарвате.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Господин Стоилов, въпросът за давността е материално-правен, както много добре знаете.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Точно така, да.

ВЕРОНИКА ИМОВА: А тук става дума за преклузивен срок, който е процесуален срок. Няма повече да говоря!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре. Сега, господин Петров, формулирайте Вашето предложение.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Моето предложение е следното - На основание чл. 312, ал. 2 от Закона за съдебната власт, Висшият съдебен съвет реши: оставя без разглеждане като недопустимо внесеното предложение на министъра на правосъдието за отстраняването на главния прокурор Иван Стоименов Гешев, защото е направено от лице, което не е легитимирано от Закона за съдебната власт да направи предложение за предсрочното му освобождаване.

Ако трябва двете предложения на госпожа Имова да ги обединим към този диспозитив може би трябва да изглежда: На основание чл. 312, ал. 2 и чл. 310, ал. 1 от Закона за съдебната власт това, което Ви прочетох досега, и накрая да завършим - и поради

изтекли давностни срокове. (Реплики: „Не са давностни!\", „Не са давностни, а са преклузивни!\")

ВЕРОНИКА ИМОВА: Не са давностни сроковете, колеги. Преклузивен е срокът и той е 6-месечен.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Предлагате общо да го гласуваме това, нали? (Говорят на изключени микрофони)

Видях, че има от монитора - госпожа Керелска, госпожа Дишева, ако по проектите, формулирани предложения за решения, накратко и последователно кажете Вашите редакции.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз считам, че поясняването защо оставаме предложението без разглеждане, че са мотиви. Ако искате да се пишат кратки мотиви, това трябва да бъде мотивната част. Иначе, просто трябва да се произнесем по допустимостта на предложението. И това трябва да бъде диспозитивът. Това е моето съображение.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре.

Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

По направеното предложение, не разбрах дали двете се обединяват, но ще взема становище по хипотеза, че двете се обединяват. Това чух като становище и на госпожа Имова, и последното предложение на господин Петров.

Абсолютно недопустимо е да се гласува... (Прекъсват я)

ВЕРОНИКА ИМОВА: Аз не искам да се обединяват! ...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първото предложение, добре, господин Петров го направи. Господин Петров го направи.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Съжалявам, аз не съм. (Всички говорят)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не може да се произнасяме с едно решение за това дали е компетентен министърът на правосъдието да прави предложение в конкретния случай за предсрочно освобождаване

на главния прокурор и със същото решение да гласуваме дали твърдените от него дисциплинарни нарушения или не знам какво си, са погасени по давност.

Първо трябва да се прецени с гласуване дали министърът на правосъдието има компетентност. Едва след това, ако приемем, че неговото предложение е допустимо на това основание, като направено от компетентен орган, легитимирано по закон, следва да поставим на обсъждане въпроса дали, първо, е обосновано. Ако не е обосновано, ще споделяме ли предложението на госпожа Пашкунова да го оставяме без движение с указания за отстраняване на нередовност, изразяваща се в липса на достатъчно фактически и/или правни съображения, и така нататък. И едва след това да се постави на обсъждане въпроса дали, ако приемем, че в случая сме в дисциплинарно производство, има приложение на сроковете по чл. 310.

И тук го повтарям за N-ти път - ние имаме твърдения за много факти и обстоятелства, за различни по вид нарушения. За тях давността започва да тече от различен момент, поне поради две обстоятелства. Първо, заради фактическото им осъществяване в различен момент и, второ, заради различната законова регламентация - от кога започва да тече срокът по чл. 310, ал. 1, ал. 3, ал. 5 евентуално, така че в тази последователност само може да бъде проведено гласуването.

До тук говоря само за допустимостта. Нека първо да решим въпроса какво счита мнозинството - допустимо ли е министърът на правосъдието да прави такова валидно предложение, допустимо за разглеждане. Оттам насетне - останалите въпроси.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря.

Господин Магдалинчев също има предложение.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Уважаеми колеги, както добре знаете, в задължение на органа, който предлага процедурите, е да се предложи проект на решение. Аз, доколкото разбрах, предложения проект на решение от министъра на правосъдието е следният: На основание чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173, ал. 3 от Закона за съдебната власт предлагам на Пленума на Висшия съдебен съвет да се произнесе за наличието на обстоятелства по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от поста „Главен прокурор на Република България“.

Мисля, че това беше диспозитивът на решението, който предлагат. И ние трябва да гласуваме по това предложение, първо на предложителя.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Добре, благодаря Ви.

Аз съм вносител, това предлагам. Ако Вие го отхвърлите, вече ще прецените дали се налага да гласувате нещо друго или не, или да приключим с тази точка.

Така че, подлагам на гласуване... (Прекъсват го)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ама, колеги, тук има повдигнати въпроси...

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Подлагам на гласуване искането за... (Прекъсват го)

ВЕРОНИКА ИМОВА: Това е гласуване по същество, колеги. Не е гласуване по допустимост... (Реплики)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Така е, но всеки, който има възражения по допустимостта, те се интегрират в това той да ги отхвърли, така че той вече да прецени по какви мотиви - дали по процесуални, по материали и така нататък, така че аз подлагам на гласуване следното предложение:

На основание чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173, ал. 3 от Закона за съдебната власт в качеството на министър на правосъдието

на Република България правя предложение Пленумът на Висшия съдебен съвет да приеме решение, с което се произнася положително за наличието на обстоятелствата по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от поста „Главен прокурор на Република България“.

Моля да се гласува това предложение...

ВЕРОНИКА ИМОВА: Не, няма да гласуваме такова предложение. Не, не! (Всички говорят)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Защото то се разстла на три-четири вариации на процедурни предложения...

ВЕРОНИКА ИМОВА: Ама, ние не сме в процедура по същество, колеги!

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Така че Вие ще се произнесете по съществото, в което се инкорпорират и мотивите по допустимостта, така че... (Прекъсват го)

ВЕРОНИКА ИМОВА: А, не! Не! (Смее се) Абсурд! Абсурд, не можем да съчетаем мотивите за допустимост с мотивите по същество. Това са два различни етапа от произнасянето на всеки решаващ орган, сезиран, с даден въпрос правен... Абсурд! Моля Ви се, оттеглете такъв диспозитив. Той не отговаря на правилата за произнасяне в нито една процедура, дори да приемем, че процедурата не е дисциплинарна, а е близка до... (Прекъсва връзката) Първо, трябва да се произнесем по допустимостта!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, извинявайте, но освен това ние не сме водили и дебат по същество. Имаше колеги, които изразиха мнения и съображения по някои от пунктовете на доклада на вътрешния министър, но ние на практика днес цял ден водим дебат за допустимостта на това предложение, тоест ние въобще не сме изразили становище по същество и това беше моята теза.

Необходимо е ясни факти, за да можем да разсъждаваме за съотнасянето им към конкретни норми от НПК, от Закона за специалните разузнавателни средства, от Закона за защита на класифицираната информация и да изведем заключение за реагираните нарушения на служебни задължения или неизпълнение на такива. Това цял ден дебатираме - допустимостта на предложението и в какви рамки да се движим и затова с колегата Марчева предлагаме да се укаже срок, в който да се отстранят нередовностите, за да можем да проведем обективно разследване по същество.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Благодаря, госпожо Пашкунова. След малко ще дам думата на господин Петров да формулира своето предложение.

Мисля, че не сме участвали в различни заседания и почти всички, които се изказаха, се изказваха и по двете страни - и по допустимостта, и по основателността на искането. Малцина са тези, които не са взели отношение и по двете страни на въпроса, така че, според мен, дали вече ще влезем по-нататък в други конкретизиращи процедури ще зависи от това, което се реши по първия въпрос, така че, господин Петров, заповядайте, за да формулирате Вашето предложение.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря, господин Министър.

Предлагам следното решение: Оставя без разглеждане като недопустимо внесеното предложение на министъра на правосъдието за отстраняване на главния прокурор Иван Стоименов Гешев. Това е. (Говорят на изключени микрофони)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Бихте ли повторили, за да запиша.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Оставя без разглеждане като недопустимо внесеното предложение на министъра на правосъдието на Република България за отстраняване на главния прокурор Иван Стоименов Гешев.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Сега подлагам на гласуване така внесеното предложение. Тези, които са „за“, моля да гласуват.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Моля да конкретизирате основанието, поради което се гласува. Те са три-четири различни хипотези. Не може по друг начин да се подходи, защото ще се преклудира... (Прекъсват я)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Вижте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, господин Стоилов! Ще се преклудира евентуално възможността за други подобни предложения, ако се приеме, че тук се касае и за погасяване по давност. Първото предложение на господин... (Прекъсват я)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Аз също смятам, че е добре Висшия съдебен съвет да сочи основанията, но в края на краищата той преценява как да си формулира решенията.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Петров каза, че министърът на правосъдието няма законово регламентирана компетентност да прави такова предложение. Нека първо да гласуваме това негово предложение. И оттам насетне ще видим накъде ще вървим. Може би ще приключим с гласуването. (Всички говорят)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Да, да. Аз не изключвам.

БОЯН НОВАНСКИ: Господин Петров знае какво е казал и преди малко направи предложение. Сега Вие не сте му преводач.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нито пък Вие, разбира се.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Господин Петров предлага: оставя без разглеждане като недопустимо внесеното предложение на министъра на правосъдието за отстраняване на главния прокурор Иван Гешев. Това е неговото предложение. И по резултата от него ще видим по-нататък...

ВЕРОНИКА ИМОВА: Извинявайте, господин Стоилов, но неговото предложение е само относно липсата на процесуална легитимация за... (Прекъсват я)

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Госпожо Имова, не сте разбрали!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Аз имам други мотиви, че предложението е погасено... (Всички говорят)

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Аз Ви предлагам...

ВЕРОНИКА ИМОВА: ...преклузивният срок и е явно необосновано.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Аз Ви предлагам това предложение да се гласува. Всеки, който има някакви резерви по него, да не го подкрепя, защото ако то не бъде прието, ще се формулират други предложения, които изразяват волята на повече членове на Висшия съдебен съвет. Това е предложението на господин Петров. Аз не мога да редактирам предложенията на членовете на Висшия съдебен съвет. Подлагам ги на гласуване така, както те са ги предложили.

Подлагам на гласуване внесеното от господин Петров предложение и съобразно резултата от него, ще видим дали се налага да гласуваме други предложения.

Тези, които са „за“, моля да гласуват - 12 виждам. Точно ли е? Дванадесет гласа „за“. Благодаря Ви.

„Против“ - 7 гласа... (Реплики) Да, господин Гешев не гласува.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Осем!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Осем гласа, господин Стоилов.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Моля още веднъж тези, които са „против“ да гласуват - 8 гласа „против“, да.

При това положение, господин Гешев не участва в гласуването, от гласувалите - 12 гласа „за“, 8 „против“, решението е прието, така че при приемането на това решение не виждам основание да подлагам на гласуване някакви други предложения, тъй като те биха се оказали в противоречие с волята на мнозинството.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз също считам, че предложението е недопустимо, но с други мотиви.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Това може би ще продължи в дискусиата извън Висшия съдебен съвет, вече тези, които са вносител на предложението могат да го мотивират както искат след това. Мотивите се съдържат в протокола от заседанието. Решението има само диспозитив в едно изречение, така че каквито мотиви смятате към него да добавите, това е Ваша воля.

С това обявявам дискусиите и приемането на решение по т. 1 за приключени и предоставям думата на господин Магдалинчев да продължите успешно работата по останалите точки. Заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, господин Министър.

(Янаки Стоилов излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЯНАКИ СТОИЛОВ

(Заседанието продължава под председателството на Боян Магдалинчев – представляващ Висшия съдебен съвет)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, само искам да попитам - искате ли малко почивка преди да започнем с другите точки. И кои от колегите ще останат, защото доколкото разбрах от Прокурорската колегия някои от колегите ще излязат, за да знаем... (Всички говорят)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Щом се поставя, че може да се излиза от заседанието, аз обявявам, че също ще напусна.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Имам процедурно предложение, господин Магдалинчев, може ли?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Чакайте малко! Колегите казаха, че няма да излизат. Извинявам се много.

Въпросът е: ще определим ли лимит от време, в което да заседаваме с оглед на това, че през целия ден сме тук непрекъснато и след като дойде този лимит и като се изчерпа, прекъсваме заседанието. Утре предлагам да продължим, защото много точки имаме. Сега сме само на първата.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Само да кажа, че утре в 11,00 ч. е насрочена среща с младшите съдии, младшите прокурори и младшите следователи, където те ще кажат желанията си. И ние с госпожа Керелска трябва да отидем. Това означава, че няма да можем да участваме.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, предложението е за 10 минути почивка.

Кажете, колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Господин Магдалинчев, не е ли по-разумно да отложим заседанието за следващия четвъртък, когато да направим извънредно заседание на Пленума.

Всички сме страшно много уморени и не само от това заседание. Напоследък непрекъснато заседаваме, Вие знаете - Съдийската колегия, дневни редове от по 58 точки, 54 точки! Сутрин от 9,00 ч. вечер до 19,00 ч. гледаме напоследък, така че мисля, че е по-добре да го отложим цялото останало заседание, според мен, за следващия четвъртък.

АТАНАСКА ДИШЕВА: В почивка ли сме официално, господин Магдалинчев?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Нека само малко да се уточним още и ще дадем почивка. След малко.

Колега Керелска, обаче, доколкото зная имат намерение част от колегите да излизат в отпуска от следващата седмица, затова поставям така въпроса.

Утре, дори и Вие да имате ангажимент, ако се наложи, това, което се каза за младши съдиите, двама или трима няма да нарушат кворума. Затова казвам, че от следващата седмица част от колегите ще излизат в отпуска и не знам дали ще имаме кворум, това е проблемът. Няма да има кворум - ето, и сега...

По-добре е сега да продължим, да започнем в 16,30 ч., ако искате да изведем по-важните, приоритетните точки и да приключим с тях и утре пак да започнем, примерно от 9,00 ч. или от 9,30 ч., както кажете. Нямам нищо против. Но, много са бюджетните точки, но те не са толкова проблемни, докато другите, които са, да ги изведем и тях и да започнем. И да приключим с тях и утре да започнем отново заседанието, да го продължим. Съгласни ли сте с това? (Всички говорят)

АТАНАСКА ДИШЕВА: До колко часа ще заседаваме, господин Магдалинчев. До колко часа?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Предлагам, ако след 16,30 ч., ако започнем, до 18,30 ч. - два часа. Съгласни ли сте? Да. До 18,30 заседаваме и прекъсваме в 18,30 ч.

Добре, 10 минути почивка.

(след почивката)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: ... до 18,30 ч., както ви помолих одева и ще продължим с другите точки, ако нямате нищо против.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз имам против. Точка 4 също е на Съдийска колегия. Защо я пропускаете?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 4 вероятно ще ни отнеме малко повече време. Така си мисля.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Няма значение. Тя е пак на Колегиите.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Нямам против, но ще отнеме много време. Ще започнат едни дебати. Идеята е ако можем повече точки да отхвърлим, за да ни остане по-малко работа утре. Ако държите няма проблем.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз ще споря дълго по точка 2. Ако искате просто можем да я отложим за утре. Иначе има опасност да изземем половината от времето. Ако ще избираме точки, просто да ви уведомя.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Понеже помолиха някои от колегите този точки да минат по този начин.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нищо. И аз помолвам. Не знам кога са помолили и кога е дадена възможност за това нещо.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не, не. Точка 2 задължително трябва да мине.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: В никой случай точка 2 за утре, уважаеми колеги.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама какво е точка 2!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 2 е предложение на Съдийската колегия до Пленума е проект на решение за оптимизиране на щатната численост на районните съдилища, свързани с назначаване на младшите съдии.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз също ще се изказвам по тази точка.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Продължаваме по тези точки, колеги.

Кой ще докладва? Съдийска колегия на ВСС.

Г-н Панов, заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 2 от дневния ред. С решение на Съдийска колегия мнозинството взе решение.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Панов. Не разбрах, че сме открили заседанието. Имам изказване във връзка с предишната точка, просто пропуснахме да направим нещо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли, г-н Магдалинчев! По първа точка, която приключихме преди малко. Съвсем кратко уточнение. Няма да подлагам на гласуване нищо, просто трябва публично да обявим нещо.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Добре. Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ние постановихме акт, който по всички правила на ЗСВ и на АПК следва да подлежи на обжалване. Понеже това е изричен отказ на административен орган да разгледа по същество искането, с което е сезиран, по мое виждане то подлежи на разглеждане по специален ред, но с оглед на актуалната практика на Върховния административен съд се приема, че подобни откази подлежат на обжалване по общия ред. Така или иначе безспорно е, че

този акт подлежи на съдебен контрол. Мисля, че следва публично да го обявим и да уведомим вносителя на предложението, който по общо правило има правен интерес да обжалва нашия отказ, за реда и срока, в който може да го обжалва, защото иначе по правилата на чл. 140 от АПК срокът за обжалване ще се продължи на два месеца и нашия акт няма да влезе в сила. Това уточнение исках да направя. Извинявайте, просто не се сетих при гласуването на точката.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Има ли други изказвания, защото ще подложа на гласуване това предложение на г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз никакво предложение не правя, г-н Магдалинчев. Ако смятате, че предлагам да приложим законовия текст, просто дължим уведомяване. Ако може г-н Чолаков ако следи актуалната практика на Върховния административен съд да помогне дали подобни откази подлежат на обжалване, съгласно актуалната практика по реда на Глава 10, 197 и следващите от АПК, или по общия ред, което е важно единствено с процесуалния ред за разглеждане.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Тук ме хванахте малко неподготвен, тъй като не съм мислил за това. Дотолкова доколкото все пак има отказ за произнасяне по същество на направено искане би следвало да подлежи на обжалване, но казвам, че не съм категоричен в това свое становище.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Така или иначе ако постъпи жалба ние сме задължени да я препратим на съответния съд. Само с това ако няма такъв изричен диспозитив срокът на обжалване се удължава по 140.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Така или иначе дали подлежи на обжалване или не ще каже съответния съдебен състав.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно така е. По общите правила, които са. Министърът на правосъдието ще прецени дали да го жали, да

го обжалва или да не го обжалва. Ако го обжалва материалите ще бъдат изпратени, ако се подаде жалба ще бъдат изпратени на Върховния административен съд и той ще преценява дали подлежи или не.

Продължаваме, колеги.

Г-н Панов, извинявайте, продължете!

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 2 от дневния ред. Колеги, ще се опитам да докладвам точката сравнително бързо, доколкото ми е възможно. Съдийската колегия с мнозинство взе решение: Съкращава, на основание чл. 30, ал. 1, т. 8 от ЗСВ една свободна длъжност „съдия“ в районните съдилища, считано от датата на вземане на решението, в следните съдилища - Районен съд - Враца, Районен съд - Монтана, Районен съд - Раднево, Районен съд - Чирпан, Ивайловград, Свиленград, Нова Загора, Балчик, Добрич, Разград, Районен съд - Омуртаг, Районен съд - Варна. Разкрива, на основание чл. 30, ал. 1, т. 2 три свободни длъжности „съдия“ в Районен съд - Варна, считано от датата на вземане на решението. Съкращава, на основание чл. 30, ал. 1, т. 8 от ЗСВ една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Севлиево. Разкрива, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ една бройка „съдия“ в Районен съд - Свищов. Съкращава, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Разград и съответно разкрива в Районен съд - Ихтиман. И съкращава, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ една свободна длъжност „съдия“ във Военен съд - София, съответно разкрива в Районен съд - Сливница. Имаше дебат, не всички колеги са съгласни с това решение, те ще могат да изразят своята воля при гласуването.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, г-н Панов.

Изказвания, колеги, по точка 2?

Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз ще гласувам против така предложеното проекторешение, по същият начин съм гласувала и в Съдийска колегия. За да обясня своят вот ще съобщя това, че преди да вземем това решение, което сега е на вашето внимание може би преди не повече от две седмици Съдийска колегия след проведено работно съвещание единодушно се обедини и взе съответното решение на предходно заседание на тази колегия по отношение на това, че за младшите съдии, за които в района на окръжния съд, където те са били младши съдии няма свободно място, всъщност срокът по отношение на тях по чл. 243 трябва да бъде удължен дотогава докогато се освободят съответните места и да бъдат назначени. Извинявайте, срокът е по чл. 240, не по чл. 243 от ЗСВ. Вместо да изпълним това свое решение, както казах, след по-малко от две седмици се стигна до пререшаване на въпроса, като въпросът не беше обсъден в Комисията по атестиране и конкурси, която е ресорната комисия, не бяха разгледани становищата на административните ръководители и на съдиите, защото в някои от съдилищата са се провеждали общи събрания по въпроса дали са съгласни да им се отнеме една бройка от щатното разписание и да бъде дадена на друг съд. Въпросът беше вкаран директно в заседание на Съдийска колегия от г-н Кояджиков и Съдийската колегия реши, че би следвало веднага да го подложим на гласуване, в резултат на което се стигна до това решение, което днес е на вниманието на членовете на Пленума на ВСС. Пак казвам, становищата на административните ръководители, на съдиите от съдилищата, където се съкращават щатни бройки не са обсъждани в Комисия по атестиране и конкурсите, те не бяха обсъждани и в Съдийска колегия, между впрочем стигна се до гласуване анблок. Не е съобразено освен това и обстоятелството дали съдилищата, от които се вземат бройки са ниско или средно натоварени, каква е тяхната натовареност по отношение на съдилищата, където

отиват три щатни бройки. Поради тези причини аз гласувах против и сега ще гласувам по този начин.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря Ви, колега Керелска.

Други изказвания?

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Г-жа Керелска каза повечето от нещата, които имах намерение да кажа.

Колеги, това решение на Съдийска колегия по мое виждане е взето в нарушение на Правилата за работа на Съдийската колегия и на комисиите към нея. Понеже става въпрос за съкращаване на щатни длъжности за съдии в районни съдилища и за разкриването им в други съдилища би следвало, всъщност има и в окръжни, би следвало предложението за това закриване да бъде внесено от Комисията по атестиране и конкурсите. В тази връзка предложението, което беше лично направено в заседание на Комисия по атестиране и конкурсите от г-н Кояджиков беше отхвърлено от Комисията по атестирането и конкурсите със значително мнозинство. Доколкото си спомням освен него само един член на КАК, който напусна миналия понеделник междувременно между другото гласува в подкрепа на това предложение, останалите членове гласуваха против. Въпреки това и предвид изразеното намерение на г-н Кояджиков да внесе такова предложение направо на заседание на Съдийска колегия, между другото практика, която той широко упражнява, беше поискано становище на административните ръководители на съответните съдилища, от които се възнамеряваше по предложението на г-н Кояджиков да се съкратят бройки. Междувременно в хода на седмицата такива становища бяха постъпили и тези становища би следвало да бъдат внесени на заседание, след евентуално ново предложение на г-н Кояджиков, да бъдат внесени на заседание на Комисията по атестирането и

конкурсите, където освен да бъдат обсъдени самите възражения да бъде обсъдена и натовареността на съдилища, нещо което е изключително важно, и нещо, което ние винаги сме правили когато съкращаваме, съответно разкриваме щатни бройки в съдилища. Нищо подобно не се е случило. В резултат на което и за ваше улеснение само ще ви обърна внимание на един документ, който е последен по тази точка, и който е наименуван „постъпили нови материали“. Там има едно становище от председателя на Окръжен съд - Стара Загора, който обяснява с данни конкретни как би се увеличила натовареността на районните съдилища в Чирпан и в Раднево, при съкращаване на въпросните бройки. За да не ви препращам към всички останали съдилища обърнете внимание само на този материал да видите за какви цифри става въпрос. Вместо да решава кадрови проблеми и проблеми с натовареността в съдилищата всъщност се стига до там, че Съдийската колегия в момента със санкцията на Пленума, защото такава е законовото правомощие ще доведе съдилищата до още по-голямо затруднение, съдилищата в една голяма част от тях. Обръщам внимание, че за две съдилища се съкращават бройки като специално в Районен съд - Омуртаг натовареността е за повече от два щата, за три щата доскоро се правеха искания за увеличаване от този съд, в резултат на това, че един от съдиите в този съд беше избран за председател на Районен съд - Търговище, там остана само един действащ съдия, за сметка на това натовареността както казах е за повече от двама съдии, за трима съдии. С въпросното предложение се съкращава останалата единствена бройка в този съд, така че там се поставя пред опасност самото функциониране на съда като орган за правораздаване. По същият начин се съкращава бройка в Ивайловград, само че там натовареността не е толкова голяма, така или иначе това ще бъдат съответно втория и третия съд, които абсолютно необмислено

по мое виждане ще бъдат оставени само с по един съдийски щат, което на практика лишава изобщо от възможност в съда да бъде процедирано по някакъв начин, за командироване на съдии, за заместване и други подобни действия ако възникне такава необходимост, а тя неизменно ще възникне, защото съдиите са човешки същества, за които възникват определени обстоятелства, налага им се да почиват, понякога да боледуват и т.н.

На следващо място ще подчертая, нищо, че ще се повтори това, което каза г-жа Керелска. От края на месец февруари доколкото си спомням в Съдийска колегия се правят обсъждания за това как да бъде разрешен проблема с недостига на 17 към онзи момент места за устройване на младшите съдии, които вече приключиха към 1 юли тази година стажа си като младши съдии. Междувременно беше открита една бройка в Бургас, заради това тези места останаха 16. Беше взето решение на едно целодневно или полудневно заседание, работно, на Съдийска колегия да бъде продължен срока на тези младши съдии, включително на практика за всички тези 16 възникваше възможността от 1 септември да бъдат командировани на места на районни съдии, незаети поради други причини или предстоящи да бъдат освободени, поради аргумента, че те ще бъдат лишени от възможността да получават възнаграждение на районен съдия просто преставаше да бъде меродавен, т.е. ставаше въпрос само за два месеца - юли и август когато съдилищата поначало не провеждат редовни съдебни заседания освен по спешни дела, през което време младшите съдии да продължават да получават заплата на младши съдия. Изтъквам това обстоятелство, защото аргументът за възнаграждението беше изтъкван нееднократно на проведените неколкократно заседания на Съдийска колегия, както на работното съвещание, така и на последвалите след това заседания. Последваха заседания на Комисията по атестирането и

конкурсите, заседания на Съдийска колегия, на които в крайна сметка беше взето решение за назначаване, т.е. за продължаване на срока на младшите съдии и след приключване на тези многобройни дебати, разисквания, вземане на решения и т.н. последва предложението на г-н Кояджиков на практика за отмяна на нашите решения за разрешаване на въпроса с младшите съдии по този начин.

На още едно обстоятелство ще обърна внимание. Имам усещането, знам, че моите усещания не се харесват на част от колегите, но така, защото нямам конкретни факти, резултатът обаче е очевиден. Прави се всичко възможно обявените през 2019 г. месец юли конкурси за назначаване в окръжните съдилища да не приключат. И между другото амбицията тези конкурси да приключат щеше да даде в края на тази година, щеше допълнително да даде, обратна е логиката - необходимостта да бъдат устроени младшите съдии на местата, които ще бъдат освободени в резултат на този конкурс, на тези три конкурса щеше да даде допълнителен стимул за приключването на тези конкурси и понеже непрекъснато чувам, включително и от г-н Кояджиков как по никакъв начин тези конкурси за окръжните съдилища няма да приключат, между другото това нещо го слушам от март месец, не знам как от март месец до края на годината не може да приключат конкурси за окръжни съдии, а смея да твърдя, че целта е точно тези конкурси да не приключат, включително сега с устройването на младшите съдии по този начин. Това обаче са допълнителни аргументи. Аз, колеги, от Прокурорска колегия апелирам към вас, за да не бъдете обвинявани, че единствено легитимирате решенията на Съдийска колегия, включително по случаи като този когато правомощието действително е на Пленума, моля да обърнете внимание на обстоятелството, че за вземането на тези решения не е извървяна предвидената процедура относно вземане на решение за съкращаване на щатове. Няма предложение на

Комисията по атестирането и конкурсите, не е проведено никакво, нито на тази комисия, нито на Съдийска колегия обсъждане относно натовареността на съответните съдилища, а щатните бройки в съответните съдилища, съгласно изричната разпоредба на ЗСВ следва да се определя в зависимост от натовареността. Аз разбира се ще гласувам против тези предложения по изложените съображения.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Дишева.

Други изказвания?

Колега Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви. Аз ще направя малко по-различна ретроспекция на това, което слушахте до момента, за да не останете със заблудението, че нещо правя еднолично или съм направил еднолично.

Уважаеми колеги, на 29 юни Съдийската колегия взе решение да се назначат всички младши съдии в районите съдилища където са били младши и възложи това да свърши КАК, да извърши предложение за оптимизиране на щатната численост на районните съдилища, където следва да се назначат младшите съдии, за които беше продължен техния срок за назначение в окръжните съдилища по 240. В изпълнение на това решение КАК на заседание следващо заседанието на Съдийска колегия взе решение, че отказва да изпълни решението на Съдийска колегия с 2:4 гласа. Това драстично както беше наричано от г-жа Дишева мнозинство 2:4 КАК отказа да изпълни решението на Съдийска колегия. Това респективно стана причина предложението за оптимизиране да изхожда от мен, а не от ресорната комисия КАК. И така беше входено и в заседанието на Съдийска колегия. Между впрочем всички колеги от Съдийска колегия са наясно с това, което ви говоря, говоря го за колегите от Прокурорска колегия, които някак си според мен се прави опит да бъдат заблудени.

Продължавам нататък. Предложението за съкращаване на местата и разкриването им в други районни съдилища е мотивирано и от още нещо - съгласно чл. 81 от ЗСВ командироването на свободни щатни длъжности в районните съдилища е невъзможно и всеки от вас трябва да го знае, т.е. не е възможно към настоящия момент до промяната на ЗСВ в тази му част да бъдат командировани съдии, дори и в по-високо натоварени районни съдилища, които да подпомогнат дейността на този съответен орган. Затова и предложенията за съкращаване са направени само и единствено по отношение на свободни щатове в районните съдилища. Единственото изключение, което е направено за окръжен съд е за Военно-окръжния съд - гр. София, където има два свободни щата и председателя на Военно-апелативния съд каза, че натоварването е такова, че не се налага той там да командирова никой към настоящия момент от другите военни съдилища. Това е причината да бъде предложено точно това съкращение в точно тези органи и затова аз не мога да се съглася и мисля, че не е аргумент, което говориха г-жа Керелска и Дишева, че по някакъв начин има възможност да бъдат подпомогнати органите с командироване на магистрати на тези свободни длъжности. Това е цялата хронология на това предложение, което виждате към настоящия момент. Затова, то беше подкрепено с мнозинство 7:4 ако не греша в Съдийската колегия от 11 присъстващи, мисля, че само г-жа Марчева отсъства на това заседание ако не бъркам и това може да е грешка и то към настоящия момент е на вашето внимание. Цялата цел е да бъдат назначени младшите съдии, съгласно разпоредбата на 243 от ЗСВ, там където са били младши в същия район. Отклонението от това касае трима младши съдии, единият е от Велико Търново, който председателя на Окръжния съд - Велико Търново предлага да бъде назначен в Свищов, също в района на окръжния съд и младшите съдии от

Софийския окръжен съд, където също по предложение на председателя единият се предлага да бъде назначен в Ихтиман, а другия в Сливница, с оглед натовареността на тези органи. И като прецених, че обществения интерес в конкретния случай следва да намери приоритет пред личния интерес на младшия съдия в конкретния случай във Велико Търново направих предложението, което отсега пред вас в Съдийска колегия правя за разкриване на нов щат в Районния съд в град Свищов. Това е в общи линии хронологията на т.нар. „мои своеволия“, т.е. аз считам, че КАК недобросъвестно не изпълни решението на Съдийската колегия и за да бъде то изпълнено се ангажирах с тази дейност. Благодаря за вниманието.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, г-н Кояджиков.

Други изказвания, колеги?

Колега Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Само искам да кажа по тази точка две неща. Първо тези щатове са незаети и не са, които се предлагат за съкращаване, са незаети щатове в органите на съдебната власт, те не могат да отразят никаква статистическа резултатност, защото на тях няма назначени хора, т.е. действителна натовареност не може въобще да се говори за нарушаване на баланса в натовареността на съдиите в тези органи и освен това, че щатове са незаети те не са обявени и на конкурси, което означава, че тези щатни бройки са в една банка за допълнително кадрово обезпечаване точно в случаите, в които следва да бъдат устроени младшите съдии, защото нормата е императивна, ние не можем да чакаме, тези младши съдии трябва да бъдат устроени, техният мандат е продължен с още шест месеца и след приключване на този срок ние просто ще покажем пасивно отношение и бездействие, което ще бъде граничецо и с нарушение на нашите задължения. Така че следва, аз подкрепям това предложение и следва да го гласуваме.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Много кратка реплика. Аз съм сигурна, че г-жа Имова знае, но натовареността на съдилищата се измерва по щат. Ние не говорим за действителна натовареност, а говорим за натовареност по щат и съм сигурна, г-жо Имова, Вие много добре го знаете и това, което са изложили председателите на районните и на окръжните съдилища в изразените от тях становища, които на практика възразяват против закриването на бройките се говори точно това. Това на първо място.

И само нещо, което пропуснах. В Районен съд - Харманли ние открихме след един изключително продължителен дебат нова щатна бройка само преди няколко седмици, защото преценихме, че този съд има изключително висока натовареност налагаща необходимостта от разкриване на нова щатна бройка за съдия в този съд. Какво се промени оттогава, че съкращаваме днес тази бройка? Всъщност аз знам какво се промени, планираният за назначаване в Районен съд - Хасково съдия не беше назначен, поради ред причини там, което пък очевидно налага извода, че тази бройка е била разкрита *intuitu personae*, а не с оглед натоварването на съда. Между другото подобно нещо е и това предложение и не мога да споделя на г-н Кояджиков виждането, че КАК самоволно не е изпълнил решението на Съдийска колегия. КАК е помощен орган на Съдийската колегия и всеки от членовете в тази комисия има право да гласува по убеждение и съобразно доказателствата, които са представени за определени факти и обстоятелства пред него, но това вече е без значение. Аз твърдя, че след като постъпиха становищата на административните ръководители, т.нар. „предварителна съгласувателна процедура" трябваше този въпрос отново да се внесе в КАК, защото на практика съгласувателна

процедура по смисъла на закона нито беше открита, нито беше проведена. За да бъде удовлетворено намерението на г-н Кояджиков бяха запитани предварително председателите на съдилища. В този смисъл решението на Съдийска колегия е взето без да бъде проведена съгласувателна процедура с председателите на съдилища, колкото и да е формална тя и я дължим, официално направена такава.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Колега Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Само вземам думата да направя лека корекция на това, което говори г-жа Дишева.

Уважаеми колеги, вижте предложението, г-жо Дишева, погледнете предложението, Харманли не се предлага за съкращаване, не знам Вие това къде го видяхте, аз Ви казвам, че такова предложение не съм направил, ако някъде другаде сте чели такова нещо, позволете ми да Ви поправа, че не е вярно това нещо.

Съгласувателната процедура, уважаеми колеги, е също изпълнена, всичките материали и решението на КАК под ръководството на г-жа Дишева също се изпратиха писма до всички органи, т.нар. „предварително съгласуване“, а относно, само пропуснах да се изкажа и относно забележката, че сякаш аз бавя конкурсите за окръжните съдилища. Уважаема колега Дишева, не Ви прави чест да манипулирате и с Вашето говорене както колегите от Съдийска колегия, така и тези колеги, които ни гледат. Та нима не съм аз един от инициаторите на срещите между конкурсните комисии и атестационните комисии, и председателите на окръжните съдилища да може по-бързо да протичат тези въпросни конкурси или това може би също ще го отречете, или аз всъщност го правя недобросъвестно, за разлика от Вас, която работите добросъвестно по този въпрос, така ли? В това ли ме обвинявате? Няма

причина повече да вземам думата, но това говорене не Ви прави чест, защото е манипулативно и невярно. Благодаря ви.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз съжалявам, че се налага тези неща да ги говорим на Пленум, но така или иначе Пленума е упълномощен да взема решения по тези въпроси и е хубаво решенията да бъдат информирани когато се вземат.

Тук г-н Кояджиков започна да разказва историята от един момент нататък. Видите ли Съдийска колегия е взела едно решение, което КАК не е изпълнил. Това не е така. Съдийска колегия първо взе решение за продължаване срока по чл. 240 от ЗСВ по отношение на младшите, които не можеха да бъдат разпределени и назначени в съдилищата, които са в района на съответните окръжни съдилища. Това беше решението и на КАК, и на Съдийска колегия, и за вземане на това решение мисля, че са гласували г-н Кояджиков и г-жа Имова. Аз не знам кога г-н Кояджиков и г-жа Имова си промениха становището. Кога си променихте становището и в резултат на какво най-вече, г-н Кояджиков? Защото Вие сте основен двигател .../говорят всички/ Нека да приключа. Факт е, че нашето решение беше друго и на КАК, и на Съдийска колегия. И фактически в един момент г-н Кояджиков Вие внесохте пак директно в Съдийска колегия решение в този смисъл, в който сега се вкарва на Пленума. Това е истината. Това именно решение, да, Съдийска колегия Ви подкрепи, явно сте влиятелен. Това именно решение всъщност е срещнало известна съпротива в Комисия по атестиране и конкурси. Затова става въпрос, а не за липса на дисциплина, неподчинение и т.н.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, разбрахме Ви тезите. Тук колегите почват да реагират, че се обясняваме един на друг.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Моля Ви, само ми дайте една секунда, г-н Магдалинчев!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само една секунда, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Не съм участвала в състава на КАК когато се е гласувало това решение. Участвах за първи път в Съдийска колегия при обсъждане на това предложение на колегата Кояджиков. Моля Ви, не манипулирайте фактите! Държа на истината.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре. Вземам си думите по отношение на Вас, но не ги вземам по отношение на г-н Кояджиков.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, реплика на репликата, на дубликата!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Понеже бях обявен, а се говорят, пак казвам, неща, които не отговарят на действителността. Пак, вижте в материалите, уважаеми колеги, протокол от заседанието на Съдийска колегия от 29.6. Там има решение на Съдийска колегия, след решението за удължаване на срока по 240, където казва: Възлага на КАК да изготви предложение за оптимизиране щатната численост на районните съдилища, с оглед назначаването на младшите съдии с продължен срок. Това е факт. Има го в материалите. И това решение е последващо от това, което говорите, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама не говорим различни неща! Напротив.
/шум в залата/

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, обясняваме се един-друг за нещата!

Колега Дишева, Вие си казахте на два пъти становището, изразихте го.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Магдалинчев, и аз Ви моля, г-н Кояджиков, мисля, че и г-жа Имова го подкрепи, ме обвиниха в манипулация.

Две неща. Че манипулативно съм твърдяла, че г-н Кояджиков прави нещо, за да не приключат конкурсите. Не съм казала такова нещо. Казах, напротив, че имам усещане, че не мога да посоча конкретни факти, но не съм посочила името на г-н Кояджиков.

И още нещо за въпросната среща по повод на конкурсите. Да, г-н Кояджиков, след като Ви поканих на откриването на Административен съд - Велико Търново да се присъедините към решение за провеждане на такава среща Вие се присъединихте, само че, г-н Кояджиков, Вие не дойдохте на тази среща, за да обективирате сериозното си намерение да разговаряте с членовете на конкурсните комисии, със съдиите, с членовете на ПАК-овете и т.н., но това нещо изобщо не съм го навеждала като довод, Вие първи го наведохте.

И за Харманли сте напълно прав. Да, пропуснала съм, че нещата са се променили до Съдийска колегия, защото аз лично не участвах на тази Съдийска колегия. Прав сте! Харманли не се съкращава.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колеги, г-н Панов докладва точката. Подлагам я на гласуване, така както я докладва г-н Панов. Който е „за“ предложението проект на решение, моля да гласува. /брои гласовете/ - 14 „за“. „Против“? 3 „против“. Приема се.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

2. ОТНОСНО: Оптимизиране щатната численост на районните съдилища, свързано с назначаването на младшите съдии с продължен срок по чл. 240 от ЗСВ, и във връзка с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 26/29.06.2021 г., т. 10

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Враца, считано от датата на вземане на решението.

2.2. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Монтана, считано от датата на вземане на решението.

2.3. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Раднево, считано от датата на вземане на решението.

2.4. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Чирпан, считано от датата на вземане на решението.

2.5. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Ивайловград, считано от датата на вземане на решението.

2.6. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Свиленград, считано от датата на вземане на решението.

2.7. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 6 (шест) длъжности „съдия“ в Софийски районен съд, считано от датата на вземане на решението.

2.8. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Нова Загора, считано от датата на вземане на решението.

2.9. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Балчик, считано от датата на вземане на решението.

2.10. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 2 (две) длъжности „съдия“ в Районен съд - Пловдив, считано от датата на вземане на решението.

2.11. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Добрич, считано от датата на вземане на решението.

2.12. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Разград, считано от датата на вземане на решението.

2.13. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Омуртаг, считано от датата на вземане на решението.

2.14. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 3 (три) длъжности „съдия“ в Районен съд - Варна, считано от датата на вземане на решението.

2.15. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Севлиево, считано от датата на вземане на решението.

2.16. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Районен съд - Свищов, считано от датата на вземане на решението.

2.17. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Разград, считано от датата на вземане на решението.

2.18. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Районен съд - Ихтиман, считано от датата на вземане на решението.

2.19. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ във Военен съд-София, считано от датата на вземане на решението.

2.20. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Районен съд - Сливница, считано от датата на вземане на решението.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, точка 3 от дневния ред

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, точка 3 е свързана с предложение на Съдийска колегия. Мнозинството на Съдийска колегия предлага на Пленума на ВСС да избере Севдалин Мавров - член на ВСС за член на Управителния съвет на НИП от квотата на ВСС, представител на Съдийска колегия. Както знаете, беше подадена оставка от г-н Шекерджиев, който представляваше Съдийска колегия в Управителния съвет на НИП и това наложи избора на нов колега. Беше направена дискусия, имаше и второ предложение, което не събра необходимото мнозинство, поради тази причина мнозинството реши г-н Мавров и ще моля, да го подложите на гласуване. Аз ще гласувам „против“. Своите аргументи съм изложил в решението на Съдийска колегия.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, г-н Панов.

Други изказвания, колеги, има ли?

Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не съм присъствала на въпросното заседание, на което е взето решението на Съдийска колегия, понеже протокола все още не е готов не знам какви са били съображенията, но аз също ще гласувам против предложението г-н Мавров да стане член на Управителния съвет на Националния институт по правосъдие, защото съм чувала от него отношението му към обучителния процес в

НИП и определено твърдя, че г-н Мавров няма нито опита, поне не е заявявал такъв и от публичната му известна професионална биография не е известно той да има опит в подобен процес и считам, че той няма отношение към дейността на НИП, такова каквото се изисква за член на Управителния съвет. По тези съображения ще гласувам против.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Други изказвания, колеги?

Колега Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз естествено ще подкрепя, както направих и в Съдийската колегия това решение и аргументите ще ви ги кажа на вас - съдията Мавров е дългогодишен съдия, може би един от най-дългогодишните съдии присъстващи сред членовете на ВСС, разбира се, че има и по-старши от него, но съдията Мавров по мой спомен лично участваше преди създаването на НИП и като преподавател и водеше обучителни курсове в Боровец когато се провеждаха в НИП по друго име, преди да бъде създаден НИП. И отделно г-н Мавров изрази готовност да работи в Управителния съвет на НИП пред Съдийската колегия при вземането на това решение. Така че ви моля да го подкрепите и това решение. Благодаря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Други изказвания, колеги?

Не виждам повече изказвания. Подлагам на гласуване предложения проект на Съдийската колегия на ВСС: Предлага на Пленума на ВСС да избере Севдалин Мавров - член на ВСС за член на Управителния съвет на Националния институт на правосъдието от квотата на ВСС, представител на Съдийската колегия. Който е „за“, моля да гласува. /брои гласовете/ - 14 „за“. „Против“? Двама - г-н Панов и г-жа Дишева.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

3. ОТНОСНО: Предложение от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет до Пленума на Висшия съдебен съвет за приемане на решение за избиране на нов член на Управителния съвет на Националния институт на правосъдието от квотата на ВСС - представител на Съдийската колегия

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ИЗБИРА Севдалин Мавров - член на Висшия съдебен съвет, за член на Управителния съвет на Националния институт на правосъдието от квотата на ВСС - представител на Съдийската колегия.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 4.

Кой ще докладва точка 4?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може ли аз, г-н Мавров?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-жа Марчева, заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Марчева го направи. Само да кажа, че решението е взето, предложението е на Съдийска колегия.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, г-н Панов. Понеже аз си позволих да внеса в дневния ред правилата, нямаше време кога да го говоря, понеже бях в отпуск и разбрах по време на отпуск за решение на комисия за „Бюджет и финанси“, и понеже това доколкото знам май ще ни е последното заседание трябваше да реагирам бързо. Защо? Защото, колеги, става въпрос за следното - Съдийската колегия прие преди време Правила за определяне на допълнителни трудови възнаграждения по чл. 233, ал. 6, изречение първо от ЗСВ. Знаете тази норма предвижда допълнителни възнаграждения при натовареност. Там в изречение второ или предложение второ законодателят е предвидил

точно определен критерии, по които се формират допълнителни възнаграждения за спец-съдиите, но за общите съдилища, т.е. за останалите органи на съдебна власт това не е предвидено. Много критики търпим, имам предвид, визирам от страна на съдиите, че действително по никакъв начин досега не сме предприели никакви действия, за да обезпечим допълнителни възнаграждения за натовареност по аналогия на тези, които имат специализираните съдии. Поради тази причина ние направихме една работна група в рамките на Съдийската колегия, тези правила след множество обсъждания и внасяния в Съдийската колегия бяха приети. Запознах само с диспозитива на решението на комисия „Бюджет и финанси“, на която, съгласно диспозитива на решението на Съдийската колегия тези правила са изпратени по компетентност. Ние в момента в комисия „Натовареност“ вече работим по тези правила, за да определим категориите съдилища, всъщност категории представляват степени на натовареност, съобразно критерии, които ние сме възприели, и които са специфични единствено и само за съдиите. Разбира се, те са много конкретни и касаят само частта, която е за дейността на съдиите. Поради тази причина не сме предвидили и не сме иницирали изначално тези правила да бъдат общи, заедно с колегите прокурори и следователи. Решението на комисия „Бюджет и финанси“ е, че тези правила трябва да бъдат приети от Пленума. Аз не съм много съгласна с това, вероятно имат предвид разпоредбата на чл. 30, ал. 2, т. 10 от ЗСВ, в която се казва, че Пленума определя възнагражденията на съдиите, прокурорите, следователите. Защо не съм съгласна - защото считам, че правилата, които Съдийската колегия е приела, въз основа на нея вече се формират конкретния размер на допълнителните възнаграждения за натовареност и те се гласуват от Пленума, защото Пленума може и да не приеме, т.е. по тези правила ние имаме граници,

диапазон „от-до“, до четири заплати, до три заплати, до две заплати. Така че в тази връзка аз считам, че няма как волята на Съдийската колегия, която вече е изразена по някакъв начин да бъде замествана от тази на Пленума. Пленумът не му се губи компетентността да определи в крайна сметка самия размер, конкретният размер на всеки един съдия или на всеки един съд, който е съответната категория натоварени съдилища. Така че правилата са само условията и реда, по който да се стигне до извода какъв е размера на допълнителните възнаграждения, които се дължат, т.е. Съдийската колегия е абсолютно компетентна да приеме тези правила. И пак казвам - Пленумът, не е нарушена неговата компетентност, той вече с решение крайно да каже: на този съд или на съдиите от този съд следва да се изплати допълнително възнаграждение в размер на две заплати или там конкретния размер, колкото излиза. Защо трябваше толкова бързо да се внесе, защото знаете, че бюджета за догодина се определя до един-два месеца може би, проектобюджета трябва да го внесем в Народното събрание. На база на това, което комисия „Съдебна карта“ ще даде като статистика или като, как да кажа, то ще бъде внесено в Съдийската колегия, разбира се, там ще трябва да има решение, ние ще имаме представа колко са натоварените съдилища и съответно да се вземе конкретно решение, дали по една заплата, по две, по три или по четири на съответните съдилища ще бъде изплатено като допълнително възнаграждение. И това е единствената причина, поради която го внасям сега, въпреки натоварения дневен ред, за който ми е известно, но просто ние много време ще загубим и няма на практика да успеем за тази година да изплатим като допълнителни възнаграждения именно с оглед на това, че трябва да внесем бързо проектобюджета. Това е причината. Мисля, че всичко казах.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Марчева. Само да кажа нещо, колегата Кузманов иска, но след малко ще му дам думата и на него.

Бюджетната комисия видя много добре какво е разписано в разпоредбата на § 2 от допълнителните и заключителни разпоредби, където е разписано, че настоящите правила влизат в сила от датата на приемането им от Съдийската колегия на ВСС. Точно понеже Бюджетната комисия реши, че това е бюджетен въпрос, който е от компетентност на Пленума на ВСС, но поради тази разпоредба ние решихме да изразим точно това становище наше, че този въпрос е от компетентност на Пленума на ВСС и без повече нищо да правим. Между другото довод в това отношение ни дава разпоредбата на 233, ал. 6, където изрично е казано по отношение на органите на съдебната власт, съобразно степента на натовареност на органа, че се взема от ВСС, а изречение второ изрично подчертава по отношение на специализираните органи на съдебна власт, че това се взема по правила, утвърдени от съответната колегия на ВСС. Свързвайки тази разпоредба на 233, ал. 6, изречение първо с чл. 30, ал. 2, т.10, където се регламентират правомощията на Пленума стигнахме до този извод и затова е такъв диспозитива ни.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, една реплика само. Точно така, г-н Магдалинчев, и точно, защото в хипотезата, която касае специализираните съдилища, там се казва, че размера на допълнителното възнаграждение се определя по утвърдени от съответната колегия на ВСС правила, т.е. няма как за специализираните съдилища правилата да се приемат от Съдийската колегия, т.е. да касаят само специализираните съдилища, а за останалите съдилища ние трябва да минаваме в един „кюп“, т.е. там и органи на прокуратурата и следствието, и съдилища, т.е. ние тук правим огледална хипотеза,

защото това е бил смисъла на самата норма. Правилата, размерът се определя от Пленума, но по правила, приети от съответната колегия. Това е смисълът на 233, ал. 6. Така че мисля, че тук в случая не сте прави, но разбира се каквото реши мнозинството. Аз ще Ви помоля, нека да има някакъв краен акт, дали ще измените § 2 и т.н., просто нека да не губим тази година, защото наистина много се забавихме. Благодаря ви.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Аз само ще доведа още едно нещо - никъде не видях разпоредба, която да предвижда при наличие на средства, а при липса на такива какво правим? Никъде не видях.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Точно затова бързам. Защо? Защото аз считам, че тук средствата трябва да бъдат заложени предварително в бюджета...

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Марчева, ние ще ги заложим, но ако не ни ги утвърдят какво правим?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Това вече не е наш проблем. Чакайте малко. Вижте сега, проектобюджетът такъв, какъвто ние го поискаме ако не бъде гласуван в този размер, макар че законодателя след като е казал, че ние трябва да определим тази степен на натовареност и въз основа на нея да определим допълнителните възнаграждения, защото това е конституционно правомощие на Съвета. За мен отказът на законодателя би бил доста спорен, но дори и да се получи ние какво, ние предварително, как да кажа, ще се презастраховаме и ще кажем: няма да искаме нищо, защото може да не ни дадат нищо. Ами това аз не го разбирам като логика. След като на специализираните съдилища закона им е дал 6-месечни основни допълнителни възнаграждения, а за останалите е казал: Пленумът да определи, в този случай законодателя ще откаже какво, да изпълни една законова норма! Това наистина би било много скандално.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: По-спорен е въпросът дали може да се прекратят правомощията на ВСС, а може и това се случи.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Много добронамерено го казвам. Аз разбирам Вашите притеснения, но моето становище и мисля, че и на голяма част от колегите в Съдийската колегия беше такава когато ги обсъждахме. Вижте, ако ние в момента по някакъв начин се суспендират тези правила някак си ще докажем тезата, че този Съвет трябва да бъде разделен, ако не бъде освободен предсрочно самостоятелно на прокурорски и съдийски. Разбирате ли?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Колега Кузманов, заповядайте!

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Вече ми идва малко в повече решенията на Съвета да се обвързват с неговото съществуване или премахване. Искам да кажа, че Бюджетна комисия на първо място обсъдихме това, че няма финансова обосновка на едно такова решение, никаква финансова обосновка. Да поискаме пари да ни ги дадат просто ей така звучи прекрасно, но досега никога не се е случило. Шестте предвидени заплати за Спец съда и прокуратурата са всъщност до шест заплати и ние нямаме в бюджета си цялата сума да дадем до шест заплати на всички съдии, прокурори и следователи в Спец прокуратурата и следствието. Не са ни отпуснати тези пари, т.е. това, че го пише в закона не означава, че ще го получим като финансиране. Съдилищата, които са с по-ниска натовареност, които са с по-висока натовареност, за всички тях са предвидени някакви допълнителни финансови средства. Също така трябва да отбележа, че прокуратурата, нашите колеги не бяха информирани за тази припряност на Съдийската колегия и нямаме готовност с подготвени правила, да, можем да копираме вашите и да ги приложим същите, но тогава сумата, която ще трябва да поискаме ще стане чудовищна и смятам, че не трябва да се

дават пари на съдилища и прокуратури, които не са така натоварени. Факт е, че след промените, които направихме в прокуратурата натовареността в районните прокуратури е почти изравнена вече, но това не означава, че с лекота можем да решим да даваме „пари на калпак“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Други? – Не виждам. А, колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз разбрах всъщност какво се иска от Пленума в момента. Искам да подчертая, че споделям... (Намесва се Б.Магдалинчев: Няма диспозитив на решение, да.) Споделям съображенията, които изложи г-жа Марчева. Правилата се определят от съответната колегия. Не може да има различно тълкуване, защото това изрично е казано за правилата за специализираните структури. Не може останалите съдии, съответно прокурори да бъдат третирани по различен начин, защото с това ще затвърдим отдавна ширещото се разбиране, че тези специализирани съдилища, освен специализирани по материя, са специални и в много други отношения. Тоест след като за тях правилата се приемат по колегии, трябва и за общата хипотеза по чл. 266, ал. 3, изречение първо, правилата да се приемат от Съдийската колегия, още повече, че Съдийската колегия в конкретния случай вече ги е приела. В каква хипотеза точно сме изправени ние Комисия „Бюджет и финанси“ да отменя решение на Съдийската колегия ли или Пленумът да изземва правомощие на Съдийската колегия? Какво точно правим?

По същия начин между другото, ние сме изправени пред проблема дали ще имаме средства, когато взимаме решение за увеличаване на възнагражденията всяка година или когато го вземаме, какво правим тогава? Бихме изплатили възнагражденията, доколкото имаме средства. Така ще процедираме и в конкретния случай. И както

каза г-жа Марчева, целта е тези правила и съответно исканията да бъдат заложили в бюджета за следващата година, за да могат да бъдат изплатени. Аз наистина не разбирам какво точно ние тук разглеждаме? „Бюджет и финанси“ отказва да се произнесе по взето решение Правила на Съдийската колегия, това ли се случва всъщност? Наистина не разбирам какво точно правим сега, като няма финансова обосновка да бъде изработена такава от дирекцията. За какво е тази дирекция във Висшия съдебен съвет – „Бюджет и финанси“ имам предвид? Това може ли изобщо да бъде аргумент да не изпълним законова разпоредба, приети правила (Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, мога да се обоснова, мога да се обоснова, колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Кой да изготви тази финансова обосновка? Аз и г-жа Марчева ли например предлагате? Как да стане? За какво е тази администрация?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Мога ли да допълня нещо? Колега Дишева, Комисия „Бюджет и финанси“ не отменя решението на Съдийската колегия. Понеже констатира наличието на такава разпоредба и счете, че това е от компетенциите на Пленума, само го констатира като обстоятелство. Даже ние не сме вносителите на тази точка в Пленума. Нямаме такъв диспозитив. Само констатирахме едно обстоятелство и счетохме, че това е в компетенциите на Пленума. Нищо повече. Не го и пращаме на Пленума на Висшия съдебен съвет.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, обаче, извинявам се колега Магдалинчев, ама Вие... (говорят едновременно Д.Марчева и Б.Магдалинчев, не се чува)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз исках да поясня следното. Не може да се престъпват законови норми. В случая по този начин Комисия

„Бюджет и финанси“ на практика отказва да изпълни закона и ни поставя в такава ситуация, че отстрани погледнато какво означава? Означава, че Съдийската колегия е приела тези правила в съответствие с чл. 233, ал. 6, изречение първо, във връзка с изречение второ, където се казва, че тези правила се приемат от всяка една колегия и в един момент се получава така, че двете колегии се противопоставят в рамките на Пленума и Прокурорската колегия решава, че Съдийската колегия няма право или съдиите от общите съдилища нямат право да получат допълнителни трудови възнаграждения в рамките на тази година. Това ли се опитвате да направите? Защото на мен ми се струва, че това е много неколегиално. Нали да оставим правната страна, защото правната страна тук категорично не сте прави по мое мнение така, както го чета закона. Така че ми се струва, че един такъв акт означава точно това – няма диспозитив предложен, защото аз не виждам какъв диспозитив да предложи при условие, че Комисия „Бюджет и финанси“ счита, че трябва да бъдат приети тези правила от пленума. Понеже тя не го внася, а в същото време ни поставя в тупик, защото нито има действия по компетентност съобразно тези правила, нито го внася в Пленума, което за нас означава, че тези правила на практика не се прилагат.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Марчева, само ще обявя, че Съдийската колегия го е изпратила по точка 50.2 – Проект на правила да се изпратят на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС по действия по компетентност. Това е диспозитивът и ни е изпратено от Съдийската колегия. Какво да направим ние? Ние изразихме становище, нищо повече. Те са така, както са приети от Съдийската колегия, излиза, че правилата са приети и повече не виждам защо се внасят в Пленума, освен да приемем за сведение – нищо друго.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Внесени са за сведение на Прокурорската колегия, за да си направят и те...

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Няма проект на решение казвам и какво ни е провокирало да изразим това становище, без да ангажираме Пленума.

Господин Панов, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Даже и становище означава, че Вие няма да действате по компетентност – така ли да разбираме? Вие сте пленумна комисия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, (Прекъснат.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдийската колегия се е произнесла по реда на чл. 233, ал. 6 от ЗСВ съобразно нейната компетентност. Решението, както докладвахте, е тези правила да се изпратят на Комисия „Бюджет и финанси“. Оттук нататък в дневния ред точката стои като четвърта и пише – Внася Съдийската колегия на ВСС. Съдийската колегия на ВСС не е внесла тази точка в дневния ред. Как се е озовала в дневния ред не мога да кажа, но така или иначе няма такова решение на Съдийската колегия.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз това се чудя, г-н Панов, защо е внесено въобще.

ЛОЗАН ПАНОВ: Защото не мога да Ви отговоря на този въпрос. И вносител не е Съдийската колегия, защото няма такова решение. Коректно е това, което казаха и г-жа Дишева, и г-жа Марчева – компетентността е на Съдийската колегия, решението е отправено към Комисия „Бюджет и финанси“. Ако някой от Комисия „Бюджет и финанси“ е проявил самоинициатива и го е внесъл в дневния ред, то тогава Комисия „Бюджет и финанси“ ...

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не, никой не го е внесъл. По силата на решението на Съдийската колегия идва в Комисия „Бюджет и финанси“ и тя взе това становище, виждайки, че е вече влязло в сила. Нищо повече. И аз се чудя защо сега ни е изпратено... в Пленума.

ЛОЗАН ПАНОВ:това е резонният въпрос, защото ние сме объркани оттук нататък кой е вносителят, каква е ... (звукът се накъсва) да се внесе, какво решение да се вземе.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Комисия „Бюджет и финанси“ не е вносителят в Пленума. Добре. Приемате ли проект на решение Приема за сведение? Нищо повече, защото няма какво да направим при условие, че те са влезли в сила тези правила и то от деня на приемането им. Оттук насетне след това... (не довършва)

Колеги, предлагам този проект на решение.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, (Намесва се А.Дишева: Кое да приемем за сведение?) аз нямам нищо против диспозитива да го приемем за сведение, само че понеже тук се получава една много конфликтна ситуация, искам да знам все пак кой го е внесъл като пленумна точка. Не може никой да не го е внесъл и да се появи като пленумна точка. Нямам нищо протов да се гласува иначе.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да. Аз поясних в началото, че внасям точката в дневния ред, защото Комисия „Съдебна карта и натовареност“ е инициатор на тези правила. Те са приети от Съдийската колегия, но предвид това, че ние нямахме съдийска колегия преди този пленум, а след този пленум няма да имаме най-вероятно друг, беше необходимо да се реагира адекватно, защото с решението си Комисия „Бюджет и финанси“ на практика отказва да изпълни правилата на Съдийската колегия, считайки, че Съдийската колегия не може да издава подобни правила. Това означава, че ние на практика тази година няма да можем

да начислим допълнителни възнаграждения за натовареността на съдиите от общите съдилища. Това е причината. Аз нямам нищо против да се приемат за сведение, но въпросът беше, че в един момент той изпада в тупик. Бюджетната комисия отказва да изпълнява правилата на Съдийската колегия. Какво правим тогава? Аз самата(Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Госпожо Марчева, обясних Ви, понеже съзнаваме – това е така или иначе Комисия „Бюджет и финанси“ си има свое становище по въпроса. Тя не поставя в тупик изобщо решението на Съдийската колегия. Само за това, защото е изразила едно свое становище, ние съзнавахме и поради това нямахме и диспозитив, и изрично го казваме, че няма да имаме диспозитив – Изпраща на Пленума на Висшия съдебен съвет. Видяхме, четохме и видяхме, че правилата влизат в сила. Тогава какво да правим? Комисия „Бюджет и финанси“ не е в състояние да отмени решение на колегия. Така че, ако сте съгласни да се приемат за сведение – толкова, нищо повече.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Кое да приемем за сведение, г-н Магдалинчев правилата или решението на „Бюджет и финанси“?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не, решението на Съдийската колегия в това отношение, нищо повече.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така ще бъде и в прецедента, в който решение на Прокурорската колегия пак трябва да преминава през пленум. Това звучи абсурдно. Кога някакви решения, които не са от компетентността на Пленума, се внасят в Пленума?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз въобще не(извън микрофона, не се чува) тази точка, но тъй като не знаем кой да е внесъл, не знаем и кой може да оттегли, извинявайте, какъв дебат? Няма спор, правилата са влезли в сила, Пленумът не може да ги гласува, а и, как да кажа (?), или да се оттегли от някой, който я е внесъл, защото ние не сме

компонентни. Не знам. Съгласни сме, хубаво. Правомощие е на Съдийската колегия, не спорим, бе, хора, ама дайте да вървим едно предложение и да приключваме.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Добре, тогава за сведение или да не гласуваме въобще, защото така или иначе няма проект за предложение за гласуване. Просто въпросът беше и че трябва да Ви стане ясно, че Комисия „Бюджет и финанси“ няма как да спре изпълнението на правилата, а тя отговаря на Съдийската колегия с този диспозитив, че това било от компетентност на Пленума. (Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Марчева, ако сте вносител Ви е на точката, може да я оттеглите.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Добре, оттеглям я. Оттеглям я, щом след като Ви нямате проблем с това да изпълните правилата. Благодаря Ви.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ама г-жо Марчева, те заявиха, че няма да ги изпълнят. Защо я оттегляте?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Кога сме заявили, че няма да ги изпълним и къде изобщо имаме такова изявление? (А.Дишева: А защо не я изпълните тогава?) Ама никога сме нямали такова изявление. (А.Дишева: Защо досега не сте я изпълнили?) Напротив, цялата комисия се обедини около въпроса, че това е правомощие на Пленума и нищо повече не казах.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, а Ви е лично, г-н Магдалинчев, като гласувахте на Съдийската колегия за тези правила, защо после се сетихте?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ще се съобразя, ще се съобразя с решението на Съдийската колегия. Аз не бях на това гласуване между другото, а аз съм длъжен да се съобразя с решение на Съдийската

колегия, както и Комисия „Бюджет и финанси“, след като Съдийската колегия вече го е взела и е влязло в сила. Правилата са ясни.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли да направя предложение за решение? Може ли да направя предложение за решение, след като въпросът така или иначе го дебатирахме, след като съществува проблем, аз не се сещам в момента кои са били...(Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Преди проект на решение, г-жа Мутафова иска становище.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Само да попитам, правя това предложение в случай, че г-жа Марчева не поддържа оттеглянето на точката. Ако точката остава, аз правя предложение за решение, което е точка първа – Приема за сведение и точка втора – Възлага на дирекция „Бюджет и финанси“ да извърши финансова обосновка за средствата, които следва да бъдат предвидени в бюджета за 2021 г. за изплащане, ама те се влезли незабавно и касаят разходване на средства и за 2021 година.

Колеги, моля Ви се, дайте да го видим. Ако не се оттегли точката, да възложим на дирекцията да изготви и то в кратък срок финансова обосновка за необходимите средства за изплащане за 2021 година.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Значи, това, което искате да възложите на дирекцията, може да го направите в рамките на самата комисия преди да съставите проектобюджета, защото на база на данните (Прекъсната.)

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колега Марчева, той проектобюджетът е готов и ние го изпълняваме. Нали за 2021 година говорим, не за 2022 г.?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, за 2022 година говорим.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: А за 2021 какво ще правим, като те са вече влезли в сила правилата?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, значи, не сте ги прочели вероятно.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Грешката е моя, извинявам се.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, извинявам се. Да, естествено, не сте длъжни, то е толкова много голяма информацията, че все пак то и касае съдийските възнаграждения.

Значи, това, което е заложено, понеже ние натовареността я мерим годишно, няма как 2021 г. да изплатим за натовареност, което е от размера на 2021 г. Тоест това означава, че ние всъщност искаме да заложим от проектобюджета за 2022 г. сумите, които трябва да се платят за натовареността на съдилищата през 2021 г.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Много Ви моля, само не упреквайте дирекция „Бюджет и финанси“, че не е представила финансова обосновка. (Д.Марчева: Никой не упреквам.) Работната група, която е работила преди да ги внесе в Пленума, трябва да има финансова обосновка и тогава пред Съдийската колегия, и тогава тази финансова обосновка щяха да я направят.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Значи, колеги, това изчисленията колко пари са необходими вече трябва да бъдат направени на база на правилата и това да влезе в проектобюджета. Финансова обосновка се прави във връзка с проектобюджета, а не във връзка с правилата. Те вече са факт. Затова аз предлагам, аз ще оттегля точката, но ще помоля, ако Комисия „Бюджет и финанси“ откаже да изпълни правилата, нека това да има ясен диспозитив, защото с този диспозитив (Прекъсната от Г.Мутафова: Колега Марчева,...) на мен не ми е ясно какво правите.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колега Марчева, нека да погледнем член 4, защото аз извеждам от член 4, тъй като предстои идването на

месец август, задължението на Висшия съдебен съвет да предвиди тези средства ежегодно, включая и тази година до 31 юли, пише в текущата година. Понеже долу в параграф, момент сега отварям и параграфа, долу в параграф 2 пише, че настоящите правила влизат в сила от датата на приемането им от Съдийската колегия. Затова много е важно да го изясним този въпрос и затова и предложих точка втора да се възложи на дирекцията. Тези правила как ще се отнасят към бюджета за тази година ми е въпроса?

ЛОЗАН ПАНОВ: В параграф 3 изрично е посочено, че, да, влизат в сила според параграф 2 от приемането им от Съдийската колегия. (Г.Мутафова: То е тази година, сега.) Без съмнение е, че е тази година. Но в параграф 3 пише изрично, че тези средства се начисляват и изплащат в рамките на одобрения на текущата година бюджет на съответния орган на съдебната власт и затова г-жа Марчева ги насочва към 2020 година с възможността, ако това е възможно да бъдат предвидени в бюджета за 2022 година, по параграф 3.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Това ще стане в бъдеще най-вероятно, ама да видим, защото ние с тези средства на тази година не са разчетени в проекта на бюджета на съдебната власт за тази година.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, не, догодина. Значи, в другия бюджет да се предвидят средства за тази...(Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Марчева, след като има решение на колегия, разбира се, че ще го предвидим това нещо.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Добре. Приключваме. Оттеглям точката. Това беше важно да го изясним в рамките на Пленума, защото комисията е пленумна. Аз няма как да го внеса в Съдийската колегия отново. Благодаря Ви и съжалявам за дебата, но за мен беше важно.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Добре, благодаря! Продължаваме. Щом като я оттегляте, не подлагам на гласуване.

Точка 5. Проект на решение по предложение на административния ръководител на Окръжна прокуратура-Враца. Докладва: Прокурорската колегия. Кой ще докладва?

Колега Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, административният ръководител на Окръжна прокуратура-Враца е предложил колега, който да стане заместник-окръжен прокурор, като към настоящия момент такава свободна щатна длъжност няма. Няма свободна щатна длъжност и „прокурор“ в Окръжна прокуратура-Враца, която да бъде трансформирана, поради което след преценка на натовареността Прокурорската колегия предлага следните диспозитиви:

1. Съкращава, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, щатната численост на Районна прокуратура-Враца с 1 (една) свободна длъжност „прокурор“, считано от датата на вземане на решението.

2. Разкрива, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „прокурор“ в Окръжна прокуратура-Враца, считано от датата на вземане на решението.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Изказвания по точката, колеги? – Не виждам изказвания.

Подлагам на гласуване предложението проект на решение. Който е „за“, моля да гласува. 16 „за“. „Против“, колеги? – Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

5. ОТНОСНО: Предложение от административния ръководител на Окръжна прокуратура – Враца за оптимизиране щатната численост на органа

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

5.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, щатната численост на Районна прокуратура-Враца с 1 (една) свободна длъжност „прокурор“, считано от датата на вземане на решението.

5.2. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „прокурор“ в Окръжна прокуратура-Враца, считано от датата на вземане на решението.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, аз първоначално Ви обявих кои точки да минем. Точка 20 сега се предлага и след това, ако имаме време още ще минем и другите точки.

Точка 20. Това е предложение Определяне на разпоредители на бюджета на съдебната власт. Уважаеми колеги, само да Ви кажа, че с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 34/26.10.2017 г., т. 30 е изменено решение на Пленума на ВСС по Протокол № 30/03.10.2017 г. точка 4.1.1, като се определя разпоредители по бюджета на съдебната власт с право на първи подпис в настоящия състав на Висшия съдебен съвет. Тогава са определени като разпоредители с бюджета на съдебната власт с право на първи подпис аз, колегата Мутафова и г-жа Боряна Димитрова. Добре известно е на всички, че г-жа Димитрова подаде оставка и оставката беше гласувана с решение на Пленума на ВСС на 24.06.2021 г., считано от 01.07.2021 г.

При това положение се налага, а разговарях и с останалите членове на Бюджетната комисия, не се изяви желание за определянето на друг трети разпоредител с право на първи подпис, поради което се налага да бъде изменено решението, което е прието през 2017 г. под № 30. Предложението в тази посока ни е при което остават като

разпоредители с бюджета на съдебната власт с право на първи подпис аз и г-жа Гергана Мутафова. В тази посока е и предложението за решение, а именно Изменя решение по т. 4.1.1. от Протокол № 30/03.10.2017 г. на Пленума на ВСС, изменено с Протокол № 34/26.10.2017 г., т. 30 като разпоредителите по бюджета на съдебната власт с право на първи подпис са: Боян Магдалинчев, представляващ ВСС и Гергана Мутафова, член на ВСС.

Изказвания по тази точка, колеги? Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Магдалинчев, дали не е редно този въпрос да се разреши, когато се попълни състава на Комисия „Бюджет и финанси“ с още един член от Съдийската колегия ?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, но колега Дишева, ще бъде много късно. Ще бъде много късно, колега Дишева. Виждате, че това е последното пленумно решение, ние, докато се проведе процедурата по попълването, става... Така или иначе трябва някой особено през времето на ваканцията... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Чакайте, Вие не упражнявате ли това право на първи подпис алтернативно, т.е. един от Вас да го упражнява, а не тримата едновременно?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не, единият, ако го няма, другият ще го упражни, но трябва да има хора.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Именно, да. Защо трябва да заличаваме третата бройка така да се каже на член?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Защото този човек, той е поименно посочен – Боряна Димитрова, а тя вече е освободена, тя не е част от състава на Пленума.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Очевидно ще вземем решение, с което да заличим, но не да намаляваме броя на членовете, които имат право

на първи подпис по принцип. (говорят едновременно А.Дишева и Б.Магдалинчев, не се чува)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, винаги можем да увеличим, да определим нов човек, стига да има желание за такъв, за трети разпоредител.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, други изказвания? Ако няма повече изказвания, подлагам на гласуване предложения проект на решение.

Който е съгласен, моля да гласува. 14 „за“. „Против“? – Не виждам. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

20. ОТНОСНО: Определяне на разпоредители на бюджета на съдебната власт с право на първи подпис

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ решение по т. 4.1.1. от Протокол № 30/03.10.2017 г. на Пленума на ВСС, изменено с протокол № 34/26.10.2017 г., т. 30 като разпоредителите по бюджета на съдебната власт с право на първи подпис са:

- Боян Магдалинчев, представляващ ВСС;
- Гергана Мутафова, член на ВСС.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Следващата точка от дневния ред това е точка 21. Пак вносител е Комисия „Бюджет и финанси“.

Точка 21 е във връзка с вече практиката, която се наложи от няколко години, а тя е от няколко Висши съдебни съвети всъщност – да

се делегират правомощия на Комисия „Бюджет и финанси“ през времето, когато Пленумът на ВСС не заседава.

Пред Вас е проектът на решение, което ви предлага Комисия „Бюджет и финанси“, а именно: Делегира на комисия „Бюджет и финанси“, в състав не по-малко от четирима нейни членове, извън правомощията, предоставени ѝ с решения на Пленума на ВСС по т. 12 от Протокол № 2/24.01.2019 г. и по т. 24 от Протокол № 2/04.02.2021 г., в периодите, когато не се провеждат заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет, правомощието да приема решения, свързани с плащания и с финансирането на органите на съдебната власт, и взаимоотношенията с компетентните държавни органи във връзка с бюджета на съдебната власт.

Точка 2. Делегира на комисия „Бюджет и финанси“, в състав не по-малко от четирима нейни членове, в периодите, когато не се провеждат заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет, правомощието да приема решения, свързани с внесени на основание по чл. 362 от ЗСВ от министъра на правосъдието предложения за проект на бюджет на съдебната власт за 2022 г. и актуализирани бюджетни прогнози за 2023 г. и 2024 г., , с доклад и приложения към него.

Точка 3. Делегира на комисия „Бюджет и финанси“, в състав не по-малко от четирима нейни членове, в периодите когато не се провеждат заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет, правомощието да приема решения за възлагането, организирането, провеждането и прекратяването на процедури за възлагане на обществени поръчки, съгласно одобрения с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 5/25.03.2021 г., т. 21 График за планираните обществени поръчки за 2021 г. за сключването, изменението и прекратяването на договори във връзка с цялостната организация на предстоящото Общо събрание на съдиите за избор на

членове на ВСС и за цялостната организация по отбелязване 30-годишнината от създаването на ВСС, съгласно решение на Пленума на ВСС по точка 37 от Протокол № 12/24.06.2021 г.

Делегирането на посочените в т.1, т. 2 и т. 3 правомощия се отнася за периода след последния Пленум на ВСС през м. юли 2021 г. до първия Пленум на ВСС през м. септември 2021 г.

Точка 5. Комисия „Бюджет и финанси“ да уведоми Пленума на ВСС за приетите от нея решения по т. 1, 2 и 3 от настоящото решение на първото заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Изказвания по тази точка, колеги? Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Мисля, че досега не сме взимали решение като това по точка втора, а именно да се делегира на Комисия „Бюджет и финанси“ правомощието да приема решения по внесени от министъра на правосъдието предложения за бюджет на съдебната власт за 2022 г. и актуализирани бюджетни прогнози за 2023 и 2024 г. с доклад и приложения.

Правомощието е прекалено сериозно, за да го делегираме на Комисия „Бюджет и финанси“. Не вярвам през предстоящия месец август да изтече срокът за съгласуване на такива предложения, ако бъдат внесени. Поначало вероятно срокът е забавен заради това, че имаме служебно правителство, затова ли г-н Магдалинчев?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно така и затова е колега Дишева, защото сега започва бюджетната процедура. Те ще ни искат справки, информации.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ами аз ще гласувам, добре, разбрах Ви. Аз ще гласувам против това предложение. Въпросът е дотолкова съществен, че ми се струва наложително и необходимо да се свика, ако се наложи, извънредно заседание на Пленума. Освен това ние заседаваме в условията на видеоконферентна връзка.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ние няма да гласуваме, колега Дишева, няма да гласува Комисия „Бюджет и финанси“ за приемане на бюджета. Това ще е процедурата, по която ще трябва да се изпращат информации, да се дава информация. Знаете, с Министерството на финансите се кореспондира. След това с Министерството на правосъдието. Приемането на бюджет ще стане на много по-късен етап, някъде октомври месец сигурно.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Моля, тогава, моля тогава, г-н Магдалинчев, да се коригира диспозитива на това решение в смисъла, в който Вие посочихте, а именно, че се касае за предоставяне на информация във връзка с...

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: проекта за бюджет (А.Дишева: Точно така.) за 2022 г.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Точно така, да, че се касае единствено за предоставяне на информация във връзка с ...

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: и бюджетните прогнози за 2023 и 2024 г.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Точно така, да. Ако в този смисъл коригирате направеното предложение, ще гласувам в подкрепа и с оглед уточнението, което направихте, но не бих могла да се съглася, четирима души от Комисия „Бюджет и финанси“ да съгласуват бюджета.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Няма да го съгласуват, не съгласуваме бюджета.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, моля да направите предложението в този смисъл тогава.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Добре, благодаря. В този смисъл ще бъде предложението на Комисия „Бюджет и финанси“. Други изказвания, колеги? – Не виждам повече.

Колеги, подлагам на гласуване предложения проект на решение с тази добавка – става въпрос за процедурите във връзка с бюджет 2022 и бюджетните прогнози 2023 и 2024 година, 2022, 2023, извинявайте. Който е за предложения проект на решение с тази корекция, моля да гласува. 16 „за“ и 17 с г-н Чолаков. 17 „за“. Който е „против“? Колега Керелска, аз не Ви отразих нито в едната, нито в другата посока.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ами според мен не се формулира ясно диспозитива, г-н Магдалинчев. Вие говорихте за справки, не знам какво, а впрочем не беше формулиран диспозитивът. Затова продължавам да се чудя.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз го формулирах и казах във връзка с проектобюджет за 2022 и бюджетни прогнози 2022 и 2023 година, защото те вървят паралелно. Прави се и бюджетната прогноза, и проекта на бюджет се дава.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама правомощието за какво е г-н Магдалинчев? Той е във връзка с бюджета.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: За кореспондиране с органите, с Министерство на финансите. (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, моля Ви, г-н Магдалинчев, наистина да го формулирате, защото аз ще остана с усещането, че така съм била излъгана в това за какво гласувам. Може ли ясно да формулирате диспозитива по точка 2, който предлагате.

Аз казах да приема решения за предоставяне на информация. С това ли се съгласихте? Вие това уточнихте и аз за това съм гласувала, но ако не е така, както твърди г-жа Керелска, аз оттеглям гласуването си в подкрепа на това решение.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Представянето на информация в Министерството на правосъдието във връзка с изготвянето на проект за

бюджет за 2022 и бюджетните прогнози 2023 и 2024 година. Това достатъчно ли е така да се запише?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Приема решения, да приема решения за предоставяне на информация.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Информация (А.Дишева: Добре.) на Министерството на финансите в тази посока. Добре. Гласуваха 16 „за“. Не виждам промяна тогава. Отчитам така.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

21. ОТНОСНО: Предоставяне на права на комисия „Бюджет и финанси“ за вземане на решения по управлението на бюджета на съдебната власт в периодите, когато не се провеждат заседания на пленума на ВСС

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

21.1. ДЕЛЕГИРА на комисия „Бюджет и финанси“, в състав не по-малко от четирима нейни членове, извън правомощията, предоставени ѝ с решения на Пленума на ВСС по т. 12 от Протокол № 2/24.01.2019 г. и по т. 24 от Протокол № 2/04.02.2021 г., в периодите, когато не се провеждат заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет, **ПРАВОМОЩИЕТО** да приема решения, свързани с плащания и с финансирането на органите на съдебната власт, и взаимоотношенията с компетентните държавни органи във връзка с бюджета на съдебната власт.

21.2. ДЕЛЕГИРА на комисия „Бюджет и финанси“, в състав не по-малко от четирима нейни членове, в периодите, когато не се провеждат заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет, **ПРАВОМОЩИЕТО** да приема решения за предоставяне на информация в Министерството на правосъдието във връзка с изготвянето на проект

на бюджет на съдебната власт за 2022 г. и бюджетните прогнози за 2023 г. и 2024 г.

Мотиви: Съгласно Решение на Министерски съвет № 64/22.01.2021 г. за бюджетната процедура за 2022 г. в срок до 01.09.2021 г. министърът на финансите дава указания на първостепенните разпоредители с бюджет и определя сроковете за подготовката и представянето на годишните проекти за бюджети за 2022 г. и актуализираните бюджетни прогнози за 2023 г. и 2024 г. /т. 2.2.3 от РМС № 64/2021 г./.

21.3. ДЕЛЕГИРА на комисия „Бюджет и финанси“, в състав не по-малко от четирима нейни членове, в периодите, когато не се провеждат заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет, **ПРАВОМОЩИЕТО** да приема решения за възлагането, организирането, провеждането и прекратяването на процедури за възлагане на обществени поръчки, съгласно одобрения с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 5/25.03.2021 г., т. 21 График за планираните обществени поръчки за 2021 г. на ВСС и за сключването, изменението и прекратяването на договори във връзка с цялостната организация на предстоящото Общо събрание на съдиите за избор на членове на ВСС, и за цялостната организация по отбелязване 30-годишнината от създаването на ВСС, съгласно решение на Пленума на ВСС по т. 37 от Протокол № 12/24.06.2021 г.

21.4. Делегирането на посочените в т. 21.1, т. 21.2 и т. 21.3 правомощия се отнася за периода след последния Пленум на ВСС през м. юли 2021 г. до първия Пленум на ВСС през м. септември 2021 г.

21.5. Комисия „Бюджет и финанси“ да уведоми Пленума на ВСС за приетите от нея решения по т. 21.1, т. 21.2 и т. 21.3 от настоящото решение на първото заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 30. Това е Комисия „Управление на собствеността“. Проект на решение за Предоставяне на права на Комисия „Управление на собствеността“. Кой ще докладва?

Заповядайте, г-н Стоев.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, това е рутинна точка, която е гласувана в годината по два пъти. Касае Проект на решение за Предоставяне на права на Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет за приемане на решения в периодите, когато не се провеждат заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Проектът е следният: Делегира на Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет в състав не по-малко от четирима нейни членове в периода, когато не се провеждат заседания на Пленума на ВСС, следните правомощия:

1.1. Да приема решения, свързани с организиране управлението и стопанисването на сграден фонд за нуждите на съдебната власт.

1.2. Да приема решения за утвърждаване на актуализирано поименно разпределение на капиталови разходи по § 51-00 „Основен ремонт на ДМА“ и § 52-02 „Придобиване на ДМА“ в рамките на утвърдената обща годишна задача за 2021 г., след съгласуване с Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС.

Точка 2. Делегирането на посочените в т. 1.1 и т. 1.2 правомощия се отнася за периода след последния Пленум на ВСС през м. юли 2021 г. до първия Пленум на ВСС през м. септември 2021 г.

Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на ВСС да уведоми Пленума на ВСС за приетите решения по т.1.1 и т. 1.2 на

първото заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет през месец септември 2021 г.

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Магдалинчев, аз не разбрах по какви правила се подбират точките, които ние гледаме. Дори толкова бързо го правите, че аз не мога да следя материалите. Кога решихме другите точки да бъдат отложени?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, чакайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Просто някой е решил, че някакви точки са важни и те ще бъдат гласувани днеска, колкото и твърде вероятно и кворум да не съберем.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, дайте да се разберем. Одеве казахме, че няколко от точките, които се предложат тук, ще ги подложим в рамките до 18.30 ч. да ги гледаме, а другите точки, които (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ами кога сме го решили това, г-н Магдалинчев? Нали възразихме, нали решихме да вървим точка по точка? Добре, моля Ви, уточнете ми поне коя е тази точка? Някой решава и гласува някоя точка.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 30, точка 30 в момента е тази, която се предлага от Комисия „Управление на собствеността“. Проект на решение за предоставяне на права на Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет за приемане на решения в периодите, когато не се провеждат заседания на Пленума. Така е озаглавена.

Изказвания, колеги по тази точка?

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, прави ми впечатление от устния доклад, който четох и като се запознах със съдържанието на тази точка преди това, че диспозитивите са

видоизменени спрямо диспозитивите, които ние сме взимали за подобни сравними случаи. И, между другото, спомням си много добре, че миналата година точно в рамките на такава делегация бяха взети решения, за които по мое виждане ние не бяхме делегирали права на Комисия „Управление на собствеността“. Ставаше въпрос за придобиване на някакви имоти, за разпореждане с някакви имоти и други подобни неща.

Ако някой от Вас не помни за какво става въпрос, ще си направя труда и ще прегледам във въпросните решения, но не виждам какво налага през месец август да бъдат взимани решенията по точка 1.1 – решения, свързани с организиране управлението и стопанисването на сградния фонд за нуждите на съдебната власт. Кой въпрос ние не можем да решим до 31 юли и от 1 септември насетне, та да е нужно Комисия „Управление на собствеността“ при това в състав от 4 души през лятото да взима решения по този въпрос? Кое също така налага за един единствен месец ние да взимаме решенията за утвърждаване, а 4-членен състав на Комисия „Управление на собствеността“ да взима решение за утвърждаване на актуализирано поименно разпределение на капиталови разходи?

Всичко, което е трябвало да бъде свършено и да се харчи по управление на собствеността ние сме го взели като решение или пък ако не сме, да беше така добра Комисия „Управление на собствеността“ и администрацията към нея да положи усилия и да го направи до 31 юли. Освен това ние имаме достатъчно време до тази дата, за да се направят тези решения.

Аз ще гласувам „против“ тези предложения, защото си спомням, че миналата година имаше случаи, в които комисията беше излязла извън тези правомощия. При последващите обсъждания, когато решения в изпълнение на взетите през лятото решения на КУС ни бяха

предоставени за решение се каза, че ние сме дали делегация на КУС, тя е взела решение и преразглеждането на този въпрос е абсолютно несъстоятелно и невъзможно.

Нека, ако иска някой и ако може да ми обясни, кое налага взимането на тези решения и кое препятства най-вече взимането им до 31 юли тази година или след 1 септември тази година! Или пък ако въпросът е толкова съществен и важен, кое пречи ние да се съберем през август на извънредно заседание, както между другото сме го правили по разни въпроси на практика през всички предходни години по далеч по-малозначителни въпроси? Кои са тези толкова съществени въпроси, неразрешими до след една седмица?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Ами откъде да знам. Все си мисля, че примерно г-жа Керелска да можеше да Ви обясни за какво иде реч. Това показва тотално неразбиране на същността и функциите на Комисия „Управление на собствеността“. Първо, че това го правим четвърта година по ред. Второ, ще Ви отговарям по ред на въпросите.

Първа точка - Приема решения, свързани с организиране управлението и стопанисването на сграден фонд за нуждите на съдебната власт. Това означава, че в този период може да пристигне (рядко се случва, но се е случвало) проект за управление на съдебна сграда.(Намесва се О. Керелска: Аварийни ремонти.)

1.2. Да приема решения за утвърждаване на актуализирано поименно разпределение на капиталовите разходи по § 51-00 „Основен ремонт на ДМА“. Пример давам – на 10 август идва Акт № 14 да кажем за определена сграда. Това трябва да се удостовери и трябва да удостовери Комисия „Управление на собствеността“, за да може да се разплати да кажем с фирмата. Ако смятате, че за Акт № 14 ще трябва да правим извънредно заседание на Пленума, няма проблем, може и да

го направим, вижда ми се малко глупаво. Освен това там има да е записано, че е в определен размер. Ние няма да излизаме от размера, който е гласувал Пленумът и този размер е написан 22, 342 454, ние над тези средства няма да си позволим да изхарчим така да се каже, ако това си мислите. И най-лошото е, че ако така си мислите, значи въобще не познавате дейността на тази комисия. Това са отговорите на въпросите.

Благодаря!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Продължавам да твърдя, понеже г-н Новански уточни, че по точка 1.1 например през месец август можело да дойде проект за споразумение за разпределение на сграда на съдебната власт, който ние да утвърдим. Нали разбирате колко несъстоятелно е подобно твърдение, че трябва да бъде осъществено точно през м. август. Каква е спешността на подобно споразумение просто не разбирам?

БОЯН НОВАНСКИ: Аз Ви казвам, че се е случвало просто. Случвало се е и ще Ви кажа откъде идва.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Чудесно, чудесно и аз твърдя, че

БОЯН НОВАНСКИ: Прокуратурите става териториални отделения, което налага в съдебна палата да се прави ново разпределение формално, но трябва да бъде направено. Толкоз. Случвало се е август месец да бъде направено. Няма проблеми едно да го махнем, само че на мен ми се вижда безсмислено.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли да довърша, г-н Магдалинчев?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Може, но само нека да дам аз един пример, ако може. Може ли примерно при тези поройни дъждове да се отнесе покрива на една сграда? И тогава... (Прекъснат.) аварийен ремонт.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Магдалинчев, ако ме бяхте изслушали, ако ме бяхте изслушали, щяхте да видите, че аз щях да предложа точно това, което Вие се опитахте да направите в момента. Примерът, който даде г-н Новански считам, че не изисква никаква спешност, т.е. никакво решение, свързано с организиране управлението и стопанисването на сградния фонд за нуждите на съдебната власт, не може да попадне от примера, който беше даден, в категорията спешни, неразрешими за през месец септември, а включително с разпределение на ползването на сградите. А повярвайте ми, през месец август няма да се създават нови териториални отделения на прокуратурите защото просто ние не сме взимали такова решение, доколкото си спомням, то не беше съгласувано от министъра на правосъдието и понеже нямаме следващ пленум, няма как да се създават нови териториални отделения.

А пък по точка 1.2., ако действително намерението е да бъдат осъществявани ремонтни дейности, да, които действително могат да възникнат и да бъдат наложителни, нека точно това и по предложението на г-н Магдалинчев да добавим в текста на 1.2 и ще гласувам в подкрепа в такъв случай, че се касае за аварийни ремонти. Нищо друго не налага спешност на работата.

Освен това, колеги, нека все пак да не забравяме, че ние нямаме официална съдебна ваканция, нали така? И по общите правила би трябвало да заседаваме през август.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Добре. Благодаря! Вдига ръка г-н Дамянов.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И разбира се, разделно гласуване, моля г-н Магдалинчев, освен ако не се оттегли точка 1.1, както каза г-н Новански, а в 1.2 не се добавят аварийните ремонти. Благодаря Ви!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Господин Дамянов. Давам думата на него сега.

Заповядайте, г-н Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Сега очевидно е... (Прекъснат.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Имам ли думата, г-н Магдалинчев?

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Сега аз говоря, г-жо Керелска, на мен ми беше дадена думата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извинявайте, не разбрах.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Очевидно е, че през месец август по две причини – защото времето позволява и защото е съдебна ваканция, се извършват най-много ремонти, не само аварийни, извършват се текущи ремонти, тъй като някога това свързано с измазване на кабинети на магистрати, съдебни зали и т.н. Възможно е стопанисването или управлението на даден съд или за прокуратура да бъде променено по различни причини. Рядко е, но се случва. И Ви казвам – това касае кой да бъде, да стопанисва сградата, съответно кой административен ръководител в рамките на утвърдените текущи ремонти, съответно аварийни, да сключи договорите и да ги приключи. Аз не знам как да гадая, какво да кажа и как да обясня, но очевидно е, че този тип диалог винаги говорят – август месец е основният месец за извършване на ремонти (то е логично) за съдебните сгради. Затова обичайно КУС провежда две или три заседания. Хей Богу, не.... (звукът се накъсва).

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, когато обсъждахме тази точка в КУС, аз обърнах внимание на точка 1.1. и предположих, че ще възникнат дебати. Затова предложението ми беше, ако може лимитивно или почти лимитивно, изчерпателно да посочим какви са дейностите, свързани с управлението и стопанисването на сградния фонд за нуждите на

съдебната власт. Коментирахме го въпроса в интерес на истината и се изказаха аргументи, че има опасност да възникнат такива дейности, които в крайна сметка ние не сме ги предвидили и съответно те не биха могли да бъдат придвижени във времето, когато Пленумът не заседава. Затова се прие една такава по-обща формулировка.

По точка 1.2, ако не ме лъже паметта (тук колегите може да помогнат, или пък да се обадим на хора от дирекцията), мисля, че актуализацията на разпределението на капиталовите разходи по решение на Пленума се прави през определен период от време и заради това е включена тази точка. Освен това, както виждате, и вече се каза, тази актуализация може да се извършва единствено в рамките на утвърдената годишна задача, която е в размер на 22 362 454 лева. За да успокоим страстите и да намалим притесненията, искам да обърна внимание, че ако свалите надолу екрана, ще видите, че имаме решение от 10.12.2020 г., с което се *„делегира на Комисия „Управление на собствеността“, в състав не по-малко от четирима нейни членове, в периода, когато не се провеждат заседания на Пленума на ВСС, следните правомощия...“* и са възпроизведени абсолютно същите правомощия. Това също беше изтъкнато по време на обсъждането от представителите на нашата дирекция, с която работим. ... (Не се чува.) това е решението, което се внася в Пленума, което се приема. Аз също съм го подкрепила на заседание на комисията, ще го подкрепя и сега.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря!

Имаше предложение от г-жа Дишева за разделно гласуване на диспозитивите. Нали така, колега Дишева?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Новански каза, че ще оттегли точка 1.1. Ако не я оттегля, ще гласувам „против“ и по двете предложения, и ако не се коригира текстът на точка 2. Аз знам, че сме приемали, г-жо Керелска, такива решения... (Прекъсната.)

БОЯН НОВАНСКИ: Няма да оттеглям нищо, защото ...
(Говорят едновременно.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Чудесно. И също така знам как се упражнява това правомощие. (Реплика на Олга Керелска: ...такова решение.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, много ви моля, такива внушения недейте да правим! Никой няма намерение да злоупотребява с нещо, което му идва в повече – през лятото да идва тук и да работи, за разлика от другите комисии, които могат да дойдат есента, като дойде моментът. Но тези две комисии работят непрекъснато, защото като духне вятърът и отнесе покрива, ще искат средства, ще искат веднага пари, за да могат да направят този ремонт, защото всичко ще протече. Виждате какви са бури, как се изливат изведнъж.

Колега Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Имам процедурно предложение да пристъпим към гласуване. На мен, колеги, ми е неудобно, защото начинът, по който се отнасяте към колегите, е такъв подозрителен, едва ли не ще правят нещо нередно. Някак си е много обидно към тези колеги, не стига, че ще работят през лятото. Много ви моля, наистина е неловко.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Нямам нищо против. Който иска в Бюджетната комисия през лятото да идва, да се включва, да го включим в състава и да се работи непрекъснато, защото се гледат непрекъснато през лятото всички въпроси.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ако искате отчет за ... (Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: То е заложено като отчет, колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, това искам да кажа, че някак си тези изначални подозрения, че едва ли не ще вършат нещо нередно, просто

е изключително обидно. Моля ви, срамно е в момента това да го правим. Давайте нататък.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря Ви!

Подлагам на гласуване точка 1 от решението.

Който е „за“ по този диспозитив, както е предложен, моля да гласува! (Брой гласовете.)

15 гласа „за“.

„Против“? 1 глас „против“ – колегата Дишева.

(решението е отразено по-долу)

Точка 1.1 и точка 1.2. Който е „за“, моля да гласува!

16 гласа „за“.

„Против“? Колегата Дишева.

(решението е отразено по-долу)

И точка 2. Който е „за“, моля да гласува!

16 гласа „за“.

„Против“? Няма.

(решението е отразено по-долу)

Точка 3. Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на ВСС да уведоми Пленума на ВСС за приетите решения на първото заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Който е „за“, моля да гласува!

16 гласа „за“.

„Против“? Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

30. ОТНОСНО: Предоставяне на права на Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет за приемане на решения в периодите, когато не се провеждат заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

30.1. ДЕЛЕГИРА на Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет в състав не по-малко от четирима нейни членове в периода, когато не се провеждат заседания на Пленума на ВСС, следните правомощия:

30.1.1. Да приема решения, свързани с организиране управлението и стопанисването на сграден фонд за нуждите на съдебната власт.

30.1.2. Да приема решения за утвърждаване на актуализирано поименно разпределение на капиталовите разходи по § 51-00 „Основен ремонт на ДМА“ и § 52-02 „Придобиване на ДМА“ в рамките на утвърдената обща годишна задача за 2021 г., след съгласуване с Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС.

30.2. Делегирането на посочените в т. 30.1.1 и т. 30.1.2 правомощия се отнася за периода след последния Пленум на ВСС през м. юли 2021 г. до първия Пленум на ВСС през м. септември 2021 г.

30.3. Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на ВСС да уведоми Пленума на ВСС за приетите решения по т. 30.1.1 и т. 30.1.2 на първото заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет през месец септември 2021 г.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, точка 36. Докладва се от Гергана Мутафова.

Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Магдалинчев, може ли да проведем гласуване кои точки ще гледаме и кои няма да гледаме? (Говорят едновременно няколко души.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз ще Ви кажа... (Прекъснат.)

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Господин Магдалинчев, много моля, и точките на Правна комисия са свързани със срокове. Много Ви моля!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Започваме след това точките на Правна комисия, колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз ще бъда максимално кратка. Точка 32, колеги, е свързана с проект за изменение и допълнение на Наредба № 1/2017 г. Тя е изготвена от работна група от Съдийска колегия, освен това с проекта за Наредба са се запознали в Прокурорската колегия.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Пашкунова, бяхме казали, че ще гледаме точка 36.

Давам думата на г-жа Мутафова. Извинявайте!

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колеги, предложението ми е във връзка с изпълнение на поддейност 1.8 по изготвяне на пакет от предложения за изменение и допълнение на действащото законодателство за въвеждане на оптимизирана съдебна карта... (Прекъсната.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, наистина ли смятате, че за седем минути може да приемем изпълнение на дейност по проект, за който сме спорили седмици наред? Наистина ли го смятате това нещо?

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колега Дишева, в момента не сме в процедура по приемане на дейност по проекта, а по приемане на актуализирания пакет за законодателни изменения, който беше представен на обществено обсъждане след две заседания на Съдийската колегия. Това следва от дейност 1.8... (Прекъсната от А.Дишева: Това не е ли изпълнение на дейност...?), което трябва да се изпрати на министъра на правосъдието, г-жо Дишева. Това е диспозитивът, който предлагам. Ако ме оставите да го дочета, ще зачета и диспозитива. То е в рамките на дейността и това е последната поддейност от дейност 1, която включва разработване на модел за оптимизация на съдебната карта.

В изпълнение на тази дейност на посочения проект и сключения в тази връзка договор, „Глобал Адвайзърс“ АД, въз основа на избория по т. 2.2 от Протокол № 1/19.01.2021 г. на Съдийската колегия и по т. 1.1 по Протокол № 3/18.02.2021 г. на Пленума на Висшия съдебен съвет модел за реорганизация на дейността на съдилищата, изготви и представи в края на м. април пакет от предложения за изменение и допълнение на действащото законодателство за въвеждане на оптимизирана съдебна карта. Двамата координатори по дейност 1 по проекта – колегите Димитрова и Шекерджиев, представители на Съдийската колегия, представиха предложението на вниманието ви в заседание на 08.06.2021 г. на Съдийската колегия, като точката беше отложена за 22.06.2021 г., като междуременно беше гледан и обсъждан по същество Модел 4, който беше избран от Съдийската колегия на 15.06.2021 г. Съответно на 22.06.2021 г. Съдийската колегия прие решение, съгласно което представеният от „Глобал Адвайзърс“ АД пакет от предложения беше публикуван на интернет страницата на ВСС в раздел „Обществени консултации“. Предостави се възможност на заинтересовани лица, органи и институции до 12.07.2021 г. да

представят писмени предложения и становища по предложенията за изменение и допълнение на действащото законодателство. Съгласно същото решение получените писмени предложения и становища бяха публикувани на интернет страницата на ВСС в раздел „Обществени обсъждания“ и бяха предоставени на „Глобал Адвайзърс“ АД за обобщаване и обновяване на пакета от предложения за изменение и допълнение на действащото законодателство до въвеждане на оптимизирана съдебна карта. На „Глобал Адвайзърс“ АД по имейл беше предоставен линк за достъп до публикуваните на сайта на Висшия съдебен съвет пълни стенографски протоколи на колегиите и на Пленума с оглед запознаване с обсъжданията по темата, по изрично искане на колегите.

На 20.07.2021 г. изпълнителят „Глобал Адвайзърс“ АД депозира в деловодството на ВСС обновения пакет от предложения, който представям на вашето внимание в завършен вид.

Уважаеми колеги, в проектните документи е разписано като отговорност на Висшия съдебен съвет приемане на пакета от предложения за изменения в законодателството и представянето му на вниманието на конституционно определените правни субекти с право на законодателна инициатива за внасянето му като един или повече законопроекти за изменение и/или допълнение на съществуващото или приемане на ново законодателство. С това ще бъде финализирано изпълнението на дейност 1 на проекта. Ето защо предлагам на вашето внимание следния диспозитив:

Приема изготвения от „Глобал Адвайзърс“ АД пакет от предложения за изменения в законодателството за въвеждане на оптимизирана съдебна карта и го изпраща на министъра на правосъдието, в изпълнение на Дейност 1, а именно „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и

прокуратури“ от обхвата на проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, изпълняван от Висшия съдебен съвет по Оперативна програма „Добро управление“.

Приложила съм към това, което ви четох току-що, актуализирания пакет от предложения за изменение и допълнение на действащото законодателство до въвеждане на оптимизирана съдебна карта, междинен доклад за изпълнението по Дейност 1.8, а именно изготвяне на пакет от предложения за изменение и допълнение на действащото законодателство за въвеждане на оптимизирана съдебна карта по договора, подписан от Висшия съдебен съвет с фирмата „Глобал Адвайзърс“ АД; становища, постъпили и публикувани на сайта на Висшия съдебен съвет в раздел „Обществени консултации“ – към първоначалния пакет от предложения; и пакет от предложения за нормативни промени – първоначален, публикуван на сайта на Висшия съдебен съвет, в раздел „Обществени поръчки“ по силата на решението на Съдийската колегия от 22.06.2021 г.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Мутафова!

Изказвания, колеги? Оттук насетне министърът на правосъдието ще преценява дали да внася, какво ще внася, какво няма да внася.

Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Приемам за изключително неуважително към членовете на Висшия съдебен съвет, в частност към мен, поднасянето на разрешаването на такъв въпрос в оставащите пет или шест минути, докато ние обявихме, че ще заседаваме днес. Това първо. Затова и възразих против това избирателно включване и

разглеждане на точки от дневния ред, не можах да разбера и до този момент по чие решение беше взето да се процедира по този ред.

Аз ще гласувам против това предложение, както гласувах, между другото, и при приемането на изпълнението на поддейност 1.8 от този проект, което представляваше първоначалният проект за изменение и допълнение в закони, които да бъдат представени като пакет на органите, които имат законодателна инициатива, в частност на министъра на правосъдието. Ако някой не помни, аз ще припомня. Взе се решение, че Модел 4 няма да се реализира. Както ви е добре известно, двамата координатори по този проект официално обявиха, че на това основание подават оставки като членове на Висшия съдебен съвет. Тук беше обявено на заседание на Съдийска, а след това, мисля, и на Пленум, че очевидно, че няма политическа воля за реализиране на модела за реформа на съдебната карта – т.нар. „Модел 4.“ Въпреки това обаче и въпреки десетките (сигурно станаха и стотици) възражения от какви ли не органи, структури, организации и лица, с които ние бяхме буквално залети, съдържащи изключително обосновани, подробни и разнопосочни възражения против приложението на този модел, ние сега се правим, че тези неща не съществуват и приемаме пакет за изменения на закони процесуални, мисля, че и материални имаше, които да послужат за реализация на Модел 4. Аз това нещо не го разбирам. Господин Магдалинчев ще се сети (за да разведрия обстановката), една колега във Върховния административен съд казваше за подобна дейност: „Кипи безсмислен труд“. Нали помните, г-н Магдалинчев? На мен това нещо ми се струва подобно нещо. Само за да отчетем формално изпълнението на тази дейност в някакви срокове, с целите вероятно на верификацията на разходваните средства по този проект, ние ще гласуваме предложения и идеи за изменение в закони и ще ги предоставим на министъра на правосъдието, вероятно и на други

органи, с ясното съзнание, че те няма да бъдат реализирани. Аз не мога да разбера как може да се гласува в подкрепа на подобно предложение.

Няма да говоря повече, защото, честно казано, това говорене многократно вече е изречено, направено и се чудя ние с какви очи, за какви цели и с какво предназначение изпращаме този пакет на министъра на правосъдието. Как не ни е срам – аз това не мога да разбера. Десетки и стотици хора ни казаха: „Това нещо не става, което предложихте като Модел 4“ и ние обявихме, че се отказваме от изпълнението на този модел. Въпреки това сега сме приготвили някакви неща, преди това абсолютно безсмислено ангажирахме всички съдилища в страната да изразяват становище по това нещо, което се знае от всички, че няма да бъде реализирано, и сега ще вдигнем ръце и ще гласуваме да го изпратим.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Дишева! Други изказвания?

Колега Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз нямам спомен да имаме решение на Пленума, с което да сме отменили решението си от 18 февруари тази година, с което приехме Модел 4. Тоест, ние имаме формално решение за Модел 4, който е приет, така че днешното предложение на колегата, която е ръководител на проекта, и в изпълнение на задълженията на Висшия съдебен съвет по договора с ОПДУ и по договора с изпълнителя по тази дейност, на практика ние изпълняваме задълженията си по тези два договора и всичко това е в синхрон с нашето решение от 18 февруари. Последващите становища, когато ние проведохме обществени обсъждания и т.н., те не доведоха до отмяната на нашето решение. Ние не сме го отменили. Дали ще има политическа воля да се реализира Модел 4, все още не е ясно. Служебният министър изрази такава становище, представители на адвокатура и няколко кметове

изразиха подобно становище, но всъщност аз не мисля, че в този случай ние имаме официален отказ. Това, което каза министърът на правосъдието в Съдебната палата на тази среща, на това обществено обсъждане, което беше допуснал, то на практика не мога да кажа, че е официално. Ако той изпрати становище въз основа на тези предложения, че няма да бъдат приети и няма да инициира законодателни предложения, тогава вече бихме могли да приемем, че няма да се реализира Модел 4. Но в случая... (Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Няма да е по вина на Висшия съдебен съвет.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Разбира се. Но ние всъщност изпълняваме нашето решение и нашите договорни задължения. Нека да напомня, че ние сме ... (Не се чува.) задължения все пак.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Марчева!

Други изказвания?

Колега Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, ще помоля за разделно гласуване по точката, защото аз ще гласувам против приемане на изготвения пакет от предложения за изменение, тъй като съм гласувала и против Модел 4, както и против предлаганите законодателни промени, включително по отношение на родовата подсъдност, който беше един от моите аргументи, за да не приема предложения модел. Но ще гласувам за изпращане на министъра, защото това, което каза колегата Марчева, е така – Съдийска колегия и Пленум в мнозинството си са приели този модел, освен това ние изпратихме и четирите модела на министъра на правосъдието, и по мое мнение е редно той да има представа какви промени кореспондират на Модел 4, заедно обаче с постъпилите в рамките на обществените консултации становища и възражения – те са

на съдилища, общински съвети, на Висшия адвокатски съвет, и всички са отрицателни. Така че аз моля за разделно гласуване.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Пашкунова!

Други изказвания? Не виждам. Подлагам на разделно гласуване предложението за диспозитив на решение.

Първата част е: Приема изготвения от „Глобал Адвайзърс“ АД пакет от предложения за изменения в законодателството за въвеждане на оптимизирана съдебна карта.

Който е „за“, моля да гласува! (Брой гласовете.)

13 „за“.

Който е „против“. Колегата Пашкунова, колегата Керелска и колегата Дишева. Приема се.

(решението е отразено по-долу)

И втората част: Изпраща на министъра на правосъдието, в изпълнение на Дейност 1 „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури“ от обхвата на проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, изпълняван от Висшия съдебен съвет по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020.

Който е „за“, моля да гласува този диспозитив. (Брой гласовете.)

14 „за“.

„Против“? 2 гласа „против“. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

36. ОТНОСНО: Изпълнение на поддейност 1.8 „Изготвяне на пакет от предложения за изменение и допълнение на действащото

законодателство за въвеждане на оптимизирана съдебна карта“ от обхвата на дейност 1 „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури“ по проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, изпълняван от ВСС по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

36.1. ПРИЕМА изготвения от „Глобал Адвайзърс“ АД пакет от предложения за изменения в законодателството за въвеждане на оптимизирана съдебна карта.

36.2. ИЗПРАЩА на министъра на правосъдието, в изпълнение на Дейност 1 „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури“ от обхвата на проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, изпълняван от Висшия съдебен съвет по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020.

ГЛАСОВЕ: На Цветинка точките да гледаме и да приключваме.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, часът вече е шест и половина. Тук колегите отправят една молба – ако може да приемем, да гласуваме точките на Правната комисия и да приключим. Те са пет точки.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ама нали утре имаме заседание сутринта! Това означава ли, че няма да съберем кворум?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, аз съм длъжен да докладвам какво предлагат колегите. Ако кажем не – не. Аз поех

ангажимент до 18.30 ч. Колегата Пашкунова още одева каза, че бързо ще докладва. Ако решим да ги гледаме, това са пет точки, ще ги гледаме. Това са становища по ... (Не се чува.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Господин Магдалинчев, може ли?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, слушам Ви, колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може ли да се преброим за утре, да знаем кой ще присъства, за да сме наясно въобще дали в девет и половина да се заредим пред компютрите?

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Нека да гласуваме сега точките на г-жа Пашкунова и ще го уточним.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Добре. Предлагат да гласуваме точките на г-жа Пашкунова.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, да, ние ще ги гласуваме, въпросът е, че все пак е добре да знаем... (Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: След това предлагат да се преброим.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Добре.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Пашкунова, точка 32.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз ще бъда максимално оперативна, още повече започнах вече по едната точка доклада. Тя е изработена от нарочно създадена работна група от Съдийска колегия, с нея се е запознала и Прокурорска колегия. Промените, които се предлагат, са свързани със законодателни промени (2019 г. и 2020 г.) в Закона за съдебната власт и целят оптимизиране на конкурсните процедури. Те са свързани с начина на подаване на заявлението, формата и членовете на конкурсните комисии, определянето на броя на свободните длъжности, изготвянето на казусите при конкурсите за младши съдии – първоначално назначаване.

Ако имате някакви въпроси, съм готова да отговоря. Становището на Правната комисия е да се приеме наредбата и да се

обнародва в „Държавен вестник“. Само още едно изречение – в рамките на обществените обсъждания са постъпили становища в подкрепа и предложение за отстраняване на техническа неточност, които заедно с няколко други редакционни и технически промени, които Правната комисия прави като предложение след обществените обсъждания, предлагаме да бъдат променени. Те са свързани с корекция на цифра, с пропуски в посочване на цифра. Иначе концептуално и съдържателно нищо не е променено от проекта на работната група.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Пашкунова!

Колеги, изказвания по точка 32? Не виждам.

Който е съгласен с предложениия проект на решение, моля да гласува! (Брой гласовете.)

17 „за“.

„Против“? Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

32. ОТНОСНО: Проект за изменение и допълнение на Наредба № 1/09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

32.1. ПРИЕМА Наредба № 1/09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, като внася следните изменения и допълнения в Проекта:

- Параграф 21 придобива следната редакция: „В чл. 13, досегашната ал. 7 става ал. 8 и се отменя. Досегашните ал. 8, 9, 10, 11 и 12 стават съответно 9, 10, 11, 12 и 13“;
- В § 22 цифрата „11“ се заменя с „12“;
- В § 23 цифрата „12“ се заменя с „13“;
- Параграф 25 придобива следната редакция: „В чл. 19, ал. 1 изразът „по въпроси, по които няма противоречиви решения и има произнасяне на касационната инстанция“ се заменя с „по въпроси, по които има произнасяне на касационната инстанция и няма противоречиви решения“;
- В § 42 изразът „24“ се „ се заличава“;
- Параграф 73 придобива следната редакция: „В чл. 39, ал. 4 точка 21 се заличава, като се създават нови точка 21 и точка 22 със следното съдържание:“;
- В § 76 цифрата „ал. 4“ се заменя с „ал. 5“;
- В § 80 след цифрата „4“ изразът „се отменя“ се заличава и се добавя „става т. 5 и се отменя“.

32.2. Наредба № 1/09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт **ДА СЕ ОБНАРОДВА** в Държавен вестник.

32.3. След обнародване на Наредба № 1/09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт в Държавен вестник, същата **ДА СЕ ПУБЛИКУВА** на интернет сайта на Висшия съдебен съвет, раздел „Нормативни и вътрешни актове“ – „Актове на ВСС“ – „Нормативни актове на ВСС“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 33, колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви!

Колеги, следващата точка е за одобряване на проект на Указания за акредитация на представители на средствата за масова информация при отразяване на Общото събрание на съдиите за избор на членове на Висшия съдебен съвет. Знаете, при всеки такъв избор приемаме такива указания. Те за изготвени от представители „връзки с обществеността“ и целта е да регламентират процедурата по акредитация, регистрационен режим за получаване на пропуск, достъп на журналисти, фотографи, оператори, както и на журналисти на свободна практика освен от български, и от чуждестранни медии. Това е свързано с насроченото на 9-ти и 16-ти октомври 2021 г. Общо събрание на съдиите, които трябва да изберат представители от професионалната квота на мястото на колегата Шекерджиев и колегата Димитрова.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Пашкунова!

Изказвания по тази точка? Не виждам. Подлагам на гласуване предложения ни проект на решение.

Който е „за“, моля да гласува! (Брои гласовете.)

17 „за“.

Който е „против“. Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

33. ОТНОСНО: Проект на Указания за акредитация на представители на средствата за масова информация при отразяване на Общото събрание на съдиите за избор на членове на Висшия съдебен съвет

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**РЕШИ:**

33.1. ОДОБРЯВА Указания за акредитация на представители на средствата за масова информация при отразяване на Общото събрание на съдиите за избор на членове на Висшия съдебен съвет.

33.2. Указанията за акредитация на представители на средствата за масова информация при отразяване на Общото събрание на съдиите за избор на членове на Висшия съдебен съвет **ДА СЕ ПУБЛИКУВАТ** на интернет сайта на Висшия съдебен съвет в раздел „Общо събрание на съдиите за избор на членове на ВСС“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 40, колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, точка 40. Както всеки път, Правна комисия внася два варианта на проект за становище по конституционно дело № 12/2021 г. Едното е в подкрепа на тезата, че разпоредбата на чл. 64, ал. 2 от НПК, изречение второ, е противоконституционна, тъй като противоречи на чл. 29, ал. 1, чл. 30, ал. 1, чл. 56 и чл. 122 от Конституцията на Република България.

Изложили сме подробни мотиви в подкрепа на този вариант. Акцентът е, че изискването за лично явяване и изслушване на лицето, чието задържане се иска, израз на правото му на защита, и то не може да бъде ограничавано по никакъв начин, като предвиждането на видеоконференция би затруднило, а оттам и накърнило правото на защита. Излагат се аргументи и за това, че то е свързано с осигуряване на задържания под стража на защитено пространство извън влиянието на затворническата администрация, както и с това, че в хипотезата на провеждане на видеоконференция и оказан натиск или насилие,

физическо, върху лицето, съдът ще бъде лишен от възможността да бъде гарант на правото на свобода от мъчения и правото на лична неприкосновеност.

Вторият вариант, който е свързан с това, че разпоредбата не е противоконституционна, е аргументирана с това, че правото му на защита не е ограничено от провеждането на видеоконферентна връзка, тъй като всяко едно от процесуалните действия, които обвиняемият би могъл да извърши присъствено, може да бъде осъществено и в заседание чрез видеоконференция. Изтъква се, че това е една правна възможност, за която органите на досъдебното производство, съдът и самият обвиняем имат право на преценката, че са лимитирани изрично случаите, при които може да се проведе такава видеоконференция: извънредно положение, бедствено положение или други форсмажорни обстоятелства, или при изрично заявено от обвиняемия и от неговия защитник съгласие.

Посочили сме и практика на Европейския съд, съобразно която участието на обвиняем в съдебно заседание чрез видеоконференция не е поставило защитата му в значително по-неравностойно положение в сравнение с останалите участници в производството, тъй като е имал възможност да упражни всичките си права по чл. 6 от Европейската конвенция – делото „Марчело срещу Италия“, и сме предложили допълнителни аргументи във връзка с процедурата по задочно производство.

Това са аргументите в подкрепа на двата варианта, които трябва да изпратим своевременно, тъй като сроковете ни изтичат.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Пашкунова!

Колеги, изказвания? Не виждам желаещи за изказване. Подлагам на гласуване вариант първи. Вариант първи е: Разпоредбите на чл. 64, ал. 2, изречение второ от НПК, са противоконституционни, тъй

като противоречат на чл. 29, ал. 1, чл. 30, ал. 1 и чл. 56, във връзка с чл. 122 от Конституцията на Република България. Становището да се изпрати на Конституционния съд на Република България.

Колеги, който е за вариант 1, моля да гласува! (*Никой не гласува.*)

Който е против вариант 1, моля да гласува! (Брой гласовете.)
15 гласа „против“. Не се приема вариант 1.

Вариант 2: Разпоредбите на чл. 64, ал. 2, изречение второ от НПК, не са противоконституционни, тъй като същите не противоречат на разпоредбата на чл. 29, ал. 1, чл. 30, ал. 1 и чл. 56, във връзка с чл. 122 от Конституцията на Република България. Становището да се изпрати на Конституционния съд на Република България.

Който е за вариант 2, моля да гласува! (Брой гласовете.)

16 „за“.

„Против“? Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

40. ОТНОСНО: Проекти на становище по конституционно дело № 12/2021 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

40.1. Разпоредбите на чл. 64, ал. 2, изречение второ от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) (обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г., посл. изм., ДВ., бр. 29 от 09.03.2021 г.) **не са противоконституционни**, тъй като не противоречат на чл. 29, ал. 1, чл. 30, ал. 1 и чл. 56 във вр. с чл. 122 от Конституцията на Република България.

40.2. Становището да се изпрати на Конституционния съд на Република България.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Пашкунова, точка 41.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, в съгласувателна процедура сме по проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 2/2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица. Необходимостта от подобни промени е предпоставена от промените в Закона за съдебната власт (ДВ, бр. 86/06.10.2020 г.), които предвиждат въвеждане на информационна система „Единен регистър на вещите лица“. Информационната система ще бъде централизирана база данни, ще се администрира и ще се поддържа от Министерството на правосъдието. Подробно сме описали служебния достъп как се осъществява до информационната система, какви данни ще съдържа. Единственото ни предложение за редакционно изменение е в текста на чл. 38, ал. 3, т. 3, където предлагаме изразът *„вида експертиза на вещото лице“* да се замени със *„специалност/специални знания на вещото лице в съответната област на науката, изкуството или техниката“*, тъй като ни се струва, че това е по-прецизна терминология.

Предложението е да изразим положително становище по проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 2 с тези редакционни промени в чл. 38, ал. 3, т. 3.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Пашкунова!

Изказвания по точка 41, колеги? Не виждам желаещи за изказване. Подлагам на гласуване предложениия проект на решение.

Който е за изразяване на положително становище, моля да гласува! (Брой гласовете.)

16 „за“, „против“ – няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

41. ОТНОСНО: Проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 2 от 2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица (обн., ДВ, бр. 50 от 2015 г.)

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ИЗРАЗЯВА положително становище по проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 2 от 2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, като предлага редакционно изменение със следното съдържание:

- В чл. 38, ал. 3, т. 3 изразът „вида експертиза на вещото лице“ да се замени със „специалност/специални знания на вещото лице в съответната област на науката, изкуството или техниката“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: И последната точка от днешния дневен ред – точка 42.

Колега Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, работна група внесе в Правната комисия проект за изменение и допълнение на Правила за достъп до електронни съдебни дела в Единния портал за електронно правосъдие. Тези промени са необходими във връзка с необходимостта от актуализацията им по повод нови функционалности в Единния портал за електронно правосъдие. Въвеждането на тези нови функционалности, включително създаването на личен потребителски профил в системата

по електронен път чрез попълване на електронен формуляр или регистриране с квалифициран електронен подпис и осигуряване на достъп до наказателни производство, налагат необходимостта от тези промени.

При разискванията в Правна комисия единствените редакционни предложения бяха за корекция в чл. 3, ал. 2, чл. 5, ал. 2 и чл. 19, ал. 2 на израза: „*нотариално заверено пълномощно*“, което да се замени с „*пълномощно с нотариална заверка на подписа*“ – това е използваният термин законов, както и „*лично, на място в*“ да се замени с предлога „до“ в чл. 19, ал. 2.

Колеги, това са предложенията. Те също бяха спешни във връзка, знаете, със стартиралото електронно правосъдие от 1-ви юли, което създаде доста проблеми, които предполагат тези изменения в действащите към момента Правила за достъп до електронни съдебни дела.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Пашкунова!

Колеги, становища и изказвания по точка 42?

Колега Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Аз съм съгласен с тези промени. Искам да отбележа, че тепърва ще предстоят кардинални промени в тези правила за достъп, имайте го предвид. Благодаря! И то ще бъде свързано с много, много, много други неща – сега, ако започна да говоря, ще ви загубя много време. Благодаря още един път.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Нормално е нещата във времето да се променят.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Да, колега Новански, ние обсъждахме това по повод внасянето на работната група, но сме се произнесли само по предложенията на работната група.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря!

Други изказвания, колеги?

Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз пропуснах момента да участвам в заседанието на Правна комисия и там да си изложа съображенията, а преди това мислех, че правилата са минавали и през КПКИТ – и там пропуснах възможността да отида по една или друга причина.

Сега аз имам две забележки. Първата ми е във връзка с промяна на потребителско име. Ако обърнете внимание, първоначалната регистрация в портала става по два пътя – подаване на писмено заявление по образец на място в съд, технически е свързана с ЕПЕП, и вторият начин е по електронен път чрез попълване на електронен формуляр в ЕПЕП и регистриране с квалифициран електронен подпис. Би могло по същия начин да се подхожда и при промяна на потребителското име, т.е. да става както с писмено заявление по образец, така и по електронен път – този, който притежава квалифициран електронен подпис. Това ми е забележката и мисля, че тук в чл. 5, ал. 2 трябва да се предвиди и тази възможност – промяната на потребителското име да може да се заявява по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Другото, на което искам да обърна внимание, обаче може би трябва да помислим малко повече по него – става въпрос за чл. 9, ал. 3: „Преценката за предоставяне на достъп се извършва от съдията докладчик, компетентен да разгледа съответното дело, за което се иска достъпът, като срокът за обработка на всяко заявление е пет работни дни от датата на подаването му“. Става въпрос за това – след като един потребител се регистрира като потребител в ЕПЕП, може да влиза в него и да прави справки, и да подава заявления по ... (Звукът прекъсва.) примерно, и вече регистриран като потребител, той иска да види

конкретно дело, по което, да речем, е страна или пълномощник. За да стане това, съобразно сегашните възможности на портала, а и правилата са били подобни в настоящия момент, регистрираният вече като потребител пък трябва да си пусне едно искане така, както е предвидено, до съдията докладчик, съдията докладчик да провери по делото дали той е страна по делото или пълномощник на страната по делото и да каже: „Да, можеш да влизаш в портала“. Това обаче не е особено удачно, защото знаете, съдиите невинаги са си на работното място; дори и да са на работното място, трябва да отчетем и обстоятелството, че невинаги редовно се минава докладът от всеки съдия. Отделно могат по съвсем обективни и уважителни причини да отсъстват колегите съдии – било, защото са в отпуски, било, защото са в болнични и т.н. При това положение страната или нейният пълномощник, дори да е регистриран като потребител в ЕПЕП, няма да може да влезе и да си направи справка по делото, трябва да чака съдията да се появи, за да му разреши. Затова не знам дали не е по-удачно преценката за предоставяне на достъп да се извършва не от съдията докладчик, а от оторизирано с изрична заповед лице от администрацията. Ще направя една аналогия. Когато адвокатът по най-класически начин (или страната) отиде да си види делото, той не отива при съдията, а отива при служителя, който е на регистратурата или се води деловодител някакъв – без значение, показва си адвокатската карта и му се дава съответното дело. Докато тук въвеждаме един по-усложнен режим на достъп до делото, което според мен е, как да ви кажа, нещата много ги бави и на моменти ги прави невъзможни и се обезсмисля изобщо регистрацията в ЕПЕП. В тази връзка в старите правила примерно е предвидено, че ... на правото за получаване на достъп служителят на съда има право служебно да прекратява достъпа до делото на съответния потребител. Тоест, ето един случай, в който

това правомощие, макар и малко по-различно, е предоставено на служител, а не на съдия. Не става въпрос за същото правомощие, но може да се направи съответната аналогия.

Това са ми двете забележки. Не знам г-н Новански какво има предвид, като казва, че тепърва ще има много промени и тези много промени биха погълнали тези забележки, които аз правя в момента. Това ми е въпросът.

БОЯН НОВАНСКИ: Мисля, че, извинявайте, г-жо Керелска, точно така ще стане. Дайте да обсъдим на спокойствие във времето новите правила, защото знаете, имаме работни групи с адвокати, със съдии и тепърва ще има да ги уточняваме тези неща. Сама знаете, че примерно адвокатът в момента с КЕП няма такъв вариант да може да се регистрира и поради причини, които не седят във Висшия съдебен съвет, а в адвокатурата. Така че всичката тази работа в момента ми се струва безсмислена и си хабим времето. По-скоро да уточним всички други неща и чак след това кардинално да погледнем на Правилата. За мен в момента е безсмислено това, дето го правим, но така или иначе Правна комисия има някакви промени.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Това трябваше много отдавна да се направи, в интерес на истината. Работната група беше... (Прекъсната.)

БОЯН НОВАНСКИ: Съгласен съм, съгласен съм ... (Говорят едновременно двамата, не се чува.), не се справи поради други причини – знаете Вие пък много добре какви.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, нали се разбрахме, че ще последват и други промени? Явно се налага.... (Прекъснат.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Въпросът е кога ще станат тези промени. Това са все бъдещи несигурни събития.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз не мога да кажа кога ще станат. Сигурно ще станат.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ами не знам. Лично аз предлагам да не приемаме сега правилата, нека работната група да вземе предвид тези две-три забележки (не са кой знае какви) и примерно да ги внесем на следващото редовно заседание на Пленума. Вече след това, ако има някакви генерални промени, те ще се нанесат, т.е. ще влязат в новите следващи Правила за работа с ЕПЕП.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря!

Уважаеми колеги, други изказвания? Не виждам. Подлагам на гласуване предложението проект на решение със забележките, които направи г-жа Керелска, или препоръките към работната група.

Който е съгласен, моля да гласува! (Брой гласовете.)

15 „за“, „против“ – няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

42. ОТНОСНО: Проект за изменение и допълнение на Правила за достъп до електронни съдебни дела в Единния портал за електронно правосъдие на Висшия съдебен съвет на Република България

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

42.1. ПРИЕМА изменение и допълнение на Правила за достъп до електронни съдебни дела в Единния портал за електронно правосъдие на Висшия съдебен съвет на Република България, с направените от г-жа Олга Керелска препоръки към сформиранията със Заповед № ВСС-5873/17.06.2020 г. на главния секретар на ВСС работна група, като в предложението проект се нанесат следните редакционни изменения:

- В чл. 3, ал. 2 изразът „нотариално заверено пълномощно“ да се замени с „пълномощно с нотариална заверка на подписа“;

- В чл. 5, ал. 2 изразът „нотариално заверено пълномощно“ да се замени с „пълномощно с нотариална заверка на подписа“;

- В чл. 19, ал. 2 изразът „лично, на място в“ да се замени с предлога „до“.

42.2. Правилата за достъп до електронни съдебни дела в Единния портал за електронно правосъдие на Висшия съдебен съвет на Република България **ДА СЕ ПУБЛИКУВАТ** на интернет сайта на Висшия съдебен съвет в секция „Единен портал за електронно правосъдие“, раздел „Електронни съдебни дела“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, закривам заседанието. Благодаря!

Закриване на заседанието – 18.54 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Невенка Шопска

(Изготвен на 02.08.2021 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ